

PSALMID

Psalm:	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	
18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36
37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55
56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74
75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93
94	95	96	97	98	99	100	101	102	103	104	105	106	107	108	109	110	111	112
113	114	115	116	117	118	119	120	121	122	123	124	125	126	127	128	129	130	131
132	133	134	135	136	137	138	139	140	141	142	143	144	145	146	147	148	149	150

PSALM 1

Õnnis on inimene, kes ei käi õelate nõu järgi ega seisa patuste tee peal ega istu pilkajate killas,

² vaid kel on hea meel Issanda Seadusest ja kes uurib ta Seadust ööd ja päevad.

³ Siis ta on otsekui puu, mis on istutatud veeojade äärde, mis vilja annab omal ajal ja mille lehed ei närtsi; ja kõik, mis ta teeb, läheb korda.

⁴ Aga nõnda ei ole õelad; vaid nad on nagu aganad, mida tuul laiali ajab.

⁵ Sellepärast ei jää õelad püsima kohtus ega patused õigete koguduses.

⁶ Sest Issand tunneb õigete teed; aga õelate tee läheb hukka.

PSALM 2

Miks paganad möllavad ja rahvad mõtlevad tühja?

² Ilmamaa kuningad astuvad esile ja vürstid peavad üheskoos nõu Issanda ja tema võitnud mehe vastu:

³ 'Kiskugem katki nende ahelad ja visakem enestelt ära nende köied!'

⁴ Kes taevas istub, naerab; Issand pilkab neid.

⁵ Oma vihas ta kõneleb siis nendega ja oma raevus ta teeb neile hirmu:

⁶ 'Aga mina olen seadnud oma kuninga Siionile, oma pühale mäele.'

⁷ - 'Ma annan teada Issanda otsuse; tema ütles minule: Sina oled mu Poeg, täna ma sünnitasin sinu.

⁸ Küsi minult, ja ma annan paganad su pärandiks ning ilmamaa otsad su omandiks.

⁹ Sa peksad nad puruks raudkepiga, sa lööd nad katki nagu potissepa tehtud astjad.'

¹⁰ Niisiis, teie, kuningad, saage mõistlikuks! Teie, ilmamaa kohtumõistjad, laske endid noomida!

¹¹ Teenige Issandat kartusega ja ilutsege värisemisega!

¹² Andke suud Pojale, et ta ei vihastaks ja teie ei hukkuks oma teel; sest tema viha süttib pea! Õndsad on kõik, kes tema juures pelgupaika otsivad.

PSALM 3

Taaveti laul, kui ta oma poja Absalomi eest põgenes:

² Issand, kui palju on mul vaenlasi, palju on neid, kes tõusevad mu vastu.

³ Paljud ütlevad mu hingele: 'Ei ole temal päästet Jumalas!' Sela.

⁴ Aga sina, Issand, oled kilbiks mu ees, minu au, sa tõstad mu pea üles.

⁵ Oma häälega ma hüüan Issanda poole ja ta vastab minule oma pühalt mäelt. Sela.

⁶ Ma heitsin maha ja uinusin; ma ärkasin unest, sest Issand toetab mind.

⁷ Ei ma karda rahva musttuhandeid, kes igalt poolt on endid seadnud minu vastu.

⁸ Tõuse, Issand, päästa mind, mu Jumal! Sest kõiki mu vaenlasi oled sa löönud vastu lõugu, sa oled murdnud õelate hambad.

PSALM 4

Laulujuhatajale: keelpillil mängida; Taaveti laul.

² Kui ma hüüan, siis vasta mulle, mu õiguse Jumal! Kitsikuses andsid sa mulle avaruse. Ole mulle armuline ja kuule mu palvet!

³ Te suurtsugu mehed, kauaks jääb mu au teotada? Kui kaua te armastate tühja ja otsite valet? Sela.

⁴ Tundke ometi, et Issand kohtleb imeliselt oma vaga, Issand kuuleb, kui ma hüüan ta poole!

⁵ Värisege, ärge tehke pattu! Voodis olles mõtisklege oma südames ja vaikige! Sela.

⁶ Ohverdage õiguse ohvreid ja lootke Issanda peale!

⁷ Paljud ütlevad: 'Kes annab meile näha head?' Issand, tõsta meie peale oma palge valgus!

⁸ Sa oled andnud mu südamesse suurema rõõmu, kui oli neil rohke vilja ja värske veinisaagi ajal.

PSALM 5

Laulujuhatajale: vilepillidel mängida; Taaveti laul.

² Issand, võta kuulda mu sõnu, pane tähele mu ohkamist!

³ Kuule mu appihüüdu, mu kuningas ja mu Jumal, sest sinu poole ma palvetan!

⁴ Issand, sa kuuled vara mu häält, vara ma valmistun sinule ja olen valvel.

⁵ Sest sina ei ole Jumal, kellel on hea meel õelusest; paha ei või olla sinu külaliseks.

⁶ Hooplejad ei astu su silma ette, sa vihkad kõiki, kes nurjatust teevad.

⁷ Sina hukkad vale rääkijad; verejanulised ja kavalad on jäledad Issandale.

⁸ Aga mina lähen su kotta sinu suurest heldusest ja kummardan su püha templi poole sinu kartuses.

⁹ Issand, juhata mind oma õigluses mu vihameeste pärast, tasanda oma tee minu ees!

- ¹⁰ Sest nende suus ei ole midagi kindlat, nende südames on hukatus, nende kurk on avatud haud ja libe on nende keel.
- ¹¹ Mõista nad süüdi, Jumal! Nad langegu oma sepitsuste tõttu; nende üleastumiste hulga pärast lükka nad ära, sest nad on sinule vastu hakanud!
- ¹² Aga rõõmsad olgu kõik, kes sinu juures pelgupaika otsivad; igavesti hõisaku nad, sest et sina kaitsed neid; ja ilutsegu sinus need, kes armastavad sinu nime!

PSALM 6

Laulujuhatajale: keelpillil mängida kaheksandal helil; Taaveti laul.

- ² Issand, ära nuhtle mind oma vihas ja ära karista mind oma vihaleegis!
- ³ Issand, ole mulle armuline, sest ma olen nõrkenud! Tee mind terveks, Issand, sest mu luud-liikmed on jahmunud!
- ⁴ Mu hing on väga jahmunud. Aga sina, Issand, kui kaua veel?
- ⁵ Pöördu, Issand, minu poole, vabasta mu hing, päästa mind oma helduse pärast!
- ⁶ Sest surmas ei meenutata sind. Kes surmavallas tänab sind?
- ⁷ Ma olen väsinud oma ohkamisest, kogu öö ma ujutan pisaratega oma voodit, ma leotan oma silmaveega oma süngi.
- ⁸ Mu silmad on vajunud auku meelekibedusest, nad on läinud vanaks kõigi mu vastaste pärast.
- ⁹ Minge minust eemale kõik, kes teete nurjatust, sest Issand kuuleb mu nutuhäält!
- ¹⁰ Issand kuuleb mu anumist, Issand võtab vastu mu palve.

PSALM 7

Taaveti palvelaul, mida ta laulis Issandale benjaminlase Kuusi sõnade puhul.

- ² Issand, mu Jumal! Sinu juures ma otsin pelgupaika, päästa mind kõigist mu tagakiusajaist ja kisu mind ära nende käest,
- ³ et vaenlane ei rebiks mu hinge nagu lõvi ega murraks, ilma et oleks päästjat!
- ⁴ Issand, mu Jumal! Kui ma olen seda teinud, kui mu käte küljes on ülekohus,
- ⁵ kui ma olen tasunud kurjaga sellele, kes minuga pidas rahu - ma olen ju tahtnud vabastada sedagi, kes põhjusega mind taga kiusas -,
- ⁶ siis ajagu vaenlane taga mu hinge ja saagu see kätte, tallaku maha mu elu ja vajutagu mu au põrmu! Sela.
- ⁷ Tõuse, Issand, oma vihas, astu üles mu rõhujate raevu vastu ja ärka mulle abiks, kes oled kohtu seadnud!
- ⁸ Rahvahõimude hulk ümbritsegu sind, pöördu nende üle tagasi kõrgele!
- ⁹ Issand mõistab kohut rahvastele. Mõista minule kohut, Issand, mu õigluse järgi ja mu veatust mööda!
- ¹⁰ Lõppegu ometi õelate kurjus ja kinnita õiget; sest sina oled südamate ja neerude läbikatsuja, sina, õiglane Jumal!
- ¹¹ Mu kilp on Jumala käes; ta päästab need, kes on õiglased südameelt.
- ¹² Jumal on õiglane kohtumõistja ja Jumal, kes iga päev ähvardab.
- ¹³ Kui keegi ei pöördu, siis ta ihub oma mõõga, tõmbab vinna oma ammu ja sihib sellega.
- ¹⁴ Siis ta seab enesele valmis oma surmarelva ja oma nooled teeb ta leekivaiks.

- ¹⁵ Vaata, see on lapsevaevas nurjatusega ja rase vaevaga ning toob vale ilmale.
¹⁶ Ta on kaevanud augu, on selle õõnestanud, ja ta kukub iseenese tehtud kaevandisse.
¹⁷ Tema sünnitatud vaev tuleb tagasi ta oma pea peale, ja ta vägivald langeb ta pealaele.

PSALM 8

Laulujuhatajale, gati pillil mängijale; Taaveti laul.

- ² Issand, meie Jumal, kui auline on sinu nimi kogu maailmas! Sinu aukuulsus ulatub üle taevaste.
³ Väetite ja imikute suust sa valmistasid kiitva väe oma vastaste pärast, et sundida wait jääma vaenlast ja kättemaksjat.
⁴ Kui ma näen su taevast, su sõrmede tööd, kuud ja tähti, mis sa oled rajanud,
⁵ siis mis on inimene, et sa temale mõtled, ja inimesepoeg, et sa tema eest hoolitsed?
⁶ Sa tegid ta pisut alamaks Jumalast ja ehtisid teda au ja austusega.
⁷ Sa seadsid ta valitsema oma kätetööd; kõik sa panid tema jalge alla,
⁸ lambad, kitsed ja härjad, kõik, samuti metsloomad,
⁹ taeva linnud ja mere kalad ja kõik, mis mere radadel liigub.

PSALM 9

Laulujuhatajale: viisil 'Sure poja eest!'; Taaveti laul.

- ² Ma tänan Issandat kõigest südamest, ma kuulutan kõiki su imetöid.
³ Ma olen rõõmus ja ilutsen sinus, ma laulan kiitust sinu nimele, Kõigekõrgem!
⁴ Sest mu vaenlased taganevad, nad komistavad ning hävivad su palge eest.
⁵ Sa valmistasid ju minule õiglase kohtu ja ajasid mu asja; sa istusid kohtujärjele nagu õiguse kohtunik;
⁶ sa sõitlesid paganarahvaid, sa hukkasid õela, sa pühkisid ära nende nime alatiseks ja igaveseks.
⁷ Vaenlased on otsa saanud, rusustatud jäädavalt, ja linnadel, mis sa oled laiali rebinud, on nimedki hävinud koos nendega.
⁸ Kuid Issand jääb igavesti; ta on oma aujärje seadnud kohtumõistmiseks.
⁹ Ja ta ise mõistab kohut maailmale õigluses; ta peab rahvastele kohut õiglasel viisil.
¹⁰ Nõnda on Issand kindlaks varjupaigaks rõhutuile, varjupaigaks häda ajal.
¹¹ Sellepärast loodavad sinu peale need, kes tunnevad su nime; sest sa ei ole hüljanud neid, kes otsivad sind, Issand!
¹² Laulge kiitust Issandale, kes elab Siionis; kuulutage rahvaste seas tema tegusid!
¹³ Sest veresüü kättemaksjana tuletab ta neid meelde; ta ei unusta hädaliste kisendamist.
¹⁴ Ole mulle armuline, Issand! Vaata mu viletsust, mis tuleb mu vihameestelt, sina, kes mind ülendad surma väravaist,
¹⁵ et ma jutustaksin kõike su kiiduväärilisust Siioni tütre väravais ja ilutseksin su abist!
¹⁶ Paganad on vajunud auku, mille nad on teinud; võrku, mille nad salajasse on seadnud, on takerdunud nende jalga.
¹⁷ Issand tunti ära, ta on kohut mõistnud; oma kätetöö püünisesse jääb kinni õel.
Vahemäng. Sela.

- 18** Surmavalda taandugu riivatud, kõik paganad, kes unustavad Jumala!
- 19** Sest vaest ei unustata jäädavalt, viletsate lootus ei hukku igaveseks.
- 20** Tõuse, Issand, ärgu inimene suurustlegu; mõistetagu paganaile kohut sinu palge ees!

PSALM 10

- I**ssand, miks sa seisad kaugel, miks sa peidad ennast hädaajal?
- 2** Vaesed saavad vaevatud riivatute uhkusest, olles kinni kavaluste kaudu, mis nad on välja mõelnud.
- 3** Sest õel kiitleb oma hinge ihaldustest ja ahne kirub, põlastab Issandat.
- 4** Õel oma ülbuses hoopleb: 'Tema kättemaksu ei tule! Jumalat ei ole!' - need on kõik tema mõtted.
- 5** Tema käigud õnnestuvad alati; sinu õiglased kohtud on eemal kõrgel ta meelest; ta puhub kõigi oma vastaste peale.
- 6** Ta ütleb oma südames: 'Mina ei kõigu, põlvest põlve ma olen see, kellele ei juhtu õnnetust!'
- 7** Ta suu on täis sajatusi, kavalust ja rõhumist; ta keele all on vaev ja nurjatus.
- 8** Ta istub varitsemas õuede taga, salajases paigas ta tapab süütu, ta silmad luuravad õnnetut.
- 9** Ta varitseb salajases paigas nagu lõvi padrikus; ta varitseb, et tabada viletsat; ta tababki tema, tõmmates teda oma võrku.
- 10** Ta küürutab ja lömitab, ja õnnetud langevad ta vägevate küünte vahele.
- 11** Ta ütleb oma südames: 'Jumal on unustanud, ta on oma palge peitnud, ta ei näe ilmaski!'
- 12** Tõuse, Issand, tõsta oma käsi üles, oh Jumal! Ära unusta viletsaid!
- 13** Mispärast teotab õel Jumalat? Ta mõtleb oma südames, et sina ei hooli sellest.
- 14** Sina oled seda näinud, sest sina näed vaeva ja meelekibedust, et tasuda oma käega; õnnetu jätab enese sinu hooleks, sina oled vaeslapse abimees.
- 15** Murra katki õelate käsivars, maksa kätte kurja õelus, kuni sa seda enam ei leia!
- 16** Issand on kuningas ikka ja igavesti, paganad on kadunud tema maalt.
- 17** Viletsate igatsemist sa kuuled, Issand; sina kinnitad nende südant, su kõrv paneb neid tähele,
- 18** et mõista õiglast kohut vaeslapsele ja rõhutule, et mullast saadud inimene enam ei ajaks hirmu peale.

PSALM 11

- L**aulujuhatajale: Taaveti laul. Ma otsin pelgupaika Issanda juures. Kuidas te ütlete mu hingele: 'Põgene mägedele nagu lind!'
- 2** Sest vaata, õelad tõmbavad ammu vinna, nad asetavad nooled nõörile, et pimedas lasta siirameelsete pihta.
- 3** Kui alussambad maha kistakse, mida siis õige saab teha?
- 4** Issand on oma pühas templis, Issand, kelle aujärg on taevas; tema silmad näevad igale poole, ta pilgud katsuvad läbi inimlapsi.

- ⁵ Issand katsub läbi õige, aga õelat ja vägivalda armastajat vihkab ta hing.
- ⁶ Ta laseb sadada õelate peale süsi, tuld ja väävlit; ja kõrvetav tuul on nende karikaosa.
- ⁷ Sest Issand on õiglane, ta armastab õiglust; õiged saavad näha ta palet.

PSALM 12

Laulujuhatajale: kaheksandal helil; Taaveti laul.

- ² Päästa, Issand, sest vagad on lõppenud ja ustavad on otsa saanud inimeste seast!
- ³ Nemad räägivad tühja üksteisega, räägivad libedate huultega, kahepaikse südamega.
- ⁴ Hävitagu Issand kõik libedad huuled, keeled, mis räägivad kõrge asju,
- ⁵ kes ütlevad: 'Oma keele tõttu me oleme tugevad, meie huuled on meie võimuses, kes on meile isandaks?'
- ⁶ 'Viletsate rõhumise, vaeste ägamise pärast tõusen ma nüüd üles,' ütleb Issand, 'ma toon pääste sellele, kes hingeldab.'
- ⁷ Issanda kõned on puhtad kõned, need on hõbe, mis savist ahjus sulatatud ja seitsmekordselt puhastatud.
- ⁸ Sina, Issand, kaitsed neid; sa hoiad neid igavesti selle põlve rahva eest.

PSALM 13

Laulujuhatajale: Taaveti laul.

- ² Kui kaua sa, Issand, unustad mind hoopis, kui kaua sa peidad oma palet mu eest?
- ³ Kui kaua ma pean muret tundma oma hinges ja kandma kurbust päevast päeva oma südames? Kui kaua saab mu vaenlane suurustada mu vastu?
- ⁴ Vaata ometi! Vasta mulle, Issand, mu Jumal! Tee selgeks mu silmad, et ma ei uinuks surmale,
- ⁵ et mu vaenlane ei ütleks: 'Ma sain võimust ta üle!' ja mu vastased ei ilutseks, sellepärast et ma kõigun.
- ⁶ Kuid mina loodan sinu helduse peale, mu süda ilutseb sinu päästest. Ma tahan laulda Issandale, et ta mulle on head teinud.

PSALM 14

Laulujuhatajale: Taaveti laul. Meeletu ütleb oma südames: 'Jumalat ei ole!' Nad talitavad riivatult ja jõledasti, ei ole kedagi, kes head teeb.

- ² Issand vaatab taevast inimeste peale, et näha, kas on mõistlikku, kedagi, kes otsib Jumalat.
- ³ Kõik nad on taganenud, üheskoos on nad läinud raisku; ei ole kedagi, kes head teeb, mitte ühtainustki.
- ⁴ Kas seda siis ei mõista need, kes teevad nurjatust, kes söövad mu rahvast, nagu süüakse leiba? Issanda poole nad ei hüüa.
- ⁵ Seal valdab neid hirm, sest Jumal on õigete sugupõlve seas.

⁶ Viletsa nõu te saadate häbisse, aga Issand on ta varjupaik.

⁷ Oh, et Iisraelile tuleks pääste Siionist! Kui Issand oma rahva vangipõlve pöörab, siis hakkab Jaakob ilutsema, Iisrael saab rõõmsaks.

PSALM 15

Taaveti laul. Issand! Kes võib tulla külaliseks sinu telki? Kes tohib elada su pühal mäel?

² See, kes elab laitmatult, teeb õigust ja räägib tõtt oma südames,

³ kes keelt ei peksa, ei tee teisele kurja ega tõsta laimujuttu oma ligimese peale,

⁴ kelle silmis on jumalatud põlatavad, aga auväärt need, kes Issandat kardavad, kes vannub enesele kahjuks, kuid ei riku vannet,

⁵ kes oma raha ei anna laenuks, et kasu saada, ega võta altkäemaksu süütu vastu. Kes nii teeb, see ei kõigu iialgi.

PSALM 16

Taaveti mõistulaul. Kaitse mind, Jumal, sest ma otsin pelgupaika sinu juures!

² Ma ütlesin Issandale: 'Sina oled mu Issand, ei mul ole head ilma sinuta.'

³ Ja pühade kohta maa peal ma ütlesin: 'Nemad on need aulised, kellest mul on väga hea meel.'

⁴ Palju piina saab neile, kes ruttavad teise jumala järele; ma ei taha valada nende vereohvreid ega võtta nende nimesid oma huultele.

⁵ Issand on mu põllu- ja mu karikaosa; sina hoiad alles, mis ma liisu teel olen saanud.

⁶ Mõõdunöörid on mulle langenud meeldivate paikade peale, ka on pärisosa ilus mu meelest.

⁷ Ma tänan Issandat, kes mulle on nõu andnud; isegi öösiti manitsevad mind mu neerud.

⁸ Ma pean Issandat alati oma silma ees, ma ei kõigu, sest tema on mu paremal pool.

⁹ Sellepärast rõõmutseb mu süda ja mu hing ilutseb; ka mu ihu võib julgesti elada.

¹⁰ Sest sina ei jäta mu hinge surmavalla kätte ega lase oma vagal näha kõdunemist.

¹¹ Sina annad mulle teada elu teeraja; rõõmu on rohkesti su palge ees, meeldivaid asju on su paremas käes alatiseks.

PSALM 17

Taaveti palve. Kuule, Issand, mu õiget asja, pane tähele mu härrast hüüdmist, võta kuulda mu palvet, mis pole petiste huulte oma!

² Sinu palge eest tulgu mulle õiglane otsus, sinu silmad näevad, mis on õige!

³ Kui sa katsud läbi mu südame, tuled öösel mind vaatama ja uurid mind - siis sa ei leia midagi. Kui ma mõtlesin kurja, siis ei pääsenud see üle mu huulte.

⁴ Inimlikes tegudes olen ma sinu huulte sõnade tõttu hoidunud üleannetuist teeradadest.

⁵ Mu sammud hoidsid kinni su jälgedest, mu jalad ei kõikunud.

⁶ Ma hüüan sinu poole, sest sina, Jumal, vastad mulle; pööra oma kõrv mu poole, kuule mu kõnet!

⁷ Osuta imeliselt oma heldust, sa nende päästja, kes otsivad su juures pelgupaika su

paremale käele vastupanijate eest!

⁸ Hoia mind nagu silmatera; oma tiibade varju alla peida mind

⁹ Õelate eest, kes mind rõhuvad, mu verivaenlaste eest, kes mind piiravad!

¹⁰ Nad on sulgenud oma rasvunud südame, oma suuga nad räägivad ülbesti.

¹¹ Nad on meie kannul; nüüd nad ümbritsevad mind. Oma silmad nad sihivad sellele, kuidas mind maha panna.

¹² Nad on nagu lõvi, kellel on himu murda, ja nagu noor lõvi, kes peidus varitseb.

¹³ Tõuse, Issand, astu tema vastu, suru ta maha; päästa mu hing õela käest oma mõõgaga,

¹⁴ meeste käest oma käega, oh Issand, meeste käest, kes on maailmast, kelle osa on siin elus, kelle kõhu sa täidad oma varaga, kelle pojad saavad rohkesti ja kes panevad ülejäägi hoiule oma lastele!

¹⁵ Mina saan näha su palet õiguses, saan täis su palge paistusest, kui ma ärkan.

PSALM 18

Laulujuhatajale: Issanda sulase Taaveti laul. Taavet rääkis selle laulu sõnad Issandale sel ajal, kui Issand oli ta päästnud kõigi ta vaenlaste käest ja Sauli käest.

² Siis ta ütles: 'Sind ma armastan südamest, Issand, mu vägi!

³ Issand on mu kalju, mu mäelinnus ja mu päästja; mu Jumal on mu kalju, kus ma pelgupaika otsin, mu kilp ja abisarv, mu kõrge varjupaik!

⁴ 'Kiidetud olgu Issand!' nõnda ma hüüan, ja ma pääsen oma vaenlaste käest.

⁵ Surma köidikud piirasid mind ja nurjatuse jõed tegid mulle hirmu.

⁶ Surmavalla köied ümbritsesid mind, surma võrgud sattusid mu ette.

⁷ Oma kitsikuses ma hüüdsin Issandat ja kisendasin oma Jumala poole. Ta kuulis mu häält oma templist ja mu appihüüd jõudis ta palge ette, ta kõrvu.

⁸ Siis värises ja vabises maa, mägede alused kõikusid ja põrusid üksteise vastu, sest ta viha süttis.

⁹ Suits tõusis ta sõormeist ja tuli ta suust oli neelamas, tulised söed lõõmasid tema seest.

¹⁰ Ta vajutas taeva ja tuli maha, ja ta jalge all oli tume pilv.

¹¹ Ta sõitis keerubi peal ja lendas ning ta hõljus tuule tiibadel.

¹² Ta pani enesele katteks pimeduse, majaks enda ümber mustavad veed, paksud pilved.

¹³ Kumast lõhkesid pilved ta ees, sadas rahet ja tuliseid süsi.

¹⁴ Issand müristas taevast ja Kõigekõrgem andis kuulda oma häält rahe ja tuliste sütega.

¹⁵ Ta heitis oma nooli ja pillutas neid, lõi kangesti välku, ja pani need sähvima.

¹⁶ Siis said nähtavaks vete sügavused ja maailma alused paljastusid sinu sõitluse läbi, Issand, sinu sõormete tuule puhangust.

¹⁷ Ta ulatas kõrgusest käe, ta võttis minu, ta tõmbas mu välja suurest veest.

¹⁸ Ta päästis minu mu tugeva vaenlase käest, mu vihkajate käest, sest nad olid vägevamad minust.

¹⁹ Nad tulid mu kallale mu õnnetuse päeval, aga Issand oli mulle toeks.

²⁰ Ta tõi mu välja lagedale, ta päästis minu, sest tal oli minust hea meel.

²¹ Issand teeb mulle head mu õigust mööda, ta tasub mulle mu käte puhtust mööda.

²² Sest ma hoidsin Issanda teid ega taganenud õelasti Jumalast.

- 23 Sest kõik ta määrused on mu ees, ma ei ole hüljanud tema seadlusi.
- 24 Ma olin laitmatu tema ees ja hoidusin pahateost.
- 25 Seepärast Issand tasus mulle mu õigust mööda, mu käte puhtust mööda tema silma ees.
- 26 Heldele sa osutad heldust, laitmatu mehe vastu sa oled laitmatu;
- 27 puhta vastu sa oled puhas ja kõvera vastu sa osutud keeruliseks.
- 28 Sest sina päästad viletsa rahva, aga alandad suurelised silmad.
- 29 Sest sina süütad mu lambi; Issand, mu Jumal, valgustab mu pimedust.
- 30 Sest sinuga ma jooksen väehulga kallale, oma Jumalaga ma hüppan üle müüri.
- 31 Jumala tee on laitmatu, Issanda kõne on sulatatud puhtaks; tema on kilbiks kõigile, kes tema juures pelgupaika otsivad.
- 32 Sest kes on Jumal peale Issanda? Ja kes muu on kalju, kui mitte meie Jumal?
- 33 See on Jumal, kes paneb rammu mu vööle ja teeb laitmatuks mu tee.
- 34 Ta teeb mu jalad emahirve jalgade sarnaseks ja paneb mind seisma mu kõrgustikele.
- 35 Ta õpetab mu käsi sõdima ja mu käsivart vaskambu vinnastama.
- 36 Sa annad mulle oma päästekilbi, su parem käsi toetab mind, su abi teeb mind suureks.
- 37 Sa teed maa avaraks mu sammule, et mu luupeksed ei libiseks.
- 38 Ma tahan jälitada oma vaenlasi ja nad kätte saada ega taha tulla tagasi enne, kui olen teinud neile lõpu.
- 39 Ma tahan nad purustada, nõnda et nad ei saa tõusta, vaid langevad mu jalge alla.
- 40 Sa vöötab mind rammuga sõja jaoks, sa surud maha mu alla need, kes tõusevad mu vastu.
- 41 Sa pöörad minu poole mu vaenlaste selja, ma hävitan oma vihamehed.
- 42 Nad hüüavad appi, aga päästjat ei ole; nad hüüavad Issanda poole, aga tema ei vasta neile.
- 43 Nüüd ma hõõrun nad pihuks nagu tolmu tuule ees; ma põrmustan nad nagu tänavate pori.
- 44 Sina päästad mind rahva riidlemistest; sa sead mind rahvaste peaks. Hõimud, keda ma ei tunne, hakkavad mind orjama.
- 45 Kuuldes minust nad kuulevad mu sõna, võõra rahva lapsed meelitavad mind.
- 46 Võõra rahva lapsed nõrkevad ja väljuvad värisedes oma linnustest.
- 47 Issand elab, kiidetud olgu mu kalju! Ülistatud olgu mu päästmise Jumal,
- 48 Jumal, kes mulle annab kättemaksu ja alistab mulle rahvad!
- 49 Sina, kes mind päästad mu vaenlaste käest, sa ülendad mu mulle vastuhakkajate üle ja vabastad mu vägivallameeste käest.
- 50 Sellepärast ma tahan, Issand, sind tänada rahvaste seas ja laulda kiitust su nimele.

PSALM 19

Laulujuhatajale: Taaveti laul.

- 2 Taevad jutustavad Jumala au ja taevaalaotus kuulutab tema kätetööd.
- 3 Päev peab päevale kõnet ja öö kuulutab ööle Jumala tarkust.
- 4 Ei ole see kõne ega sõnad, mille hääl ei kostaks.
- 5 Üle kogu ilmamaa käib nende kõla, maailma otsani nende sõna; neisse on ta püstitanud

telgi päikesele.

⁶ Ja tema tuleb välja nagu peig oma kambrist, ta on rõõmus nagu kangelane jooksmas oma rada.

⁷ Taeva äärel on ta lähtekoht ja selle teisel äärel on ta pöördepunkt, nõnda et midagi ei jää varjule ta kuumuse eest.

⁸ Issanda Seadus on laitmatu, see kosutab hinge; Issanda tunnistus on ustav, see teeb kohtlase targaks.

⁹ Issanda korraldused on õiglased, need rõõmustavad südant; Issanda käsk on selge, see valgustab silmi.

¹⁰ Issanda kartus on puhas, see püsib igavesti; Issanda seadused on tõde, need on kõik õiged;

¹¹ need on ihaldatavamad kui kuld ja kui palju selget kulda, ja need on magusamad kui mesi ja kui kärjemesi.

¹² Ka sinu sulasele on need hoiatuseks, nende pidamine toob suure palga.

¹³ Eksimused - kes neid märkab? Salajastest pattudest mõista mind vabaks!

¹⁴ Ka ülbete pattude eest hoia oma sulast; ärgu need valitsegu mind! Siis ma olen laitmatu ja olen vaba paljudest üleastumistest.

PSALM 20

Laulujuhatajale: Taaveti laul.

² Issand vastaku sulle kitsikuse ajal; Jaakobi Jumala nimi varjaku sind!

³ Ta läkitagu sulle abi pühast paigast ja toetagu sind Siionist!

⁴ Ta mõelgu kõigile su roaohvritele ja su põletusohvrit ta arvaku rasvaseks! Sela.

⁵ Ta andku sulle, mida su süda kutsub ja lasku täide minna kogu su nõu!

⁶ Me tahame hõisata sinu võidust ja oma Jumala nimel lehvitada lippu. Issand täitku kõik su palved!

⁷ Nüüd ma tean, et Issand päästab oma võitnud mehe; ta vastab temale oma pühast taevast oma parema käe vägeva abiga.

⁸ Ühed ülistavad vankreid ja teised hobuseid, meie aga Issanda, oma Jumala nime.

⁹ Nemad vaaruvad ja langevad; meie aga tõuseme ja seisame püsti.

PSALM 21

Laulujuhatajale: Taaveti laul.

² Issand, sinu võimusest rõõmutseb kuningas; kui väga ilutseb ta sinu abist!

³ Sa andsid temale, mida ta süda himustas, ja tema huulte igatsust sa ei keelanud! Sela.

⁴ Sest sa tulid temale vastu heade õnnistustega; sa panid temale pähe kuldkrooni.

⁵ Ta palus sinult elu; sina andsid talle pika ea igaveseks ja alatiseks.

⁶ Suur on tema au, kui sa tema päästad; hiilguse ja toreduse paned sa tema peale.

⁷ Sest sa paned ta õnnistuseks igavesti; sa teed ta õnnelikuks oma palge rõõmuga.

⁸ Sest kuningas loodab Issanda peale ja Kõigekõrgema helduses ta ei kõigu.

⁹ Sinu käsi leiab kõik su vaenlased, su parem käsi leiab su vihkajad.

¹⁰ Sa paned nad otsekui põlevasse ahju, kui sa oma palet näitad; Issand neelab nad ära

oma vihas, ja tuli sööb nad ära.

11 Nende järeltuleva soo sa hävitad ära maa pealt ja nende seemne inimlaste seast.

12 Sest nemad püüdsid sulle kurja teha; nad sebitsesid kavalat nõu su vastu, aga nad ei suutnud midagi teha.

13 Sest sina sunnid nad selga pöörama, oma vibudega sihid sa neile näkku.

PSALM 22

Laulujuhatajale: viisil 'Koiduaegne emahirv'; Taaveti laul.

2 Mu Jumal, mu Jumal, miks sa mu maha jätsid? Kaugel mu päästest on mu oigamissõnad.

3 Mu Jumal, päeval ma hüüan, aga sa ei vasta, ja ööselgi, kuid ei leia enesele rahu.

4 Ja ometi oled sina püha, kelle trooniks on Iisraeli kiituslaulud.

5 Sinu peale lootsid meie esiisad, lootsid, ja sina päästsid nad;

6 nad kisendasid sinu poole ja pääsesid, nad lootsid sinu peale ega jäänud häbisse.

7 Aga mina olen ussike ja mitte mees, inimeste teotada ja halb rahva meelest.

8 Kõik, kes mind näevad, irvitavad mu üle; nad ajavad suu ammuli, vangutavad pead:

9 'Ta on kõik veeretanud Issanda peale; see päästku ta, kiskugu ta välja hädast, sest tal on ju temast hea meel.'

10 Jah, sina oled see, kes tõi mind välja üsast, kes kaitses mind mu ema rinnal.

11 Sinu hooleks ma olen jäetud lapsekojast, mu ema üsast alates oled sina minu Jumal.

12 Ära ole minust kaugel, sest kitsikus on ligi, sest abimeest ei ole!

13 Palju härjavärsse ümbritseb mind, Baasani sõnnid piiravad mind.

14 Nad ajavad oma lõuad ammuli mu vastu nagu lõvi, kes murrab ja mõirgab.

15 Ma olen välja valatud otsekui vesi ja kõik mu luud-liikmed on koost ära. Mu süda on nagu vaha, ta on sulanud mu sisikonnas.

16 Mu neel on kuiv nagu potitükk ja mu keel on kinni suulae küljes, surmapõrnu paigutad sa minu.

17 Sest koerad ümbritsevad mind, tigidate hulk keerleb mu ümber; nad purevad mu käsi ja jalgu,

18 ma võin lugeda kõiki oma luid. Nemad aga vahivad mulle otsa ja parastavad mind.

19 Nad jagavad mu rõivad eneste vahel ja heidavad liisku mu kuue pärast.

20 Aga sina, Issand, ära ole kaugel, mu vägi, tõtta mulle appi!

21 Tõmba mu hing ära mõõga eest, koera käest mu ainuke!

22 Päästa mind lõvi suust ja metshärgade sarvede eest! - Sa vastasid mulle! -

23 Ma tahan su nime kuulutada oma vendadele, keset kogudust ma tahan kiita sind.

24 Teie, kes Issandat kardate, kiitke teda, kõik Jaakobi sugu, austage teda! Ja värisege tema ees, kõik Iisraeli sugu!

25 Sest ta ei pannud halvaks ega põlanud viletsa häda ega varjanud oma palet tema eest, vaid kuulis, kui ta kisendas tema poole.

26 Sinu kohta käib mu kiituslaul suures koguduses, ma tasun oma tööted nende ees, kes teda kardavad.

27 Vaesed saavad süüa ning saavad kõhud täis; Issandat kiidavad, kes teda otsivad. Teie südamed elagu igavesti!

²⁸ Kõik maailma ääred tuletavad teda meelde ja pöörduvad tagasi Issanda juurde; ja sinu ette kummardavad kõik rahvaste suguvõsad.

²⁹ Sest Issanda päralt on kuninglik võim ja ta valitseb rahvaid.

³⁰ Kõik ilmamaa võimsad kummardagu tema ette; tema ette vajugu põlvili kõik, kes lähevad alla põrmu ja kelle hinge ta ei jäta ellu.

³¹ Tulevane sugu teenib teda, Issandast jutustatakse tulevasele põlvele.

PSALM 23

Taaveti laul. Issand on mu karjane, mul pole millestki puudust.

² Haljale aasale paneb ta mind lebama, hingamisveele saadab ta mind;

³ tema kosutab mu hinge. Ta juhib mind õiguse rööbastesse oma nime pärast.

⁴ Ka kui ma kõnniksin pimedas orus, ei karda ma kurja, sest sina oled minuga; su karjasekepp ja su sau, need trööstivad mind.

⁵ Sa katad mu ette laua mu vastaste silma all; sa võiad mu pead õliga, mu karikas on pilgeni täis.

⁶ Ainult headus ja heldus järgivad mind kõik mu elupäevad ja ma jään Issanda kotta eluajaks.

PSALM 24

Taaveti laul. Issanda päralt on ilmamaa ja selle täius, maailm ja kõik, kes seal elavad.

² Sest tema on selle rajanud merede peale ja on jõgede peale selle kinnitanud.

³ Kes tohib minna Issanda mäele ja kes tohib seista ta pühas paigas?

⁴ See, kes süütu kätelt ja puhas südamelt, kelle hing tühja ei himusta ega vannu pettuseks.

⁵ Tema saab õnnistuse Issandalt ja õiguse oma Jumalalt, kes on tema pääste.

⁶ See on sugupõlv, kes teda nõuab, kes otsib su palet - see on Jaakob. Sela.

⁷ Teie, väravad, tõstke oma pead, ja teie, igavesed uksed, saage kõrgeks, et aukuningas saaks sisse tulla!

⁸ Kes on see aukuningas? See on Issand, tugev ja vägev Issand, vägev sõjas.

⁹ Teie, väravad, tõstke oma pead, ja teie, igavesed uksed, saage kõrgeks, et aukuningas saaks sisse tulla!

¹⁰ Kes on see aukuningas? Issand Sebaot, see on aukuningas! Sela.

PSALM 25

Taaveti laul. Issand, sinu poole ma tõstan oma hinge.

² Mu Jumal, sinu peale ma loodan, ärgu ma jäägu häbisse; ära lase mu vaenlasi rõõmust hõisata minu pärast!

³ Ei jää ju häbisse ükski neist, kes sind ootavad; häbisse jäävad need, kes kerglaselt sinust loobuvad.

⁴ Issand, anna mulle teada oma teed, õpeta mulle oma teeradu!

⁵ Juhi mind oma tõeteel ja õpeta mind; sest sina oled mu pääste Jumal, sind ma ootan

kogu päeva!

⁶ Tuleta meelde, Issand, oma halastust ja heldust, sest need on maailma ajastu algusest!

⁷ Ära tuleta meelde mu nooruse patte ega mu üleastumisi; mõtle minule oma heldust mööda, oma headuse pärast, oh Issand!

⁸ Hea ja õiglane on Issand; sellepärast ta õpetab patustele õiget teed.

⁹ Ta juhib alandlikud käima õiguses ja õpetab alandlikke oma teele.

¹⁰ Kõik Issanda teerajad on heldus ja tõde neile, kes peavad ta lepingut ja tema tunnistusi.

¹¹ Oma nime pärast, Issand, anna andeks mu süütegu, sest see on suur!

¹² Kes iganes kardab Issandat, seda ta õpetab teele, mis tuleb valida.

¹³ Selle hing viibib heas põlves ja ta sugu pärib maa.

¹⁴ Issanda osadus on neil, kes teda kardavad, ja ta annab neile teada oma lepingu.

¹⁵ Mu silmad on alati Issanda poole, sest tema tõmbab mu jalad võrgust välja.

¹⁶ Pöördu mu poole ja ole mulle armuline, sest ma olen üksildane ja vilets!

¹⁷ Ahastused täidavad mu südame; tõmba mind välja mu kitsikustest!

¹⁸ Vaata mu viletsust ja mu vaeva ja anna andeks kõik mu patud!

¹⁹ Vaata mu vaenlasi, sest neid on palju, ja vägivaldset vihavaenu, millega nad mind vihkavad!

²⁰ Hoia mu hinge ja kisu mind välja; ärgu ma jäägu häbisse, sest ma otsin pelgupaika sinu juures!

²¹ Laitmatus ja õiglane meel kaitsku mind, sest ma ootan sind!

²² Vabasta, oh Jumal, Iisrael kõigist tema kitsikustest!

PSALM 26

Taaveti laul. Mõista mulle õigust, Issand, sest ma olen elanud laitmatuses ja olen lootnud Issanda peale ilma kõikumata!

² Katsu mind läbi, Issand, ja proovi mind, sulata mu neerud ja mu süda!

³ Sest sinu heldus on mu silma ees ja ma käin sinu tões.

⁴ Ma ei ole istunud koos valelike inimestega ega lähe kaasa salalikega.

⁵ Ma vihkan kurjade kogu ega istu õelate kilda.

⁶ Ma pesen oma käsi süütuses ja käin sinu altari ümber, Issand,

⁷ et kuuldavale tuua tänu ja jutustada kõiki su imeasju.

⁸ Issand, ma armastan su koja asukohta ja su auhiilguse asupaika!

⁹ Ära korista mu hinge koos patustega ega mu elu koos meestega, kes verd valavad,

¹⁰ kelle kätes on häbitöö ja kelle parem käsi on täis altkäemaksu!

¹¹ Aga mina tahan käia laitmatuses; lunasta mind ja ole mulle armuline!

¹² Mu jalg seisab tasasel teel. Kogudustes ma kiidan sind, Issand!

PSALM 27

Taaveti laul. Issand on mu valgus ja mu pääste, keda ma peaksin kartma? Issand on mu elu võimas kaitse, kelle ees ma peaksin värisema?

² Kui kurjategijad tulevad mu kallale mu liha sööma, mu rõhujad ja mu vaenlased, siis nad komistavad ja kukuvad.

³ Kui sõjavägi seab leeri mu vastu, ei karda mu süda; kui sõda puhkeb mu vastu, selleski ma loodan tema peale.

⁴ Ühte ma olen palunud Issandalt; seda ma üksnes nõuan, et ma saaksin asuda Issanda kojas kogu oma eluaja ning tähele panna Issanda leebust ja mõtiskleda tema templis.

⁵ Sest ta peidab mind oma majasse kurjal ajal, ta peab mind salajas oma telgi pelgupaigas, ta tõstab mu üles kaljule.

⁶ Nüüd kerkib mu pea üle mu vaenlaste, kes mu ümber on, ja ma tahan tema telgis ohverdada hõiskamisohvreid, ma tahan laulda ja mängida Issandale!

⁷ Issand, kuule mu häält, kui ma hüüan; ole mulle armuline ja vasta mulle!

⁸ Sinu sõna on see, mida mu süda ütleb: 'Otsige mu palet!' Siis ma otsin, Issand, sinu palet.

⁹ Ära peida oma palet minu eest, ära tõuka enesest vihas oma sulast! Sina olid mu abi, ära lükka mind ära, ja ära hülga mind, mu pääste Jumal!

¹⁰ Sest mu isa ja ema hülgasid minu, aga Issand võtab mu üles.

¹¹ Õpeta mind, Issand, oma teele ja juhata mind tasasele teerajale mu vaenlaste pärast!

¹² Ära anna mind mu rõhujate meelevalda; sest mu vastu on tõusnud valetunnistajad, kes turtsuvad vägivallast!

¹³ Ometi ma usun, et saan näha Issanda headust elavate maal.

¹⁴ Oota Issandat, ole vahva, ja su süda olgu kindel! Oh, oota Issandat!

PSALM 28

Taaveti laul. Sinu poole, Issand, ma hüüan, mu kalju! Ära pöördu vaikides minust eemale, et ma su vaitolemise tõttu ei saaks nende sarnaseks, kes lähevad alla hauda!

² Kuule mu anumise häält, kui ma kisendan su poole, kui ma tõstan oma käed su pühamu pühima paiga poole!

³ Ära rebi mind ära koos õelatega ja nurjatuse tegijatega, kes räägivad oma ligimestega rahust, kuigi nende südames on kurjus!

⁴ Anna neile nende tegemist mööda ja nende kurje tegusid mööda; nende kätetöö järgi anna neile, tasu neile kätte nende tegu mööda!

⁵ Sest nad ei pane tähele Issanda tegemisi ega tema kätetööd. Kiskugu tema nad maha ja ärgu ta ehitagu neid enam üles!

⁶ Kiidetud olgu Issand, sest ta on kuulnud mu anumise häält!

⁷ Issand on mu tugevus ja mu kilp, tema peale lootis mu süda ja ma sain abi. Sellepärast ilutseb mu süda ja ma tänan teda oma lauluga.

⁸ Issand on neile tugevuseks. Ta on oma võitnud mehe võidusaamise kindlustus.

⁹ Päästa oma rahvas ja õnnista oma pärisosa; hoia neid nagu karjane ja kanna neid igavesti!

PSALM 29

Taaveti laul. Andke Issandale, te jumalalapsed, andke Issandale au ja võimusi!

² Andke Issandale tema nime au, pühas ehtes kummardage Issandat!

³ Issanda hääl on vete peal; auhiilguse Jumal müristab; Issand on suurte vete peal.

⁴ Issanda hääl kostab võimsasti; Issanda hääl kostab toredasti.

- ⁵ Issanda hää! murrab seedreid, Issand murrab katki Liibanoni seedrid.
- ⁶ Ta paneb Liibanoni karglema nagu vasika ja Sirjoni nagu noore metshärja.
- ⁷ Issanda mürina hää! purskab tuleleeke.
- ⁸ Issanda mürina hää! paneb kõrbe värisema; Issand paneb Kaadesi kõrbe värisema.
- ⁹ Issanda mürina hää! paneb emahirved poegima, ta laasib metsad paljaks. Ent tema templis ütlevad kõik: 'Oh seda auhiilgust!'
- ¹⁰ Issand istus aujärjel veeuputuse tulles, ja Issand jääb kuningaks igavesti!
- ¹¹ Issand annab tugevuse oma rahvale; Issand õnnistab oma rahvast rahuga.

PSALM 30

Taaveti laul; templi pühitsemise lauluviis.

- ² Sind, Issand, ma ülistan, sest sa oled mind toonud välja hädast ega ole lasknud mu vaenlasi rõõmutseada minu pärast.
- ³ Issand, mu Jumal, ma kisendasin su poole ja sa tegid mu terveks.
- ⁴ Issand, sina tõid mu hinge välja surmavallast, sa elustasid mind nende hulgast, kes lähevad alla hauda.
- ⁵ Laulge kiitust Issandale, teie, tema vagad, ja ülistage tema püha mälestust!
- ⁶ Sest tema viha kestab silmapilgu, aga ta lahkus kogu eluaja; õhtul jääb nutt varaks, kuid hommikul on hõiskamine.
- ⁷ Aga ma mõtlesin heas põlves olles: Mina ei kõigu iialgi!
- ⁸ Issand, sina tegid oma heas meeles kindlaks minu kui mäe, kuid sa peitsid oma palge ja ma tundsin hirmu.
- ⁹ Issand, sinu poole ma hüüdsin ja oma Issandat ma anusin:
- ¹⁰ 'Mis kasu on mu verest, kui ma lähen hauda? Kas põrm hakkab sind tänama? Kas ta kuulutab sinu ustavust?
- ¹¹ Kuule, Issand, ja ole mulle armuline; ole, Issand, minu aitaja!'
- ¹² Sina muutsid mu kaebuse mulle ringtantsuks; sa vallandasid kotiriide mu seljast ja panid rõõmu mulle vööks,

PSALM 31

Laulujuhatajale: Taaveti laul.

- ² Sinu juures ma otsin pelgupaika, Issand, ärgu ma jäägu iialgi häbisse! Oma õiglust mööda päästa mind!
- ³ Pööra oma kõrv mu poole, tõtta mind kiskuma välja hädast, ole mulle kaitsjaks kaljuks, mäelinnuse hooneks mu päästmiseks!
- ⁴ Sest sina oled mu kalju ja mu mäelinnus, ja oma nime pärast juhata ja taluta sa mind.
- ⁵ Sa viid mu välja võrgust, mis mulle salaja on pandud, sest sina oled mu tugev kaitse.
- ⁶ Sinu kätte ma usaldan oma vaimu, sest sina oled mu lunastanud, Issand, sa tõe Jumal.
- ⁷ Ma vihkan neid, kes enesele peavad tühje ebajumalaid, ja loodan Issanda peale.
- ⁸ Ma ilutsen ja olen rõõmus su heldusest, et sa oled vaadanud mu viletsuse peale ja oled tundnud mu hinge kitsikust.
- ⁹ Sa ei andnud mind vaenlaste kätte, vaid sa asetasid mu jalad avarasse kohta.

- ¹⁰ Ole mulle armuline, Issand, sest mul on kitsas käes; meelekibedusest on vajunud auku mu silmad, mu hing ja mu ihu!
- ¹¹ Sest mu elu on kulunud südamevalus ja mu aastad ohkamises; mu ramm on raugenud mu pahategude pärast ja mu luud on vajunud kokku.
- ¹² Kõigi oma vastaste tõttu olen ma saanud pilkealuseks, oma naabritele koormaks, oma tuttavale hirmuks; kes mind väljas näevad, hoiduvad minust kõrvale.
- ¹³ Ma olen inimeste meelest ununenud nagu surnu, ma olen nagu katkiläinud saviriist.
- ¹⁴ Sest ma olen kuulnud paljude laimujuttu, ähvardusi igalt poolt; üheskoos nõu pidades mu vastu nad mõtlevad võtta mu hinge.
- ¹⁵ Aga mina loodan sinu peale, Issand! Ma ütlen: 'Sina oled mu Jumal!'
- ¹⁶ Sinu käes on kõik mu ajad; tõmba mind ära mu vaenlaste ja mu tagaajajate käest!
- ¹⁷ Lase oma pale paista oma sulase peale, päästa mind oma helduses!
- ¹⁸ Issand, ärgu ma jäägu häbisse, sest ma hüüan sind appi! Jäägu õelad häbisse, jäägu nad vait ning vajugu surmavalda!
- ¹⁹ Jäägu tummaks valetajad huuled, kes jultunult räägivad õige vastu, kõrgilt ja põlgavalt!
- ²⁰ Kui suur on sinu headus, mille sa oled tallele pannud neile, kes sind kardavad, ja oled osutanud neile, kes sinu juures pelgupaika otsivad inimeste nähes.
- ²¹ Sa varjad neid oma palge varju all meeste õeluse eest; sa peidad nad ulualla tigidate keelte riiu eest.
- ²² Tänu olgu Issandale, et ta kitsikuses on minule imeliselt osutanud oma heldust!
- ²³ Mina ütlesin oma hädas: 'Ma olen ära lõigatud su silma eest!' Siiski kuulsid sa mu anumiste häält, kui ma sind appi hüüdsin.
- ²⁴ Armastage Issandat, kõik tema vagad! Issand varjab ustavaid, aga ta tasub rohkesti kätte neile, kes ülbesti toimivad.

PSALM 32

Taaveti õpetuslaul. Önnis on see, kelle üleastumine on andeks antud, kelle patt on kinni kaetud.

- ² Önnis on inimene, kellele Issand pahategu ei arvesta ja kelle vaimus ei ole kavalust.
- ³ Kui ma vaikisin, nõrkesid mu luud-liikmed mu päevasest oigamisest.
- ⁴ Sest päevad ja ööd oli su käsi raskesti mu peal; mu üdi on ära kuivanud nagu suvekuumuses. Sela.
- ⁵ Oma patu ma andsin sulle teada ja oma pahategu ma ei katnud kinni; ma ütlesin: 'Ma tunnistan Issandale oma üleastumised.' Siis andsid sina mu patu süüteo andeks. Sela.
- ⁶ Sellepärast palugu sind kõik vagad sel ajal, kui sa oled leitav; tõepoolest, suurte vete tulv ei ulatu nende ligi.
- ⁷ Sina oled mulle peidupaigaks, sa hoiad mind õnnetuse eest; sa ümbritsed mind pääsemise hõiskamisega. Sela.
- ⁸ Sina ütled: 'Ma teen su targaks ja õpetan sulle teed, mida sul tuleb käia, ma annan sulle nõu oma silmaga sind juhtides.'
- ⁹ Äрге olge nagu hobused, nagu muulad ilma aruta; neid tuleb suuliste ja valjastega taltsaks teha, muidu nad ei tule su ligi.

¹⁰ Õelal on palju valu, aga kes loodab Issanda peale, seda ümbritseb heldus.

¹¹ Rõõmutsege Issandas ja ilutsege, te õiged! Ja hõisake kõik, kes olete õiglased südameilt!

PSALM 33

Hõisake Issandas, te õiged! Õiglastele sobib laulda kiituslaulu!

² Täna Issandat kandlega; kümnekeelse naabliga mängige talle!

³ Laulge talle uus laul, helistage pillikeeli rõõmuhõisetega!

⁴ Sest Issanda sõna on õige, kõik tema tööd on tehtud ustavuses.

⁵ Tema armastab õigust ja õiglust; Issanda heldus täidab maa.

⁶ Issanda sõnaga on tehtud taevad ja tema suu hingusega kõik nende väed.

⁷ Ta kogub mere veed nagu paisu taha, ta paneb ürgveed varaaitudesse.

⁸ Kartku Issandat kogu ilmamaa, tema ees värisegu kõik maailma elanikud!

⁹ Sest tema ütles, ja nõnda see sai; tema käskis, ja see tuli esile.

¹⁰ Issand ajab nurja paganate nõu, ta teeb tühjaks rahvaste mõtted.

¹¹ Issanda nõu püsib igavesti, tema südame mõtted põlvest põlve.

¹² Õnnis on rahvas, kelle Jumal on Issand, rahvas, kelle tema on valinud enesele pärisosaks.

¹³ Issand vaatab taevast, ta näeb kõiki inimlapsi.

¹⁴ Oma elamu paigast ta vaatleb kõiki ilmamaa elanikke,

¹⁵ tema, kes valmistab nende südamed, paneb tähele kõiki nende tegusid.

¹⁶ Ei kuningas saa võitu suure sõjaväega, ei pääse kangelane suure rammu abil.

¹⁷ Petlik on sõjaratsule rajatud võidulootus, ta suur jõud ei päästa.

¹⁸ Vaata, Issanda silm on nende peal, kes teda kardavad ja tema heldust ootavad,

¹⁹ et tema tõmbaks nende hinge välja surmast ja hoiaks neid elus näljaajal.

²⁰ Meie hing ootab Issandat, meie abi ja meie kilp on tema.

²¹ Sest temas on rõõmus meie süda ja me loodame tema püha nime peale.

²² Sinu heldus, Issand, olgu meie peal, nõnda nagu me ootame sind!

PSALM 34

Taaveti laul, kui ta teeskles hullumeelsust Abimeleki ees, nii et see tema ära ajas ja ta läks oma teed.

² Ma tänan Issandat igal ajal, alati on tema kiitus minu suus.

³ Issandast kiitleb mu hing. Viletsad kuulevad ja rõõmutsevad.

⁴ Ülistage Issandat koos minuga ja tõstkem üheskoos kõrgeks tema nimi!

⁵ Ma otsisin Issandat ja tema vastas mulle ning tõmbas mu välja kõigist mu hädadohtudest.

⁶ Kes tema poole vaatavad, säravad rõõmust ja nende palgeile ei tule kunagi häbi.

⁷ Siin see armetu hüüdis, ja Issand kuulis ning päästis tema kõigist ta kitsikustest.

⁸ Issanda ingel on leerina nende ümber, kes teda kardavad, ja ta vabastab nad.

⁹ Maitske ja vaadake, et Issand on hea! Õnnis on mees, kes tema juures pelgupaika otsib.

¹⁰ Kartke Issandat, teie, tema pühad! Sest neil, kes teda kardavad, ei ole millestki

puudust.

11 Noored lõvidki väsivad ja on näljas; aga kes Issandat otsivad, neil ei puudu mingit head.

12 Tulge, lapsed, kuulge mind, ma õpetan teile Issanda kartust!

13 Kes sa ka oled, kes hea meelega elaksid ja armastad elupäevi, et näha head põlve,

14 hoia oma keelt kurja eest ja oma huuli pettust rääkimast;

15 hoidu kurjast ja tee head, otsi rahu ja nõua seda taga!

16 Issanda silmad on õigete poole ja tema kõrvad nende appihüüdmise poole.

17 Issanda pale on pahategijate vastu, et hävitada maa pealt nende mälestus.

18 Õiged kisendavad ja Issand kuuleb ning tõmbab nad välja kõigist nende kitsikustest.

19 Issand on ligi neile, kes on murtud südameelt, ja päästab need, kellel on rusutud vaim.

20 Õiget tabab palju õnnetusi, aga Issand tõmbab tema neist kõigist välja.

21 Ta hoiab kõiki tema luid-liikmeid, ükski neist ei murdu.

22 Kurjus surmab õela ja need, kes vihkavad õiget, mõistetakse süüdi.

PSALM 35

Taaveti laul. Võitle, Issand, nende vastu, kes minu vastu võitlevad; sõdi nende vastu, kes minu vastu sõdivad!

2 Haara kätte kilp ja kaitsevari ning tõuse mulle abiks!

3 Paljasta piik ja tapper minu tagaajajate vastu; ütle mu hingele: 'Mina olen sinu pääste!'

4 Häbenegu ja jäägu pilgata need, kes kipuvad mu hinge kallale; taganegu häbiga need, kes mõtlevad mulle kurja teha!

5 Olgu nad kui aganad tuule käes ja Issanda ingel paisaku nad maha!

6 Nende tee olgu pime ja libe ja Issanda ingel jälitagu neid!

7 Sest ilma põhjusest on nad seadnud mulle oma varjatud võrgud, ilmaasjata on nad augu õõnestanud mu hingele.

8 Hukatus tulgu talle kätte aimamata ja tema võrk, mille ta salajasse on pannud, püüdku kinni teda ennast; sattugu ta sellesse hukatuseks!

9 Aga minu hing ilutsegu Issandas, ta rõõmustugu tema päästest!

10 Kõik mu luud-liikmed öelgu: 'Issand, kes on sinu sarnane, kes tõmbad välja hädalise selle käest, kes temast on tugevam, ja viletsa ja vaese tema riisuja käest?'

11 Ülekohtused tunnistajad astuvad ette. Mida ma ei tea, seda nad küsivad minult.

12 Nad tasuvad head kurjaga; mu hing on maha jäetud.

13 Aga minul, kui nemad olid haiged, oli kotiriiu kuueks; ma kurnasin oma hinge paastumisega; siis tulgu nüüd mu palve nende eest tagasi mu põue!

14 Nagu sõbra, nagu venna pärast ma käisin kurvalt, ja nagu see, kes oma ema leinab, olin ma nukralt kummargil.

15 Aga kui mina vääratsin, rõõmutsesid nad ja tulid kokku; nad tulid kokku minu vastu, need lööjad, keda ma ei tundnud; nad laimasid ega lõpetanud;

16 nad pilkasid mind ega jäänud wait, nad kiristasid hambaid mu peale.

17 Issand, kui kaua sa vaatad seda? Too välja mu hing nende laastamisest, mu ainuke noorte lõvide käest!

18 Siis ma tänan sind suures koguduses ja kiidan sind hulga rahva seas.

19 Ärgu minust rõõmustugu need, kes põhjusest on mu vaenlased; ja kes mind asjata

vihkavad, ärgu pilgutagu silmi!

²⁰ Sest nemad ei räägi, mis rahu toob, vaid mõtlevad petlikke asju nende vastu, kes vaikselt elavad maa peal.

²¹ Nad ajasid suu ammuli mu vastu ja ütlesid: 'Paras, paras! Me näeme oma silmaga!'

²² Sina, Issand, näed seda, ära ole vait! Issand, ära ole minust kaugel!

²³ Ärka ja virgu, mu Jumal ja mu Issand, mõistma minule õiglast kohut ja ajama mu riiuasja!

²⁴ Mõista mulle kohut oma õiglust mööda, Issand, mu Jumal! Ära lase neil rõõmut seda minust!

²⁵ Ärgu nad öelgu oma südames: 'Paras! Seda meie hing tahtis!' Ärgu nad öelgu: 'Me oleme ta ära neelanud!'

²⁶ Häbenegu ja kohmetugu ühtlasi need, kes rõõmustavad mu õnnetusest; saagu häbi ja teotus riietuseks neile, kes suurustavad mu vastu!

²⁷ Hõisaku ja rõõmutsegu need, kellel on hea meel minu õigusest, ning öelgu alati: 'Olgu kõrgesti ülistatud Issand, kellele meeldib oma sulase hea käekäik!'

²⁸ Ja mu keel kõnelgu sinu õiglusest ja kiitku sind päevast päeva!

PSALM 36

Laulujuhatajale: Issanda sulase Taaveti laul.

² Üleatamise sõna on õelal tema südame põhjas; ei ole Jumala kartust tema silma ees.

³ Sest temale meeldib arvata, et ta ülekohut ei leita ega vihata.

⁴ Tema suu sõnad on nurjatus ja pettus, ta on lakanud targaks saamast ja head tegemast;

⁵ ta mõtleb nurjatust oma voodis, ta jääb seisma teepele, mis pole hea, ta ei põlga kurja.

⁶ Issand, sinu heldus on taevas ja su ustavus ulatub ülemate pilvedeni.

⁷ Sinu õigus on nagu Jumala mäed, su kohtuotsused on nagu suur ürgvesi; Issand, sa päästad inimesi ja loomi.

⁸ Kui kallid on su heldus, Jumal! Sellepärast otsivad inimlapsed pelgupaika su tiibade varju all.

⁹ Nad saavad söönuks su koja küllusest, ja sa joodad neid oma rõõmujoovastuse ojast.

¹⁰ Sest sinu juures on eluallikas, sinu valguses me näeme valgust.

¹¹ Säilita oma heldus neile, kes sind tunnevad, ja oma õigus neile, kes on õiglased südamest!

¹² Ärgu tallaku suurelise jalga mu peal ja õelate käsi ärgu peletagu mind!

PSALM 37

Taaveti laul. Ära ärritu kurjadest; ära kadesta neid, kes teevad ülekohut,

² sest need niidetakse peagi nagu hein ja nad närtsivad nagu haljas rohi!

³ Looda Issanda peale ja tee head, ela oma maal ja pea ustavust!

⁴ Olgu sul rõõm Issandast; siis ta annab sulle, mida su süda kutsub!

⁵ Anna oma tee Issanda hooleks ja looda tema peale; küll ta toimetab kõik hästi!

⁶ Ta toob esile su õiguse nagu valguse ja su õigluse nagu lõuna selguse.

⁷ Ole vait Issanda ees ja oota teda; ära ärritu sellest, kelle tee õnnestub, ega mehest, kes

teeb kavalusi!

- ⁸ Hoidu meeleepahast ja hülga viha, ära ärritu; sellest tuleb vaid paha!
- ⁹ Sest kurjad hävitatakse; aga kes Issandat ootavad, need pärivad maa.
- ¹⁰ Natuke aega, ja õelat ei ole enam; sa vaatad tema aset, aga teda pole kuskil.
- ¹¹ Ent alandlikud pärivad maa ja tunnevad rõõmu suurest rahust.
- ¹² Õel kavatseb kurja õigele ja kiristab tema peale hambaid.
- ¹³ Issand naerab teda, sest ta näeb tema hukatuse päeva tulevat.
- ¹⁴ Õelad paljastavad mõõga ja tõmbavad oma ammu vinna, et kukutada viletsat ja vaest ja tappa neid, kes on õigel teel.
- ¹⁵ Kuid nende mõõk läheb nende eneste südamesse, ja nende ammud murduvad.
- ¹⁶ Õige inimese pisku on parem kui paljude õelate suur varandus.
- ¹⁷ Sest õelate käsivarred murduvad; kuid Issand toetab õigeid.
- ¹⁸ Issand tunneb laitmatute päevi, ja nende pärisosa jääb igavesti.
- ¹⁹ Nemad ei jää häbisse kurjal ajal, ja nälja päevil on neil küllalt.
- ²⁰ Sest õelad hukuvad ja Issanda vaenlased nagu aasade ilu, nad haihtuvad, suitsuna haihtuvad.
- ²¹ Õel võtab laenuks ega tasu; aga õige on armuline ja annab.
- ²² Sest Issanda õnnistatud pärivad maa ja tema poolt neetud hävitatakse ära.
- ²³ Issanda käest on mehe sammud, ja ta kinnitab seda, kelle tee on tema meele järgi.
- ²⁴ Kui ta langeb, ei kuku ta maha, sest Issand toetab ta kätt.
- ²⁵ Ma olin noor ja olen vanaks saanud; aga ma pole näinud õiget hüljatuna ega tema lapsi leiba kerjavat.
- ²⁶ Kogu päeva on ta armuline ja laenab välja ja ta järeltulev põlv on õnnistuseks.
- ²⁷ Pöördu kurjast ja tee head, siis sa jääd oma elukohta igavesti!
- ²⁸ Sest Issand armastab õiglust ega hülga oma vagasid; neid hoitakse igavesti; aga õelate seeme hävitatakse.
- ²⁹ Õiged pärivad maa ja elavad seal põliselt.
- ³⁰ Õige suu kõneleb tarkust ja tema keel räägib õigust;
- ³¹ tema Jumala Seadus on tema südames, tema sammud ei kõigu.
- ³² Õel varitseb õiget ja püüab teda tappa.
- ³³ Issand ei jäta teda tema kätte ega lase teda hukka mõista, kui ta üle kohut mõistetakse.
- ³⁴ Oota Issandat ja hoia kinni tema teest, siis ta ülendab sind, et sa pärid maa; ja sa näed, kuidas õelad hävitatakse!
- ³⁵ Ma nägin vägivaldset õelat end laiutavat nagu juurest kasvav haljendav puu.
- ³⁶ Aga ta kadus, ja vaata, teda polnud enam; ma otsisin teda, kuid teda ei olnud leida.
- ³⁷ Hoia, mis laitmatu, ja vaata sellele, mis on õige, sest rahunõudjal mehel on tulevik!
- ³⁸ Ent üleastujad kaotatakse täiesti ja õelate tulevik hävib.
- ³⁹ Kuid õigete pääste tuleb Issanda käest; tema on nende tugev kaitse kitsikuse ajal.
- ⁴⁰ Issand aitab neid ja päästab nad; ta päästab nad õelate käest ning annab neile abi, sest nad otsivad pelgupaika tema juures.

PSALM 38

Taaveti laul patu tunnistamisel.

- ² Issand, ära nuhtle mind oma vihas ja ära karista mind oma vihaleegis!
- ³ Sest sinu nooled on alla tulnud mu sisse ja su käsi vajub mu peale.
- ⁴ Ei ole midagi tervet mu lihas sinu pahameele pärast; ei ole rahu mu kontides mu patu pärast.
- ⁵ Sest kõik mu pahateod ulatuvad üle mu pea; nagu raske koorem on need läinud rängemaks, kui ma suudan kanda.
- ⁶ Mu haavad haisevad ja mädanevad mu jõleduste pärast.
- ⁷ Ma olen küürus ja kõnnin kummargil, ma käin kurvalt kogu päeva.
- ⁸ Sest mu puusad on täis põletikku ega ole midagi tervet mu lihas.
- ⁹ Ma olen jõuetu ja puruks pekstud koguni; ma oigan oma südame ägamise pärast.
- ¹⁰ Issand, kõik mu igatsus on sinu ees, ja mu ohkamine pole peidetud sinu eest.
- ¹¹ Mu süda peksleb väga, mu ramm on mu hüljanud ja mu silma selgustki ei ole mul enam.
- ¹² Mu armsad ja mu sõbrad hoiduvad eemale mu hädast ja mu omaksed seisavad kaugel.
- ¹³ Kes mu hinge püüavad, need seavad mulle võrke, ja kes mulle paha otsivad, need kõnelevad hukatusest, ja nad mõtlevad pettusele kogu päeva.
- ¹⁴ Ent mina olen nagu kurt, ei ma kuule, ja nagu keeletu, kes ei ava oma suud.
- ¹⁵ Ja ma olen nagu mees, kes ei kuule ja kelle suus ei ole vasturääkimist.
- ¹⁶ Sest sind, Issand, ma ootan; sina, Issand, mu Jumal, vastad!
- ¹⁷ Sest ma ütlen: Ärgu minust rõõmustagu need, kes mu jala vääratusel suurustasid mu vastu!
- ¹⁸ Ma olen ju kukkumas ja mu valu on alati mu ees.
- ¹⁹ Sest ma pean tunnistama oma pahategu, ma olen mures oma patu pärast.
- ²⁰ Aga mu vaenlased elavad hästi, nad on vägevad, ja palju on neid, kes mind asjata vihkavad
- ²¹ ja kes head tasuvad kurjaga, kes on mu vastased, sellepärast et ma head taga nõuan.
- ²² Ära mind hülga, Issand, mu Jumal, ära ole minust kaugel!

PSALM 39

Laulujuhatajale: Jedutuuni jaoks; Taaveti laul.

- ² Ma ütlesin: Ma hoian oma eluteed, et ma ei tee pattu oma keelega; ma hoian oma suud nagu päitsetega, niikaua kui õel on mu ees.
- ³ Ma jäin vait ega lausunud sõnagi, ma vaikisin heast käekäigust; kuid mu valu läks kangemaks.
- ⁴ Mu süda läks kuumaks mu sees: kui ma neid asju mõtlesin, siis süttis tuli mu sees, ma puhkesin rääkima oma keelega.
- ⁵ Issand, anna mulle teada mu elu ots ja mu päevade mõõt, et ma tunneksin, kui kaduv ma olen.
- ⁶ Vaata, sa oled mu elupäevad pannud kämbla laiuseks, mu eluiga on kui eimiski sinu ees; tühi õhk on iga inimene, kes seisab püsti. Sela.
- ⁷ Ainult nagu varjukuju kõnnib inimene; nad teevad kära tühja pärast, nad kuhjavad kokku ega tea, kes selle saab.

- ⁸ Ja nüüd, Issand, mida ma pean ootama? Oma lootuse ma panen üksnes sinu peale!
- ⁹ Kisu mind välja kõigist mu üleastumistest, ära anna mind jõledate teotada!
- ¹⁰ Ma olen vait ega ava oma suud, sest sina tegid seda.
- ¹¹ Kõrvalda mu pealt oma nuhtlus; su käe vaenust ma lõpen ära!
- ¹² Kui sa inimesi karistad nuhtlustega süütegude pärast, siis pudeneb otsekui koide söödud see, mis temale on kallid. Kõik inimesed on tühi õhk. Sela.
- ¹³ Issand, kuule mu palvet ja pane tähele mu kisendamist! Ära vaiki mu silmavee puhul, sest ma olen võõras sinu ees ja majaline, nõnda nagu kõik mu vanemad!

PSALM 40

Laulujuhatajale: Taaveti laul.

- ² Ma ootasin Issandat suure ootusega; ta kummardus mu poole ja kuulis mu appihüüdmist
- ³ ja tõmbas mind üles õuduse august ja paksust porist ning asetas mu jalad kaljule ja kinnitas mu sammud.
- ⁴ Ta pani mu suhu uue laulu, kiituslaulu meie Jumalale. Paljud näevad seda ja hakkavad kartma ja lootma Issanda peale.
- ⁵ Õnnis on mees, kes paneb oma lootuse Issanda peale ega pöördu ülbete ja valesse taganejate poole.
- ⁶ Palju oled sina, Issand, mu Jumal, teinud imetegusid ja mõelnud mõtteid meie kohta; ei ole kedagi sinu sarnast. Kui ma hakkaksin neid kuulutama ja neist kõnelema, siis oleks neid rohkem kui jõuab ära lugeda.
- ⁷ Tapa- ja roaohver ei ole su meele järgi - aga mu kõrvad oled sa avanud -, põletus- ja patuohvrit sa ei nõua.
- ⁸ Siis ma ütlesin: 'Vaata, ma tulen, rullraamatus on minust kirjutatud.
- ⁹ Sinu tahtmist, mu Jumal, teen ma hea meelega ja sinu Seadus on mu südames.'
- ¹⁰ Ma jutlustan õiglust suures koguduses; vaata, ma ei sule oma huuli, Issand, sina tead seda!
- ¹¹ Su õiglust ma ei varjanud oma südames, sinu ustavusest ja su abist ma rääkisin, su heldust ja su tõde ma ei salga suure koguduse ees.
- ¹² Sina, Issand, ära keela mulle oma halastust; sinu arm ja su ustavus hoidku mind alati!
- ¹³ Sest lugematud õnnetused on mind piiranud, kõik mu süüteod on mind kätte saanud - mul puudub neist ülevaade, neid on rohkem kui juuksekarvu mu peas ja mu süda kaotab julguse.
- ¹⁴ Issand, olgu sulle meelepärane mind vabastada! Tõtta mulle appi, Issand!
- ¹⁵ Häbenegu ja kohmetugu nad kõik, kes püüavad hävitada mu hinge; taganegu ja jäägu häbisse need, kellele meeldib mu õnnetus!
- ¹⁶ Vallaku jubedus oma häbitööst neid, kes mulle ütlevad: 'Paras, paras!'
- ¹⁷ Olgu rõõmsad ja rõõmutsegu sinus kõik, kes otsivad sind; kes armastavad sinu päästet, need öelgu alati: 'Suur on Issand!'

PSALM 41

Laulujuhatajale: Taaveti laul.

² Õnnis on see, kes hoolitseb kehva eest, Issand päästab ta õnnetusepäeval.

³ Issand hoiab teda ja peab teda elus; teda kiidetakse õndsaks maa peal. Sa ei anna teda ta vaenlaste meelevalda.

⁴ Issand toetab teda haigevoodis; sina pöörad kogu tema maasolemise, kui ta haigeks jääb.

⁵ Ma ütlesin: 'Issand, ole mulle armuline, tee terveks mu hing, sest ma olen pattu teinud sinu vastu!'

⁶ Minu vaenlased räägivad minust kurja: 'Millal ta sureb ja millal hävib ta nimi?'

⁷ Ja kui keegi tuleb mind vaatama, siis ta räägib valet; tema süda kogub enesesse nurjatust; ta läheb välja ja räägib seda edasi.

⁸ Kõik mu vihamehed sosistavad isekeskis minust, nad mõtlevad kurja minu vastu, öeldes:

⁹ 'Hukatuse märk on tema küljes, ja see, kes kord on maas, ei tõuse enam!'

¹⁰ Ka see mees, kellega ma rahun elasin, keda ma usaldas, kes mu leiba sõi, on tõstnud kanna mu vastu.

¹¹ Aga sina, Issand, ole mulle armuline ja aita mind üles, siis ma tasun neile kätte!

¹² Sellest ma tunnen, et olen sulle meeltmööda, kui mu vaenlane ei saa hõisata minu pärast.

¹³ Minu laitmatuse pärast sa pead mind ülal ja lased mind jäädavalt seista sinu ees.

PSALM 42

Laulujuhatajale: Korahi laste õpetuslaul.

² Otsekui hirm igatseb veeojade järele, nõnda igatseb mu hing sinu juurde, Jumal!

³ Mu hing januneb Jumala järele, elava Jumala järele; millal ma tulen ja näen Jumala palet?

⁴ Mu silmavesi on mulle leivaks ööd ja päevad, sest mu vastu öeldakse kogu päev: 'Kus on su Jumal?'

⁵ Ma valan välja oma hinge, meenutades seda, kuidas ma läksin läbi rahvamurru, keda ma juhtisin Jumala kotta pühapidajate hõiske- ja tänuhääle saatel.

⁶ Miks sa oled nii rõhutatud, mu hing, ja nii rahutu mu sees? Oota Jumalat, sest ma tahan teda veel tänada ta palge abi eest!

⁷ Mu Jumal, mu hing on rõhutatud mu sees! Seepärast ma tuletan sind meelde Jordanimaal ja Hermoni tippudel ja Mitsari mäel.

⁸ Sügavus hüüab sügavusele sinu koskede kohisemises; kõik su veevood ja su lained käivad minust üle.

⁹ Päeval annab Issand käsu oma heldusele ja öösel kostab minu laul temale, palve mu elu Jumala poole.

¹⁰ Ma ütlen Jumalale, oma kaljule: 'Mispärast sa oled mu unustanud? Mispärast ma pean käima kurvalt oma vaenlase surve all?'

¹¹ Otsekui luid murdes teotavad mind mu rõhujad, kui nad iga päev mu vastu ütlevad: 'Kus on su Jumal?'

PSALM 43

Mõista mulle õigust, oh Jumal, ja aja mu asja halastamatu rahva vastu! Päästa mind petise ja ülekohtuse mehe käest!

² Sest sina oled mu Jumal, mu tugev kaitse. Mispärast sa tõukasid mu ära? Miks ma pean ikka kurvalt käima oma vaenlase surve all?

³ Läkita oma valgus ja oma tõde, need juhatagu mind, need viigu mind sinu pühale mäele ja su hoonetesse,

⁴ et ma tuleksin Jumala altari äärde, Jumala ette, kes on mu ülim rõõm, ja tänaksin kandlega sind, oh Jumal, minu Jumal!

⁵ Miks sa oled nii rõhutatud, mu hing, ja nii rahutu mu sees? Oota Jumalat, sest ma tahan teda veel tänada, oma abi ja oma Jumalat!

PSALM 44

Laulujuhatajale: Korahi laste õpetuslaul.

² Jumal, me oleme oma kõrvaga kuulnud, meie isad on meile jutustanud: suure teo oled sa teinud nende päevil, muistsel ajal.

³ Sina ajasid paganarahvad ära oma käega, aga nemad sa istutasid asemele; sa purustasid rahvaste hõimud ja kihutasid nad minema.

⁴ Sest mitte oma mõõgaga ei omandanud nad maad ja nende käsivars ei aidanud neid, vaid see oli sinu parem käsi, sinu käsivars ja sinu palge valgus, sest sul oli neist hea meel.

⁵ Sina, mu Jumal ja mu kuningas, käsuta võit Jaakobile!

⁶ Sinuga me paiskame maha oma rõhujad; sinu nimel tallame puruks oma vastased.

⁷ Sest ma ei looda oma ammu peale ja mu mõõk ei too mulle võitu;

⁸ vaid sina oled andnud meile võidu meie rõhujate üle ning oled saatnud häbisse meie vihamehed.

⁹ Kogu päeva me kiidame Jumalat ning tahame su nime tänada igavesti. Sela.

¹⁰ Ometi sa tõukasid ära ning häbistasid meid ega lähe välja meie sõjaväega.

¹¹ Sa paned meid taganema vaenlase eest ja meie vihamehed rüüstavad meid.

¹² Sina annad meid nende kätte söödaks nagu lambaid ja pillutad meid paganarahvaste sekka.

¹³ Sa müüd oma rahva tühise hinna eest ega ole sul kasu nende müügihinnast.

¹⁴ Sina paned meid teotuseks meie naabritele, irvitamiseks ja pilkamiseks meie ümbruskonnale.

¹⁵ Sa teed meid mõistusõnaks paganate suus ja põhjuseks vangutada pead rahvaste seas.

¹⁶ Iga päev on mu teotus mu ees, ja mu palge häbi katab mind

¹⁷ teotajate ja pilkajate sõnade pärast, vaenlaste ja kättemaksuhimuliste pärast.

¹⁸ See kõik on tulnud meie peale, ehkki me ei ole sind unustanud ega sinu lepingut rikkunud.

¹⁹ Meie süda ei ole sinust loobunud ega Meie sammud kõrvale kaldunud sinu teerajalt,

²⁰ et sa meid nii oled maha rõhunud õaakalite asupaigas ning oled meid katnud surmavarjuga.

²¹ Kui me oleksime unustanud oma Jumala nime ning laotanud oma käed võõra jumala poole,

²² eks Jumal oleks märganud seda? Sest tema tunneb ju südame saladusi.

²³ Ei, sinu pärast tapetakse meid kogu päev, meid arvatakse tapalambaiks.

²⁴ Virgu, Issand! Miks sa magad? Ärka üles, ära tõuka meid ära jäädavalt!

²⁵ Miks sa peidad oma palge ja unustad meie viletsuse ja meie häda?

²⁶ Meie hing on painutatud põrmu, Meie ihu on kinni maa küljes.

PSALM 45

Laulujuhatajale: viisil 'Liiliad'; Korahi laste õpetuslaul; laul armastusest.

² Häid sõnu voolab mu südamest, kuninga auks on mu laul. Mu keel on nagu usina kirjutaja sulg.

³ Sa oled kõige kaunim inimlastest, arm on valatud su huultele, seepärast on Jumal sind õnnistanud igavesti.

⁴ Pane mõõk vööle, sa kangelane, oma au ja oma hiilgus!

⁵ Oma hiilguses tungi edasi! Astu sõjavankrisse tõe eest ja õiguse ning alandlikkuse eest; küll su parem käsi sulle õpetab kardetavaid tegusid!

⁶ Su nooled on teravad: rahvad langevad su alla, nooled tungivad kuninga vaenlaste südamesse.

⁷ Su aujärg, Jumal, on ikka ja igavesti, su valitsuskepp on õigluse kepp.

⁸ Sa armastad õigust ja vihkad ülekohtu; sellepärast on Jumal, sinu Jumal, sind võidnud rõõmuõliga enam kui su kaaslas.

⁹ Selgest mürrist ja aaloest ja kassiast lõhnavad kõik su riided, elevandiluust hoonetest rõõmustab sind keelpillimäng.

¹⁰ Kuningate tütreid leidub su kaaslaste seas: kuninganna seisab su paremal käel Oofiri kullas.

¹¹ Kuule, tütar, ja vaata ning pööra oma kõrv ja unusta oma rahvas ja oma isamaja!

¹² Siis kuningas himustab su ilu; sest ta on su isand; seepärast kummarda teda!

¹³ Tüürose tütreid tulevad annetustega, kõige rikkamad rahva hulgast panevad särama su palge.

¹⁴ Kuninga tütar on täies auhiilguses oma toas; kuldlõngast on kootud ta rüü.

¹⁵ Kirjudes rõivastes viiakse ta kuninga juurde, neitsid, ta sõbrannad, tuuakse tema järel su juurde.

¹⁶ Nad tuuakse rõõmu ja ilutsemisega, nad lähevad kuninga hoonesse.

¹⁷ Su isade asemele astuvad su pojad, sa sead nad vürstideks kogu maal.

PSALM 46

Laulujuhatajale: Korahi laste laul; neidude häälele.

² Jumal on meie varjupaik ja tugevus, meie abimees kitsikuses ja kergesti leitav.

³ Sellepärast me ei karda, kui maa liiguks asemelt ja mäed kõiguksid merede põhjas.

⁴ Möllaku ja vahutagu tema veed, värisegu mäed tema ülevusest! Sela.

⁵ Jõgi oma harudega rõõmustab Jumala linna ja Kõigekõrgema pühi elamuid.

⁶ Jumal on tema keskel, ei ta kõigu; Jumal aitab teda hommiku koites.

⁷ Paganad möllasid, kuningriigid kõikusid. Kui ta tegi häält, siis vabises maa.

⁸ Vägede Issand on meiega, Jaakobi Jumal on meile kindlaks kaitseks. Sela.

- ⁹ Tulge ja vaadake Issanda tegusid, kes saadab jubedused maa peale,
¹⁰ kes lõpetab sõjad maailma otsani, murrab katki ammu ja raiub puruks piigi ja põletab vankrid ära tulega.
¹¹ 'Jätke järele ja teadke, et mina olen Jumal, kõrge rahvaste seas, kõrge maa peal!'

PSALM 47

Laulujuhatajale: Korahi laste laul.

- ² Plaksutage käsi, kõik rahvad! Hõisake Jumalale rõõmsa häälega!
³ Sest Issand, Kõigekõrgem, on kardetav, ta on kogu ilmamaa suur kuningas.
⁴ Tema heidab rahvad meie alla ja rahvahõimud meie jalge alla.
⁵ Tema valib meile meie pärisosa, oma armsa Jaakobi toreduse. Sela.
⁶ Jumal on üles läinud rõõmuhõisete saatel, Issand on üles läinud pasunahäälega.
⁷ Mängige kiitust Jumalale, mängige kiitust! Mängige kiitust meie kuningale, mängige kiitust!
⁸ Sest Jumal on kogu ilmamaa kuningas. Laulge temale kiituslaulu!
⁹ Jumal on kuningas rahvaste üle, Jumal istub oma pühal aujärjel.

PSALM 48

Korahi laste laul ja lauluviis.

- ² Suur on Issand ja väga kiidetav meie Jumala linnas tema pühal mäel.
³ Kaunisti tõuseb kõrgele kogu maa rõõm, Siioni mägi kauges põhjas, see suure kuninga linn.
⁴ Jumal on tema kuninglikes kodades tuntud kindla varjupaigana.
⁵ Sest vaata, kuningad kogunesid ning läksid üheskoos tema vastu.
⁶ Nemad nägid ja tardusid, kohkusid, põgenesid ära.
⁷ Värin valdas neid seal, valu, nagu sünnitajal naisel.
⁸ Idatuulega sa murrad katki Tarsise laevad.
⁹ Nagu me oleme kuulnud, nõnda me näeme seda vägede Issanda linnas, oma Jumala linnas. Jumal lasku teda kindlasti püsida igavesti! Sela.
¹⁰ Me mõtiskleme su heldusest, oh Jumal, keset sinu templit.
¹¹ Nõnda nagu su nimi, Jumal, ulatub ka sinu ülistus ilmamaa äärteni; su parem käsi on täis õiglust.
¹² Siioni mägi rõõmutseb, Juuda tütreid ilutsevad su kohtuotsuste tõttu.
¹³ Kõndige ümber Siioni ning tehke tiir ta ümber, lugege ära ta tornid!
¹⁴ Pange hästi tähele ta kindlustust; kõndige läbi ta kuninglikud hooned, et võiksite jutustada neist tulevasele põlvele!

PSALM 49

Laulujuhatajale: Korahi laste laul.

- ² Kuulge seda, kõik rahvad! Pange tähele, kõik maailma elanikud,
³ nii alamad kui ülemad, üheskoos rikas ja vaene!

- ⁴ Mu suu räägib tarkusesõnu ja mu südame mõte sügavat tunnetust.
- ⁵ Ma pööran oma kõrva tähendamissõna poole ja teen kandlega avalikuks oma mõistatuse.
- ⁶ Miks ma peaksin kartma kurjal ajal, kui mind ümbritsevad mu tagakiusajate pahateod,
- ⁷ kes loodavad oma varanduse peale ja kiitlevad oma suurest rikkusest?
- ⁸ Ükski ei või venna eest anda luna ega tema eest maksta Jumalale lunastushinda,
- ⁹ sest nende hinge luna on liiga kallis ja peab jääma igavesti tasumata selleks,
- ¹⁰ et keegi ei jääks elama lõppemata ega näekski hauda.
- ¹¹ Sest nähakse ju, et targad surevad, albid ja sõgedad saavad üheskoos otsa ning jätavad oma varanduse teistele.
- ¹² Nad arvavad, et nende kojad jäävad igaveseks, nende asulad põlvest põlve; nad on oma nimede järgi nimetanud maakohti.
- ¹³ Ent inimene toreduses ei jää püsima, ta on loomade sarnane, kellele tehakse ots.
- ¹⁴ See on nende tee, kes loodavad iseendi peale, ja nende järglaste tee, kellele meeldivad nende kõned.
- ¹⁵ Nagu lambakari pannakse nad kinni surmavalda, surm on neile karjaseks, ja õiglased saavad hommikul nende valitsejaks; surmavald kulutab ära nende kuju, neile ei jää eluaset.
- ¹⁶ Kuid Jumal lunastab mu hinge surmavalla käest, sest ta võtab mu vastu. Sela.
- ¹⁷ Ära karda, kui keegi rikastub, kui tema koja au saab suureks!
- ¹⁸ Sest oma surma ei võta ta midagi kaasa, tema au ei järgne talle.
- ¹⁹ Kui tema ka kiidab oma hinge õnnelikuks oma elus ja teised kiidavad sind, et sa teed enesele hea elu,
- ²⁰ lähed sa siiski oma esiisade sugupõlve juurde, kes iialgi ei saa näha valgust.

PSALM 50

Asafi laul. Vägev Jumal Issand kõneleb ja hüüab ilmamaale päikese tõusust selle loojakuni.

- ² Siionist, kõige ilu täiusest, hakkab Jumal kiirgama.
- ³ Meie Jumal tuleb ega vaiki, tuli põletab tema eel ja tema ümber möllab maru väga.
- ⁴ Ta kutsub taeva ülalt ja maa, et kohut mõista oma rahvale.
- ⁵ 'Koguge mulle kokku mu vagad, kes minuga on teinud lepingu ohvri juures!'
- ⁶ Siis taevad kuulutavad tema õigust, sest Jumal on kohtumõistja. Sela.
- ⁷ 'Kuule, mu rahvas, ja ma räägin! Kuule, Iisrael, ma tunnistan su vastu: Jumal, sinu Jumal, olen mina!
- ⁸ Ei ma sind noomi su ohvrite pärast, sest su põletusohvrid on mu ees alati.
- ⁹ Ei ma võta su kojast härjavärsse ega sikke su taradest.
- ¹⁰ Sest kõik metsloomad on minu omad, ja kariloomad tuhandeil mägedel.
- ¹¹ Ma tunnen kõiki mägede linde, ja loomad minu väljadel on mu juures.
- ¹² Kui mul oleks nälg, ei ma ütleks seda sulle; sest maailm ja selle täius on minu päralt.
- ¹³ Kas ma peaksin sööma härgade liha ja jooma sikkude verd?
- ¹⁴ Too Jumalale ohvriks tänu ja tasu Kõigekõrgemale oma tőotused!
- ¹⁵ Ja hüüa mind appi ahastuse päeval; siis ma tõmban su sellest välja ja sina annad mulle

au!

16 Aga õelale ütleb Jumal: 'Mis on sul sellest, et sa jutustad mu seadustest ja võtad oma suhu minu lepingu?

17 Sina ju vihkad õpetust ja heidad mu sõnad oma selja taha.

18 Kui sa näed varast, siis sa oled meeeldi koos temaga ja sul on osa abielurikkujatega.

19 Oma suu sa läkitad kurja rääkima ja su keel sepitseb pettust.

20 Sa istud ja kõneled oma venna vastu ja laimad oma ema poega.

21 Seda sa tegid, aga mina olin vait. Kas sa arvad, et mina olen niisugune nagu sina? Ma tahan sind noomida ja seda seada su silma ette!

22 Pange siis seda tähele teie, kes unustate Jumala, et ma ei murraks, ilma et keegi päästaks!

23 Kes toob ohvriks tänu, see annab mulle au, ja kes paneb tähele teed, sellele ma annan näha Jumala päästet!

PSALM 51

Laulujuhatajale: Taaveti laul,

2 kui prohvet Naatan tuli ta juurde, pärast seda kui Taavet oli käinud Batseba juures.

3 Jumal, ole mulle armuline oma heldust mööda, kustuta mu üleastumised oma rohket halastust mööda!

4 Pese mind hästi mu süüteost ja puhasta mind mu patust!

5 Sest ma tunnen oma üleastumisi ja mu patt on alati mu ees.

6 Üksnes sinu vastu olen ma pattu teinud, ja olen teinud seda, mis on paha sinu silmis, et sa oleksid õiglane oma sõnades ja selge oma kohtumõistmises.

7 Vaata, süüteos olen ma sündinud ja patus on ema mu saanud.

8 Vaata, sul on hea meel tõest, mis asub südame põhjas, ja salajas annad sa mulle tarkust teada.

9 Puhasta mind patust iisopiga, et ma saaksin puhtaks; pese mind, siis ma lähen valgemaks kui lumi!

10 Anna mulle kuulda rõõmustust ja rõõmu, et ilutseksid mu luud-liikmed, mis sina oled puruks löönud!

11 Peida oma pale mu pattude eest ning kustuta kõik mu pahateod!

12 Loo mulle, Jumal, puhas süda, ja uuenda mu sees kindel vaim!

13 Ära heida mind ära oma palge eest ja ära võta minult ära oma Püha Vaimu!

14 Anna mulle tagasi rõõmustus sinu päästest, ja heameelne Vaim toetagu mind!

15 Ma tahan üleastujaile õpetada sinu teid, et patused sinu poole pöörduksid.

16 Kisu mind välja veresüüst, oh Jumal, mu pääste Jumal! Siis mu keel laulab rõõmsasti sinu õiglusest.

17 Issand, ava mu huuled, et mu suu kuulutaks sinu kiidetavust!

18 Sest tapaohvrid ei meeldi sulle, muidu ma annaksin neid; põletusohvrast ei ole sul head meelt.

19 Jumalale meelepärane ohver on murtud vaim, murtud ja purukslöödud südant ei põlga Jumal.

PSALM 52

Laulujuhatajale: Taaveti õpetuslaul,

² kui edomlane Doeg tuli ja teatas Saulile ning ütles: 'Taavet on tulnud Ahimeleki kotta.'

³ Mis sa kiitled kurjusest, sa vägivaldne mees? Jumala heldus püsib kogu päeva.

⁴ Sa kavatsed kadu, su keel on nagu terav habemenuga, sa pettuse tegija.

⁵ Sa armastad kurja rohkem kui head, rohkem valetada kui õigust rääkida. Sela.

⁶ Sa armastad kõiksugu hukutavaid sõnu, petlikku keelt.

⁷ Jumal kisub ka sinu igavesti maha; ta võtab su kinni ning rebib su välja su telgist ja kaotab su juureni ära elavate maalt. Sela.

⁸ Õiged näevad seda ja kardavad; ja nad naeravad teda:

⁹ 'Ennäe seda meest, kes ei pannud Jumalat oma tugevuseks, vaid lootis oma suure rikkuse peale; ta oli tugev oma nurjatuses.'

PSALM 53

Laulujuhatajale: kurval viisil laulda; Taaveti õpetuslaul.

² Meeletu ütleb oma südames: 'Jumalat ei ole!' Nad talitavad riivatult ja jõledasti, ei ole kedagi, kes head teeb.

³ Jumal vaatab taevast inimlaste peale, et näha, kas on mõistlikku, kedagi, kes otsib Jumalat.

⁴ Kõik nad on taganenud, üheskoos on nad läinud raisku; ei ole kedagi, kes head teeb, mitte ühtainustki.

⁵ Kas seda siis ei mõista need, kes teevad nurjatust, kes söövad mu rahvast, nagu süüakse leiba? Jumala poole nad ei hüüa.

⁶ Seal valdab neid hirm, kus ei ole hirmu põhjust, sest Jumal pillab laiali selle luud, kes seab leeri sinu vastu. Sa saadad nad häbisse, sest Jumal on nad hüljanud.

PSALM 54

Laulujuhatajale: keelpillil mängida; Taaveti õpetuslaul,

² kui Siifi mehed tulid ja ütlesid Saulile: 'Eks Taavet ole peidus meie juures.'

³ Jumal, päästa mind oma nime abil ja aja mu asja oma vägevuse varal!

⁴ Jumal, kuule mu palvet, pane tähele mu suu kõnet!

⁵ Sest muulased kipuvad mu kallale ja vägivaldsed püüavad mu hinge; nad ei sea Jumalat oma silma ette. Sela.

⁶ Vaata, Jumal on mu abimees, Issand on mu hinge tugi.

⁷ Lasku ta tulla tagasi õnnetus minu varitsejaile, oma ustavusega hävita nad!

PSALM 55

Laulujuhatajale: keelpillil mängida; Taaveti õpetuslaul.

² Jumal, pane tähele mu palvet ja ära peida ennast mu anumise eest!

³ Pane tähele mind ja vasta mulle! Ma ekslen ümber ägades ja jooksen uisapäisa

⁴ vaenlase hääle tõttu, õela rõhumise pärast, sest nad veeretavad mu peale nurjatust ja vihas kiusavad nad mind taga.

- ⁵ Mu süda vabiseb mu sees ja surma koledused on langenud mu peale.
- ⁶ Kartus ja värin tulid mu peale ja õudus kattis mind.
- ⁷ Siis ma ütlesin: Oh oleksid mul tuvi tiivad, ma lendaksin minema ja asuksin kuhugi elama.
- ⁸ Vaata, ma põgeneksin kaugele ja viibiksin kõrbes. Sela.
- ⁹ Ma tõttaksin pääsema pakku tuulepöörise, maru eest.
- ¹⁰ Hävita nad, Issand, sega nende keeled, sest ma näen linnas vägivalda ja riidu!
- ¹¹ Ööd ja päevad nad käivad piki tema müüre, nurjatus ja vaev on ta keskel.
- ¹² Kadu on ta keskel ja ta turult ei tagane rõhumine ja pettus.
- ¹³ Sest mitte vaenlane ei laima mind, seda ma taluksin; mitte mu vihamees ei suurusta mu vastu, tema eest ma peidaksin ennast,
- ¹⁴ vaid sina, inimene nagu mina, mu sõber ja tuttav,
- ¹⁵ kellega meil oli armas osadus, Jumala kotta läksime koos rahvahulgaga.
- ¹⁶ Karaku surm nende kallale, mingi nad elusalt alla surmavalda, sest selge kurjus on nende elamuis, nende põues!
- ¹⁷ Aga mina hüüan Jumala poole ja Issand aitab mind.
- ¹⁸ Õhtul ja hommikul ja lõunaajal ma kurdan ja ägan, ja ta kuuleb mu häält.
- ¹⁹ Ta lunastab mu hinge rahusse kallalekippujaist, sest need on hulgani mu ümber.
- ²⁰ Jumal kuuleb ja vastab neile, tema, kes istub aujärjel iidsest ajast. Sela. Sest nad ei muuda meelt ega hakka kartma Jumalat.
- ²¹ See mees oli pistnud oma käed nende külge, kes pidasid temaga rahu, ta rikkus oma lepingut.
- ²² Pehmem kui või on tema suu, aga südames ta tuleb kallale; libedamad kui õli on tema sõnad, kuid need on siiski nagu paljastatud mõõgad.
- ²³ Heida Issanda peale oma koorem, ja tema hoolitseb sinu eest; ta ei lase iialgi kõikuda õiget!

PSALM 56

Laulujuhatajale: viisil 'Kauge tamme tuvi'; Taaveti mõistulaul ajast, kui vilistid võtsid ta kinni Gatis.

- ² Ole mulle armuline, Jumal, sest inimesed tahavad mind rünnata, ühtelugu kipuvad sõjamehed mu kallale!
- ³ Mu varitsejad püüavad mind rünnata kogu päeva, sest palju on neid, kes mu vastu kõrgilt sõdivad.
- ⁴ Sel päeval, kui ma kardan, loodan ma sinu peale,
- ⁵ Jumala peale, kelle sõna ma kiidan. Ma loodan Jumala peale, ei ma karda. Mida võibki lihane inimene mulle teha?
- ⁶ Kogu päeva nad moonutavad mu sõnu, kõik nende mõtted minu kohta sihivad kurjale.
- ⁷ Nad tulevad kokku ja luuravad ning jälgivad mu samme, sest nad varitsevad mu hinge.
- ⁸ Kas peaks neil olema pääsemist oma nurjatusega? Vihaga tõuka maha rahvad, oh Jumal!
- ⁹ Minu pagulaspäevad olid sa ära lugenud; pane sina mu pisarad oma lähkrisse; eks need ole su raamatus?
- ¹⁰ Kord peavad taganema mu vaenlased sel päeval, mil ma hüüan; seda ma tean, sest

Jumal on minu poolt.

¹¹ Jumala sõna ma kiidan, Issanda sõna ma kiidan.

¹² Jumala peale ma loodan, ei ma karda; mida võibki mulle teha inimene?

¹³ Jumal, minu peal on töötused, mis ma sinule andsin; ma tasun sulle tänuohvrid.

PSALM 57

Laulujuhatajale: viisil 'Ära hävita!'; Taaveti mõistulaul ajast, kui ta põgenes Sauli eest koopasse.

² Ole mulle armuline, Jumal; ole mulle armuline, sest sinu juures otsib mu hing pelgupaika ja ma kipun su tiibade varju, kuni õnnetus möödub!

³ Ma hüüan Jumala, Kõigekõrgema poole, Jumala poole, kes juhib mu asja.

⁴ Küll ta läkitab abi taevast ja päästab mu; ta annab laimatavaks selle, kes tahtis mind rünnata. Sela. Küll Jumal läkitab oma helduse ja ustavuse.

⁵ Ma leban otsekui lõvide keskel, inimlaste seas, kelle hambad on piigid ja nooled ja kelle keel on terav mõõk.

⁶ Ülenda, Jumal, üle taevaste, üle kogu maailma oma auhiilgus!

⁷ Võrgu on nad seadnud mu sammudele, mu hinge nad painutasid alla, nad kaebasid mu ette augu, aga nad ise kukkusid sinna sisse. Sela.

⁸ Kindel on mu süda, oh Jumal! Mu süda on kindel. Ma tahan laulda ja mängida.

⁹ Ärka üles, mu au; ärka, naabel, ärka, kannel, ma äratan üles koidu!

¹⁰ Ma tahan sind tänada rahvaste seas, Issand. Ma tahan lauldes mängida rahvahõimude keskel.

¹¹ Sest suur on sinu heldus kuni taevani ja su tõde kuni ülemate pilvedeni.

PSALM 58

Laulujuhatajale: viisil 'Ära hävita!'; Taaveti mõistulaul.

² Kas te tõesti räägite õigust, kohtunikud? Kas te õiglaselt mõistate kohut, inimplapsed?

³ Küll te teete südames ülekohut, oma käte vägivalda te kaalute välja maa peal.

⁴ Õelad on loobunud Jumalast lapsekojast alates, valetajad on eksinud sünnist saadik.

⁵ Neil on mürki nagu ussi mürk, nagu kurdil rästikul, kes oma kõrvad kinni topib,

⁶ et ta ei kuuleks lausujate häält, osava võluri võlumist.

⁷ Jumal! Purusta hambad nende suus; kisu välja noorte lõvide hambad, Issand!

⁸ Hääbugu nad nagu vesi, mis laiali voolab; lasku ta välja oma nooled, kuid need olgu otsekui teravikuta!

⁹ Nagu tigu, kes sulab, nad kadugu, nagu nurisünnitis, mis ei ole näinud päikest!

¹⁰ Enne kui teie pajad saavad tunda kibuvitsa leeki, viigu torm nad laiali, olgu toorelt või kuumalt!

¹¹ Õige rõõmustab, nähes kättemaksmist; ta peseb oma jalad õela veres.

PSALM 59

- L**aulujuhatajale: viisil 'Ära hävita!'; Taaveti mõistulaul ajast, kui Saul läkitas mehed varitsema tema maja ja teda surmama.
- ² Tõmba mind ära mu vaenlaste käest, mu Jumal! Kaitse mind nende eest, kes mulle kallale tungivad!
- ³ Kisu mind ära nende käest, kes teevad nurjatust, ja päästa mind verevalajate käest!
- ⁴ Sest vaata, nad varitsevad mu hinge. Võimsad kipuvad mu kallale. Ometi pole mul üleastumisi ega patusüüd, oh Issand!
- ⁵ Ilma et ma oleksin paha teinud, jooksevad nad kokku ning valmistuvad. Virgu mulle vastu tulema ja vaata!
- ⁶ Ja sina, Issand, vägede Jumal, Iisraeli Jumal, ärka üles nuhtlema kõiki paganaid! Ära heida armu nurjatuile reetjaile! Sela.
- ⁷ Nad tulevad igal õhtul uuesti, uluvad nagu koerad ja käivad mööda linna.
- ⁸ Vaata, nad ajavad kurja välja oma suust, mõõgad on nende huultes, sest nad arvavad: 'Kes seda kuuleb?'
- ⁹ Aga sina, Issand, naerad neid, sa pilkad kõiki paganaid.
- ¹⁰ Mu jõud, ma tahan hoida sinu poole, sest Jumal on mu kindel varjupaik.
- ¹¹ Mu helduse Jumal tuleb mulle vastu, Jumal lubab mind parastada mu varitsejaid.
- ¹² Ära tapa neid, et mu rahvas ei unustaks seda! Pilluta nad laiali oma vägevuse sunnil ja tõuka nad maha, Issand, meie kilp!
- ¹³ Nende suupatu pärast, nende huulte kõne pärast jäägu nad kinni oma kõrkuses ning sajatamise ja vale pärast, mida nad räägivad!
- ¹⁴ Lõpeta nad ära vihaleegiga; lõpeta nad, et neid ei oleks ja et nad tunneksid Jumala olevat valitseja Jaakobis maailma otsani! Sela.
- ¹⁵ Siis nad tulgu õhtul uuesti ja ulugu nagu koerad ja käigu mööda linna!
- ¹⁶ Hulkugu nad ümber, otsides toitu, ja kui nad jäävad söömata, urisegu pealegi!
- ¹⁷ Aga mina laulan sinu vägevusest ja hõiskan hommikul sinu heldusest; sest sa oled mulle kindlaks kaitsjaks, pelgupaigaks mu kitsikuse päeval.

PSALM 60

- L**aulujuhatajale: viisil 'Tunnistuse liilia'; Taaveti mõistulaul õpetuseks,
- ² kui ta oli võidelnud Mesopotaamia ja Sooba süürlastega, ja kui Joab tuli tagasi ja oli Soolaorus maha löönud kaksteist tuhat edomlast.
- ³ Jumal, sa tõukasid meid ära ja pillutasid meid laiali; sa olid vihane, aita meid jälle üles!
- ⁴ Sina panid maa vabisema, sa lõhestasid selle; paranda ta praod, sest ta kõigub!
- ⁵ Sa andsid oma rahvale näha rasket põlve; sa jootsid meid uimastava veiniga.
- ⁶ Sa panid lipu lehvima neile, kes sind kardavad, et nad otsiksid varju ammu eest. Sela.
- ⁷ Et pääseksid su armsad, selleks aita oma parema käega ja vasta meile!
- ⁸ Jumal on rääkinud oma pühamus: 'Ma tahan võidutseda, jaotada Sekemi ja mõõta ära Sukkoti oru.
- ⁹ Gilead on minu ja Manasse on minu, Efraim on mu pea kaitse. Juuda on mu valitsuskepp,
- ¹⁰ Moab on mu pesukauss, Edomi peale ma viskan oma sandaali. Vilistimaa, hõiska

minule!'

¹¹ Kes viib mu kindlasse linna? Kes saadab mind Edomini?

¹² Eks sina, Jumal, tõuganud meid ära? Ega sina, Jumal, läinudki välja meie sõjaväega?!

PSALM 61

Laulujuhatajale: keelpillil mängida; Taaveti laul.

² Kuule, Jumal, mu haledat hüüdmist, pane tähele mu palvet!

³ Maailma otsast ma hüüan sinu poole oma südame nõrkedes; sa viisid mind kaljule, mis on minule liiga kõrge.

⁴ Sest sina olid mulle varjupaigaks ja tugevaks torniks vaenlaste vastu.

⁵ Võiksin ma ometi olla külaline su telgis igavesti, otsida pelgupaika su tiibade all. Sela.

⁶ Sest sina, Jumal, oled kuulnud mu töotusi, sa oled minule andnud nende pärandi, kes su nime kardavad.

⁷ Lisa päevi kuninga päevadele, tema aastad kestku põlvest põlve!

⁸ Tema istugu aujärjel igavesti Jumala ees, sea heldus ja ustavus teda hoidma!

PSALM 62

Laulujuhatajale: Jedutuuni viisil; Taaveti laul.

² Üksnes Jumala juures on mu hing wait, tema käest tuleb mulle pääste.

³ Üksnes tema on mu kalju ja mu pääste, mu kindel varjupaik, et ma sugugi ei kõigu.

⁴ Kaua te kipute ühe mehe kallale ja lõhute kõik teda, nagu oleks ta väljavajunud sein või mahavarisenud müür?

⁵ Nemad vaid peavad nõu, kuidas teda maha paisata tema kõrgusest; valest on neil hea meel. Oma suuga nad õnnistavad, aga oma südames nad neavad. Sela.

⁶ Üksnes Jumala juures ole, mu hing, wait, sest temalt tuleb, mida ma ootan!

⁷ Üksnes tema on mu kalju ja mu pääste, mu kindel varjupaik, et ma ei kõigu.

⁸ Jumala käes on mu pääste ja mu au; mu jõu kalju, mu pelgupaik on Jumalas.

⁹ Lootke tema peale igal ajal, rahvas; valage välja oma südamed tema ette: Jumal on meile pelgupaigaks! Sela.

¹⁰ Ainult tuuleõhk on inimlapsed, paljas vale on mehepojad; kaalule pandult on nemad kõik ühtekokku kergemad kui tuuleõhk.

¹¹ Ärge pange oma lootust vale ja riisumise peale, ärge lootke tühja; kui jõukus kasvab, siis ärge pange seda mikski!

¹² Kord on Jumal rääkinud; kaks korda ma olen seda kuulnud, et Jumalal on vägi,

PSALM 63

Taaveti laul sellest ajast, kui ta oli Juuda kõrbes.

² Jumal, sina oled mu Jumal, sind ma otsin vara. Sinu järele januneb mu hing, sind ihaldab mu ihu nagu kuival ja põuasel maal, kus pole vett.

³ Nõnda ma vaatasin sind pühamus, et näha su väge ja su auhiilgust.

⁴ Sest sinu heldus on parem kui elu; mu huuled ülistavad sind.

- ⁵ Nõnda ma tahan sind tänada oma eluaja; sinu nimel ma tõstan üles oma pihud.
⁶ Nagu rasvast ja õlist täitub mu hing, mu suu kiidab sind hõiskehuulil,
⁷ kui ma sind meenutan oma voodis ja sinule mõtlen vahikordade ajal.
⁸ Sest sina olid mulle abiks ja su tiibade varju all ma võin hõisata.
⁹ Mu hing ripub su küljes, su parem käsi toetab mind.
¹⁰ Aga need, kes püüavad hävitada mu hinge, lähevad maa sügavustesse.
¹¹ Nad tõugatakse mõõga ette, nad saavad rebaste saagiks.

PSALM 64

Laulujuhatajale: Taaveti laul.

- ² Kuule, Jumal, mu häält, kui ma kaeblen, hoia mu elu vaenlase hirmu eest!
³ Pane mind varjule tigidate salanõu eest, nende möllu eest, kes teevad nurjatust,
⁴ kes oma keelt ihuvad nagu mõõka, sihivad kibedaid sõnu nagu nooli,
⁵ et salajas maha lasta laitmatu! Äkitselt nad lasevadki ta maha ega karda midagi.
⁶ Neid kinnitatakse kurjades kavatsustes, nad õhutavad üksteist salajasi võrke panema, nad ütlevad: 'Kes meid näeb?'
⁷ Nemad mõtlevad jultunud tegudele: 'Me oleme valmis, kava on hästi kavatsatud!' Sest sügav on mehe sisemus ning süda.
⁸ Kuid Jumal laseb nad maha, neid haavatakse äkilise noolega.
⁹ Ta paneb nad komistama nende keele pärast, kõik, kes neid näevad, vangutavad pead.
¹⁰ Ja kõik inimesed hakkavad kartma ja kuulutama Jumala tööd ning aru saama tema tegudest.

PSALM 65

Laulujuhatajale: Taaveti laul ja lauluviis.

- ² Vaikse meelega kiidetakse sind, Jumal, Siionis ning tasutakse sulle töötused.
³ Sina kuuled palvet, sinu juurde tuleb kõik liha.
⁴ Minu süüteod on minust vägevamad, aga meie üleastumised annad sina andeks.
⁵ Õnnis on see, kelle sina valid ja lased tulla enese ligi elama sinu õuedes; küll meid täidetakse su koja, su püha templi hüvedest.
⁶ Kardetavate tegudega vastad sa meile õigluses, sa meie pääste Jumal, sa kõige ilmamaa otsade ja kauge mere lootus,
⁷ kes kinnitad mäed oma rammuga ja oled võõtatud vägevusega,
⁸ kes vaigistad mere kohisemise, selle lainete mühina ja rahvaste möllu,
⁹ nõnda et ilmamaa äärte elanikud kardavad su imetähti. Päikese tõusu ja loojaku maad sa paned rõõmsasti hõiskama.
¹⁰ Sina oled maa eest hoolitsenud ja seda jootnud; sa teed selle väga rikkaks. Jumala veesooned on täis vett; sa valmistad nende uudsevilja, kui sa nõnda maad valmistad,
¹¹ kastes selle vagusid ja pudendades selle mullapanku. Vihmapiiskadega sa teed maa pehmeks ning õnnistad selle kasvu.
¹² Sa ehid aasta oma headusega ja su jäljed tilguvad õli.
¹³ Rohtla vainud haljendavad ja kingud võõtavad end ilutsemisega,

PSALM 66

Laulujuhatajale: laul ja lauluviis. Hõisake Jumalale, kõik ilmamaa!

² Ülistage mängides tema nime au, andke temale au ja kiitust!

³ Öelge Jumalale: Kui kardetavad on sinu teod! Su suure väe pärast teesklevad su vaenlased su ees,

⁴ kõik ilmamaa kummardab sind ja mängib sulle kiitust, ta mängib kiitust su nimele. Sela.

⁵ Tulge ja vaadake Jumala tegusid, kes on kardetav oma tegemistes inimlaste juures.

⁶ Tema muudab mere kuivaks maaks; jalgsi minnakse läbi jõe; rõõmutsegem siis temast!

⁷ Tema valitseb oma vägevuses igavesti, ta silmad on valvel paganarahvaste üle; kangekaelsed ärgu tõstku endid kõrgeks! Sela.

⁸ Tänaage, rahvad, meie Jumalat, kostku valjusti tema kiitus!

⁹ Tema paneb elama meie hinge ega lase meie jalgu kõikuda.

¹⁰ Sest sina, Jumal, oled meid läbi katsunud, sa oled meid sulatanud, nagu hõbedat sulatatakse.

¹¹ Sa vedasid meid võrku, sa panid vaotise meie niuetele.

¹² Sa lasksid inimesi sõita meie pea peal, me sattusime tulle ja vette. Kuid sina viisid meid välja küllusesse.

¹³ Ma lähen su kotta põletusohvritega, ma tasun sinule oma töötused,

¹⁴ milleks mu huuled avanesid ja mida mu suu ütles mu kitsikuses.

¹⁵ Ma toon sulle lihavaid põletusohvreid koos jäärade ohvrisuitsuga; ma valmistan sulle ohvriks veiseid koos sikkudega. Sela.

¹⁶ Tulge, kuulge kõik, kes kardate Jumalat, ma jutustan, mis tema on teinud mu hingele!

¹⁷ Tema poole ma hüüdsin oma suuga ja tema ülistus oli mu keelel.

¹⁸ Kui oleksin näinud oma südames nurjatust, ei oleks Issand mind kuulnud.

¹⁹ Ent mu Jumal on mind kuulnud, ta on pannud tähele mu palvehäält.

²⁰ Tänu olgu Jumalale, kes ei ole heitnud kõrvale mu palvet ega ole mult ära võtnud oma heldust!

PSALM 67

Laulujuhatajale: keelpillil mängida, lauluviis ja laul.

² Jumal olgu meile armuline ja õnnistagu meid; ta lasku oma pale paista meie peale, sela,

³ et maa peal tuntaks sinu teed, kõigi rahvaste seas sinu päästet!

⁴ Jumal, sinule laulgu tänu rahvad, sinule laulgu tänu kõik rahvad!

⁵ Rõõmutsegu rahvad ja hõisaku rahvahõimud, sest sina mõistad rahvale kohut õigluses ja juhatad rahvahõime maa peal! Sela.

⁶ Jumal, sinule laulgu tänu rahvad, sinule laulgu tänu kõik rahvad!

⁷ Maa on andnud oma vilja; Jumal, meie Jumal, õnnistagu meid!

PSALM 68

Laulujuhatajale: Taaveti laul ja lauluviis.

- ² Jumal tõuseb! Ta vaenlased hajuvad ja ta vihkajad põgenevad tema palge eest.
- ³ Nagu suits haihtub, nõnda sa nad hajutad; nagu vaha tule paistel sulab, nõnda hukuvad õelad Jumala palge ees.
- ⁴ Kuid õiged rõõmutsevad ja hõiskavad Jumala palge ees ning ilutsevad rõõmu pärast.
- ⁵ Laulge Jumalale, mängige, kiites tema nime, tehke teed temale, kes sõidab kõrbetes! Tema nimi on Issand, hõisake rõõmu pärast tema ees!
- ⁶ Ta on vaeslaste isa ja lesknaiste asjaajaja, Jumal oma pühas elamus.
- ⁷ Jumal paneb üksildased elama majadesse ja viib välja vangid jõukale elujärjele; aga kangekaelsed jäävad elama põlenud maale.
- ⁸ Jumal, kui sa läksid välja oma rahva ees, kui sa sammusid kõrbeteed, sela,
- ⁹ siis värises maa ja taevadki tilkusid Jumala ees, Siinai värises Jumala ees, Iisraeli Jumala ees!
- ¹⁰ Rikkalikku vihma kallad sina, Jumal, oma pärisosale ja sa kosutad närbunut.
- ¹¹ Sinu loomad asuvad seal; sina, Jumal, kinnitad oma headusega viletsat.
- ¹² Issand annab sõnumi; heade sõnumite kuulutajaid on suur vägi.
- ¹³ Sõjavägede kuningad põgenevad, nad põgenevad ja pereema jagab saagi.
- ¹⁴ Kas tahate jääda puhkama sadulakorvide vahele? Seal on tuvi, tiivad hõbedaga karratud ja hoosuled vahajaskollase kullaga.
- ¹⁵ Kui Kõigeväeline seal pillutas kuningaid, sadas Salmonil lund.
- ¹⁶ Baasani mägi on Jumala mägi, Baasani mägi on kühmuline mägi.
- ¹⁷ Mispärast te, kühmulised mäed, vaatate kadedusega sellele mäele, mida Jumal on ihaldanud enesele eluasemeks? Tõesti, Issand tahab seal elada igavesti.
- ¹⁸ Jumala sõjavankreid oli musttuhandeid ja tuhat korda tuhandeid, kui Issand tuli Siinailt pühamusse.
- ¹⁹ Sa läksid üles kõrgesse ja võtsid vangihulga saagiks, said ande inimeste seast, isegi tõrkujate seast, sa Issand Jumal kõrgustes.
- ²⁰ Tänu olgu Issandale! Päevast päeva kannab meie koormat Jumal, kes on meie pääste. Sela.
- ²¹ See Jumal on meie pääste Jumal! Jumal, meie Issand, toob välja surmastki!
- ²² Aga Jumal peksab puruks oma vaenlaste pea ja nende karvase pealae, kes oma süütegudes kõnnivad.
- ²³ Issand on öelnud: 'Ma toon nad tagasi Baasanist, ma toon nad tagasi mere sügavustest,
- ²⁴ et sa kastaksid oma jala verre ja su koerte keel saaks oma osa su vaenlastest.'
- ²⁵ Su pidurongi nähakse, oh Jumal, su pidurongi pühamus, mu Jumal ja mu kuningas!
- ²⁶ Ees käivad lauljad, taga keelpillimängijad, keskel trummilööjad neitsid.
- ²⁷ Rahvakogudes tänage Jumalat, tänage Issandat, teie, kes olete Iisraeli allikalt!
- ²⁸ Seal on Benjamin, noorim, nende juhataja, Juuda peamehed oma hulkadega, Sebuloni peamehed, Naftali peamehed.
- ²⁹ Sinu Jumal seadis sulle võimuse. Kinnita, Jumal, mis sa meie heaks oled teinud!
- ³⁰ Sinu Jeruusalemma templi pärast toogu kuningad sulle ande!
- ³¹ Taltsuta elajas pilliroos, härgade kari rahvaste vasikate seas, need, kes alistuvad hõbetükkide pärast! Jumal pillutab rahvad, kes igatsevad lahinguid.

- ³² Suured isandad tulevad Egiptusest, Etioopia sirutab rutuga oma käed Jumala poole.
- ³³ Teie, ilmamaa kuningriigid, laulge Jumalale, mängige Issandale kiitust, sela,
- ³⁴ temale, kes sõidab taevaste taevas, mis on muistsest ajast! Ennäe, tema annab kuulda oma häält, võimsat häält.
- ³⁵ Andke Jumalale võimust! Tema kõrgus on Iisraeli üle ja tema võimust pilvedes.

PSALM 69

Laulujuhatajale: viisil 'Liiliad'; Taaveti laul.

- ² Päästa mind, Jumal, sest veed tõusevad mu hinge hukutama!
- ³ Ma olen vajunud sügavasse, põhjatusse mutta, mul pole jalgealust. Ma olen sattunud vee sügavusse ning voolas vesi uputab mu.
- ⁴ Ma olen väsinud hüüdmast, mu kurk on kähe, mu silmad on väsinud, oodates oma Jumalat.
- ⁵ Neid, kes mind asjata vihkavad, on enam kui juuksekarvu mu peas; vägevaks on saanud mu hävitajad, kes on ilmaaegu mu vaenlased. Mida ma pole riisunud, pean ma tasuma.
- ⁶ Sina, Jumal, tunnend mu meeletust, ja mu süüd ei ole varjul sinu eest.
- ⁷ Ärgu sattugu minu pärast häbisse need, kes ootavad sind, Issand, Issand Sebaot; ärgu laimatagu minu pärast neid, kes sind otsivad, Iisraeli Jumal!
- ⁸ Sest sinu pärast ma kannatan teotust, mu palet katab häbistus.
- ⁹ Olen saanud oma vendadele võhivõõraks ja tundmatuks oma ema lastele.
- ¹⁰ Sest püha viha su koja pärast on mind ära söönud, ja nende teotamised, kes sind teotavad, on langenud minu peale.
- ¹¹ Ma olen nutnud ja mu hing on paastunud, kuid see on saanud mulle teotuseks.
- ¹² Ma riietusin kotiriidesse, kuid ma sain neile pilkesõnaks.
- ¹³ Väravasuu istujad lobisevad minust ja pillil laulavad minust õllejoojad.
- ¹⁴ Aga mina palvetan sinu poole, Issand, sulle meelepärasel ajal, oh Jumal. Oma suurest heldusest vasta mulle, oma ustava abiga päästa mind!
- ¹⁵ Kisu mind välja porist, et ma sisse ei vajuks, et ma pääseksin oma vihkajate eest ja vete sügavusest!
- ¹⁶ Ära lase voolast vett mind uputada ega sügavust mind neelata, ja ärgu sulgegu kaev oma suud minu üle!
- ¹⁷ Vasta mulle, Issand, sest hea on sinu heldus; pöördu minu poole oma rohket halastust mööda
- ¹⁸ ja ära peida oma palet oma sulase eest, sest ma olen kitsikuses; kuule mind pea!
- ¹⁹ Tule ligi mu hingele, lunasta tema; vabasta mind mu vaenlaste pärast!
- ²⁰ Sina tead mu teotust ja mu häbi ja mu laimu, kõik mu vastased on su ees.
- ²¹ Teotus on murdnud mu südame, ma olen haigeks jäänud; ma ootasin kaastunnet, kuid seda ei olnud, ja trööstijaid, kuid neid ma ei leidnud.
- ²² Vaid nad andsid mulle süüa mürkrohtu ja mu janus nad jootsid mind äädikaga.
- ²³ Nende laud saagu püüniseks nende ees ja heaolu silmuseks!
- ²⁴ Nende silmad saagu pimedaks, et nad ei näeks, ja pane nende niuded alaliselt vankuma!
- ²⁵ Vala välja oma meelepaha nende peale ja su vihaleek tabagu neid!

- ²⁶ Nende telklaager saagu lagedaks; ärgu olgu nende telkides elanikke!
- ²⁷ Sest nad jälitavad seda, keda sina oled löönud, ja jutustavad nende valust, keda sina oled haavanud.
- ²⁸ Lisa neile süütegu süüteo peale, ärgu nad jõudku sinu õiglusesse!
- ²⁹ Kustutatagu nad maha eluraamatust ja ärgu pandagu neid kirja koos õigetega!
- ³⁰ Aga mina olen vilets ja täis valu. Sinu abi, oh Jumal, kaitsku mind!
- ³¹ Ma kiidan lauluga Jumala nime ja tänulauluga ma ülistan teda.
- ³² See on Issandale meeldivam kui härg, kui härjavärss, kel on sarved ja sõrad.
- ³³ Viletsad näevad seda ja rõõmustavad; teiegi süda, kes nõuate Jumalat, peab elama.
- ³⁴ Sest Issand kuuleb vaeseid ega pea halvaks oma vange.
- ³⁵ Kiitku teda taevas ja maa, meri ja kõik, mis seal liigub!
- ³⁶ Sest Jumal tahab päästa Siioni ja uuesti ehitada Juuda linnad, et nad asuksid sinna elama ja päriksid selle.

PSALM 70

Laulujuhatajale: Taaveti laul patu tunnistamisel.

- ² Jumal, tõtta mind tõmbama välja hädast, Issand, rutta mulle appi!
- ³ Häbenegu ja kohmetugu nad kõik, kes püüavad mu hinge; taganegu ja jäägu häbisse need, kellele meeldib mu õnnetus!
- ⁴ Mingu tagasi oma häbi pärast, kes ütlevad: 'Paras, paras!'
- ⁵ Olgu rõõmsad ja rõõmutsegu sinus kõik, kes otsivad sind; ja kes armastavad sinu päästet, need öelgu alati: 'Suur on Jumal!'

PSALM 71

Issand, sinu juures otsin ma pelgupaika, ära lase mind iialgi jääda häbisse!

- ² Oma õiglusega tõmba mind välja kitsikusest ja vabasta mind; pööra oma kõrv mu poole ja päästa mind!
- ³ Ole mulle kaitsjaks kaljuks, kuhu ma aina saan minna! Sina oled käskinud mind päästa, sest sina oled mu kalju ja mu mäelinнус.
- ⁴ Mu Jumal, vabasta mind õela käest ning ülekohtuse ja vägivaldse pihust!
- ⁵ Sest sina oled mu ootus, Issand Jumal. Sa oled mu kindel lootus mu noorpõlvest.
- ⁶ Sinule ma olen toetunud sündimisest, sa oled kandnud mu eest hoolt emahüst alates, sinule kõlab aina mu kiitus.
- ⁷ Ma olen saanud paljudele imeasjaks, kuid sina oled mulle tugevaks varjupaigaks.
- ⁸ Minu suu on täis sinu kiitust ja su ülevust kogu päeva.
- ⁹ Ära heida mind ära mu vanas eas, ära hülga mind, kui mu ramm lõpeb!
- ¹⁰ Sest mu vaenlased räägivad mu vastu, ja kes varitsevad mu hinge, peavad üheskoos nõu
- ¹¹ ning ütlevad: 'Jumal on tema hüljanud, jälitage teda ning võtke ta kinni, sest ei ole, kes ta ära kisuks meie käest!'
- ¹² Oh Jumal, ära ole minust kaugel, mu Jumal, tõtta mulle appi!
- ¹³ Jäägu häbisse ja hukkugu minu hinge vastased; olgu häbistusse ja teotusse mähitud

need, kes otsivad minu õnnetust!

14 Aga mina ootan alati ja suurendan kogu su kiidetavust.

15 Mu suu peab jutustama sinu õiglusest ja su päästetegudest kogu päeva, sest ma ei tea nende arvu.

16 Ma tulen Issanda Jumala vägitegudega, ma tunnistan üksnes sinu õiglust.

17 Jumal, sa oled mind õpetanud mu noorest east, ja seitsaadik ma kuulutan sinu imesid.

18 Ära siis jäta mind maha, Jumal, kui ma lähen vanaks ja halliks, kuni ma kuulutan sinu käsivart praegusele põlvele ja su vägevust kõigile järeltulijale!

19 Sest su õiglus ulatub kõrgele, oh Jumal, kes oled suuri asju teinud. Jumal, kes on nagu sina?

20 Sina, kes mind oled lasknud näha palju kitsikusi ja õnnetusi, teed mind jälle elavaks ja tõmbad mind jälle üles maa sügavustest.

21 Kasvata mu suurust ja pöördu jälle mind trööstima!

22 Ma tahan sind tänada ka naablimänguga sinu ustavuse eest, mu Jumal! Ma tahan sulle lauldes mängida kannelt, sa Iisraeli Püha!

23 Mu huuled hõiskavad, kui ma sulle lauldes mängin, samuti mu hing, mille sa oled lunastanud.

24 Minu keelgi kõneleb kogu päeva sinu õiglusest, sest juba häbenesid ja kohmetusid, kes otsisid mu õnnetust.

PSALM 72

Saalomoni laul. Jumal, anna oma kohtupidamine kuningale ja oma õigus kuninga pojale!

2 Ajagu tema su rahva asja õiguses ja su viletsate asja õigluses!

3 Toogu mäed rahu rahvale ja ka mäekünkad õiguse varal!

4 Ta mõistku õiglast kohut viletsale rahvale, ta päästku vaesed ja purustagu survajad!

5 Kestku ta elu niikaua kui päike, ja seni kui kuu on, põlvest põlve!

6 Ta tuleb maha otsekui vihm ädala peale, nagu vihmapiisad, mis niisutavad maad.

7 Tema päevil õitseb õige ja valitseb suur rahu, kuni enam ei ole kuud.

8 Ta valitseb merest mereni ja Frati jõest ilmamaa otsani.

9 Tema ees põlvitab kõrbe rahvas ja tema vaenlased lakuvad põrmu.

10 Tarsise ja saarte kuningad toovad ande; Seeba ja Seba kuningad maksavad maksu.

11 Ja teda kummardavad kõik kuningad; kõik paganarahvad orjaku teda!

12 Sest tema kisub hädast välja vaese, kes kisendab, ja viletsa ja selle, kel pole abimeest.

13 Ta säästab nõrka ja vaest ja päästab vaeste hinge.

14 Ta lunastab nende hinged kavalusest ja vägivallast, ja nende veri on kallis tema silmis.

15 Ja ta elab ning temale antakse Seeba kulda, ja tema eest palvetatakse alati, kogu päev õnnistatakse teda.

16 Viljarohkus on maa peal, mägede harjadel kahisevad viljapead nagu Liibanoni mets, ja linna elanikke tärkab otsekui maast rohtu.

17 Ta nimi püsib igavesti; päikese paistel võrsugu ta nimi, õnnistagu nad üksteist sellega! Kiitku teda õndsaks kõik rahvad!

18 Tänu olgu Issandale, Jumalale, Iisraeli Jumalale, kes ainuüksi teeb imet!

¹⁹ Ja tänu olgu tema aulisele nimele igavesti ning kogu maailm olgu täis tema au! Aamen, aamen!

²⁰ Taaveti, lisai poja palved on lõppenud.

PSALM 73

Aasafi laul. Jumal on tõesti hea Iisraelile, nendele, kes on puhtad südamelt.

² Aga mina - minu jalad oleksid peaaegu komistanud, mu sammud oleksid kohe libisenud.

³ Sest ma kadestasin hooplejaid, kui ma nägin õelate head käekäiku.

⁴ Sest neil ei ole piinu surmani ja nende keha on lihav.

⁵ Nemad ei ole vaevas nagu muud surelikud ja neid ei lööda nagu muid inimesi.

⁶ Sellepärast on uhkus nende kaelahehteks, vägivald katab neid nagu ülikond.

⁷ Nende silmad on pungis lihavusest ja süda keeb üle kurjadest mõtetest.

⁸ Oma kurjuses nad irvitavad ja kõnelevad valet, nad räägivad kõrgilt.

⁹ Nad tõstavad oma suu taevani ja nende keel käib üle maa.

¹⁰ Sellepärast pöördub ta rahvas nende poole ja nad rüüpavad nende sõnavalingut.

¹¹ Ja nad ütlevad: 'Kuidas Jumal võib seda tunda ja kas Kõigekõrgemal on sellest teadmist?'

¹² Vaata, niisugused on õelad: nad elavad alati rahulikult ja koguvad jõukust.

¹³ Päris asjata olen ma hoidnud oma südame puhta ja olen süütuses pesnud oma käsi;

¹⁴ ma olen olnud löödud kogu päeva ja mind on nuheldud igal hommikul.

¹⁵ Kui ma oleksin mõtelnud: Ma tahan kõnelda nõnda nagu nemad; vaata, siis ma oleksin petnud sinu laste sugu.

¹⁶ Ma hakkasin mõtisklema, et sellest aru saada, kuid see oli mu meelest vaev,

¹⁷ kuni ma sisenesis Jumala pühadesse paikadesse ja mõistsin nende otsa.

¹⁸ Tõesti, sina asetad nad libedale ja sa langetad nad rusuks.

¹⁹ Kuidas nad said jubeduseks silmapilguga! Nad saavad otsa, lõpevad ära ehmatusega.

²⁰ Nõnda nagu unenägu kaob pärast ärkamist, nõnda sina, Issand, ei hooli tõustes nende varjukujudest.

²¹ Kui mu süda oli täis kibedust ja mu neerudes olid pisted,

²² siis ma olin sõge ega teadnud midagi; ma olin nagu loom su ees.

²³ Ometi jään ma ikka sinu juurde; sa oled haaranud kinni mu paremast käest.

²⁴ Oma nõuga juhatad sa mind ja võtad mind viimaks vastu ausse.

²⁵ Kes on mul muu taevas kui sina? Sest sinuga koos olles ei meelita mind miski maa peal.

²⁶ Kuigi mu liha lõpeb ja mu süda ka, siiski oled sina, Jumal, mu südame kalju ja mu osa igavesti.

²⁷ Sest vaata, kes sinust eemalduvad, need hukkuvad; sa hävitad kõik, kes reetlikult sinust loobuvad.

²⁸ Aga minu õnn on, et ma olen Jumalale ligi; Issanda Jumala peale panen ma oma lootuse, et jutustada kõiki sinu tegusid.

PSALM 74

Aasafi õpetuslaul. Miks sa, Jumal, oled meid ära heitnud jäädavalt? Miks suitseb su viha su karjamaa lammaste vastu?

² Mõtle oma kogudusele, mille sa muiste oled enesele asutanud ja oma pärandi jaoks lunastanud, Siioni mäele, kus sina asud!

³ Tõsta oma sammud nendele igavestele varemetele, vaenlane on kõik rikkunud pühamus!

⁴ Su vastased mõirgasid su kohtumishoones, nad on oma tähised pannud tähisteks.

⁵ Näis, nagu oleksid nad kirveid kõrgele tõstnud metsarägastikus.

⁶ Nii lõid nad puruks kiinide ja haamritega kõik selle nikerdused.

⁷ Nad on su pühamu süüdanud tulega põlema, su nime eluaseme on nad reostanud maani.

⁸ Nad ütlesid oma südames: 'Hävitagem need täielikult!' Nad põletasid maha kõik Jumala kogudusekojad kogu maal.

⁹ Oma tähiseid me ei näe, prohvetit ei ole enam, ja meie seas ei ole kedagi, kes teaks, kui kaua.

¹⁰ Kui kaua, oh Jumal, saab tagakiusaja teotada? Kas vaenlane võib sinu nime laimata jäädavalt?

¹¹ Miks sa tõmbad tagasi oma käe, oma parema käe? Tõmba see välja oma põuest, hävita!

¹² Jumal on muistsest ajast mu kuningas, kes maailmas teostab päästmise.

¹³ Sina lõhestasid oma võimusega mere kaheks, sina lõid katki lohede pead vete peal.

¹⁴ Sina purustasid Leviatani pead, sa andsid need söögiks meresõitjale rahvale.

¹⁵ Sina lõhkusid allikad ja jõed, sina tegid voolavad jõed kuivaks.

¹⁶ Sinu päralt on päev ja öögi on sinu päralt, sina oled valmistanud valguse ja päikese.

¹⁷ Sina oled seadnud kõik ilmamaa rajad, suve ja talve oled sina teinud.

¹⁸ Mõtle sellele! Vaenlane teotab Issandat ja jõe rahvas laimab su nime.

¹⁹ Ära anna oma tuvikese hinge kiskjate kätte, ära unusta oma viletsate elu jäädavalt!

²⁰ Vaata oma lepingule! Sest pimedad maanurgad on täis vägivalda.

²¹ Ära lase rõhutuid tulla häbiga tagasi, viletsad ja vaesed kiitku sinu nime!

²² Tõuse, Jumal, seleta oma riiuasi, mõtle teotamisele, mis kogu päeva tuleb jõledalt mehelt!

²³ Ära unusta oma vastaste kisa, nende möll, kes sulle vastu hakkavad, kohub suuremaks alatasa!

PSALM 75

Laulujuhatajale: viisil 'Ära hävita!'; Aasafi lugu ja laul.

² Me ülistame sind, Jumal, me ülistame sind, sest su nimi on ligi; sinu imeasju jutustatakse!

³ 'Kui ma määrän paraja aja, siis ma mõistan kohut õiglaselt.

⁴ Ilmamaa vabiseb ja kõik selle elanikud, aga mina olen selle sambad pannud paigale.' Sela.

⁵ Ma ütlen hooplejaile: Ärge hoobelge! Ja õelatele: Ärge tõstke sarve üles!

⁶ Ärge tõstke oma sarve kõrgele, ärge rääkige kangekaelselt, jultunult!

- ⁷ Sest ei idast ega läänest ega kõrbe poolt tule ülendamist,
⁸ vaid Jumal on, kes mõistab kohut; ta alandab ühte ja ülendab teist.
⁹ Sest Issanda käes on karikas ja see vahutab veinist; see on täis tembitud jooki. Ja tema kallab sealt seest; isegi selle pära peavad kõik õelad maa peal ära jooma viimse tilgani.
¹⁰ Aga mina kuulutan igavesti, ma mängin Jaakobi Jumalale.

PSALM 76

Keelpillil mängijale laulujuhatajale: Aasafi lugu ja laul.

- ² Jumal on Juuda seas tuttav, Iisraelis on tema nimi suur.
³ Saalemis on tema elamu ja tema eluase on Siionis.
⁴ Seal ta murdis katki välkuvad ammud, kilbi ja mõõga ja sõja. Sela.
⁵ Sina oled hiilgav, ülevam igavestest mägedest.
⁶ Südidelt kangelistelt riisuti relvad; nad suikusid unne, ja ühegi vahva mehe kätel ei leidunud jõudu.
⁷ Sinu sõitlemise pärast, Jaakobi Jumal, olid uimaselt maas nii hobused kui ratsanikud.
⁸ Sina, sina oled kardetav; ja kes suudab seista sinu palge ees, kui sa vihastad?
⁹ Sina andsid taevast kuulda kohtuotsuse; ilmamaa lõi kartma ning jäi vait,
¹⁰ sest Jumal tõusis kohut mõistma, et päästa kõik hädalised maa peal. Sela.
¹¹ Sest inimeste vihaleek peab sulle andma tänu; viimsegi vihaleegi jätke sa paned oma vööle.
¹² Tehke töotusi ja tasuge need Issandale, oma Jumalale; kõik, kes on tema ümber, toogu ande kardetavale!

PSALM 77

Laulujuhatajale: Jedutuuni viisil; Aasafi laul.

- ² Ma tõstan oma hääle Jumala poole ja hüüan; ma tõstan oma hääle Jumala poole, et tema mind kuuleks.
³ Oma kitsikuse ajal ma otsin Issandat; mu käsi on öösel välja sirutatud ega väsi, mu hing ei lase ennast trööstida.
⁴ Ma mõtlen Jumalale ja oigan; ma mõlgutan mõtteid ja mu vaim nõrkeb. Sela.
⁵ Sina hoidsid mu silmad valvel; ma olen rahutu ega suuda rääkida.
⁶ Ma meenutan muistseid päevi, aastaid, mis ammu möödunud.
⁷ Ma tuletan öösel meelde oma keelpillimängu; ma mõlgutan mõtteid oma südames ja mu vaim juurdleb:
⁸ Kas Issand heidab meid ära igaveseks ega ole tal enam head meelt?
⁹ Kas tema heldus on hoopis otsas? Kas töotuse sõna on lõppenud kõigiks sugupõlvedeks?
¹⁰ Kas Jumal on unustanud olla armuline? Kas tema on vihas lõpetanud oma halastuse? Sela.
¹¹ Ent ma ütlen: See teeb mulle valu, et Kõigekõrgema parem käsi on muutunud.
¹² Ma meenutan Issanda tegusid, ma tuletan meelde su imesid muistsest ajast
¹³ ja ma uurin kõiki su töid ning mõlgutan mõttes su suuri tegusid.

- ¹⁴ Jumal, su tee on pühaduses. Kes on nii suur jumal kui Jumal?
- ¹⁵ Sina oled Jumal, kes teeb imet, sa oled oma vägevuse teinud avalikuks rahvaste seas;
- ¹⁶ sa lunastasid oma käsivarrega oma rahva, Jaakobi ja Joosepi lapsed. Sela.
- ¹⁷ Veed nägid sind, Jumal; Veed nägid sind ja vabisesid, ka ürgveed värisesid.
- ¹⁸ Paksud pilved kallasid vett, ülemad pilved tegid häält; ja sinu nooled lendasid sinna ja tänna.
- ¹⁹ Su müristamise hääl kostis tuulepöörises; valgud valgustasid maailma; maa värises ja vabises.
- ²⁰ Meres on sinu tee ja su teerada suurtes vetes, aga su jälgi ei olnud tunda.

PSALM 78

Aasafi õpetuslaul. Pane tähele, mu rahvas, minu Seadust, pöörake oma kõrvad minu sõnade poole!

- ² Ma avan oma suu õpetussõnadega, ma ilmutan mõistatusi muistsest ajast.
- ³ Mida me oleme kuulnud ja mida me teame ja mida meie vanemad on meile jutustanud,
- ⁴ seda me ei taha salata nende laste eest; me jutustame tulevasele põlvele Issanda kiituseväärt tegudest, tema vägevusest ja tema imedest, mis ta on teinud.
- ⁵ Ta asetaski tunnistuse Jaakobisse ja seadis Iisraelisse Seaduse, mida ta käskis meie esivanemail teatada oma lastele,
- ⁶ et tulevane põlv seda tunneks, lapsed, kes sünnivad, et nemadki tõuseksid seda jutustama oma lastele,
- ⁷ ja et nad paneksid oma lootuse Jumala peale ega unustaks Jumala tegusid, vaid peaksid tema kätte
- ⁸ ega oleks nagu nende esivanemad, kangekaelne ja tõrges sugu, sugu, kelle süda ei olnud kindel ja kelle vaim ei olnud ustav Jumalale.
- ⁹ Efraimi lapsed, varustatud ammulaskjad, pöörasid selja lahingu päeval.
- ¹⁰ Nad ei pidanud Jumala lepingut, vaid keeldusid käimast ta Seaduse järgi
- ¹¹ ja unustasid ta suured teod ja ta imetööd, mis ta neile oli näidanud.
- ¹² Nende esivanemate ees tegi ta imet Egiptusemaal Soani väljal.
- ¹³ Ta lõhestas mere ja laskis nad minna läbi ning pani vee seisma nagu paisu.
- ¹⁴ Ta juhtis neid päeva ajal pilvega ja kogu öö tule valgusega.
- ¹⁵ Ta lõhestas kaljud kõrbes ja jootis neid otsekui suurtest ürgveevoogudest.
- ¹⁶ Ta pani vulisema veesooned kaljust ja vee voolama nagu jõed.
- ¹⁷ Siiski nad tegid ikka edasi pattu tema ees, tõrkudes kuivas kõrbes Kõigekõrgema vastu.
- ¹⁸ Nad kiusasid Jumalat oma südames, nõudes toitu oma himu järgi,
- ¹⁹ ja nad rääkisid Jumala vastu, öeldes: 'Kas Jumal suudab katta laua ka kõrbes?
- ²⁰ Ennäe, ta löi küll kaljut, ja veed jooksid ja ojad voolasid. Kas tema võib anda ka leiba? Kas ta võib valmistada liha oma rahvale?'
- ²¹ Sellepärast, kui Issand seda kuulis, siis ta raevutses, tuli süttis Jaakobis ja viha tõusis Iisraeli vastu,
- ²² sest et nad ei uskunud Jumalasse ega lootnud tema pääste peale.
- ²³ Siis ta andis käsu pilvedele ülal ja avas taeva ukseid
- ²⁴ ning laskis sadada nende peale mannat toiduks; ta andis neile taeva vilja.

25 Inimene sõi inglite leiba; ta lähetas neile rooga, nõnda et küllalt sai.

26 Ta tõstis taeva alla idatuule ja ajas üles oma vägevusega lõunatuule;

27 ja ta laskis nende peale sadada liha nagu põrmu ja tiivulisi linde nagu mere liiva,

28 ning pillutas need nende leeri keskele, ümber nende majade.

29 Siis nad sõid ja nende kõhud said kõvasti täis. Nii ta saatis neile, mida nad himustasid.

30 Aga veel ei võõrdunud nad oma himust ja nende söök oli alles nende suus,

31 kui Jumala viha juba tõusis nende vastu ja tappis tugevamad nende seast ning surus põlvili israeli noored mehed.

32 Kõigest sellest hoolimata tegid nad ikka pattu ega uskunud tema imedesse.

33 Siis ta lõpetas nende päevad tuulepuhangus ja nende aastad äkilises hukkumises.

34 Kui ta neid tappis, nõudsid nad teda ning pöördusid ja otsisid Jumalat

35 ja tuletasid meelde, et Jumal on nende kalju, ja et Jumal, Kõigekõrgem, on nende lunastaja.

36 Kuid nad petsid teda oma suuga ja valetasid temale oma keelega.

37 Sest nende süda ei olnud kindlasti tema küljes, ja nad ei olnud ustavad tema lepingu pidamises.

38 Aga tema on armuline: ta lepitab pahateod ega tule hävitama, vaid võtab sagedasti tagasi oma viha ega lase kogu oma vihaleeki tõusta.

39 Talle tuli meelde, et nad on liha, tuuleõhk, mis läheb ära ega tule tagasi.

40 Kui mitu korda nad tõrkusid tema vastu kõrbes ja tegid temale meelehaiget tühjal maal.

41 Ja nad kiusasid ikka jälle Jumalat ja pahandasid israeli Püha.

42 Nad ei meenutanud enam tema kätt ega seda päeva, mil ta nad lahti ostis rõhujate käest,

43 kui ta tegi tunnustähti Egiptuses ja oma imetähti Soani väljal,

44 kui ta muutis vereks nende jõed, nii et nad ei saanud oma veeojadest juua.

45 Ta läkitas nende sekka parme, kes neid sõid, ja konni, kes neile kahju tegid.

46 Ta andis nende vilja mardikaile ja nende rühkimise rohutirtsudele.

47 Ta lõi rahega maha nende viinapuud ja jääsajuga nende metsviigipuud.

48 Ta andis nende veised rahe kätte ja nende kariloomad välkude kätte.

49 Ta läkitas nende peale oma hirmsa viha, raevu ja meelepaha, kitsikuse ja kurjade inglite parve.

50 Ta sillutas tee oma vihale ega säästnud nende hingi surmast, vaid andis nende elu katku kätte.

51 Ta lõi maha kõik esmasündinud pojad Egiptuses, mehejõu esmikud Haami telkides.

52 Aga oma rahva ta saatis teele nagu lambad ja juhtis neid nagu karja kõrbes;

53 ja ta juhatas neid nõnda, et nad olid julged ega olnud hirmunud; aga nende vaenlased kattis meri.

54 Ja ta viis nad oma pühale maale, sinna mäele, mille ta parem käsi oli omandanud;

55 ja ta kihutas ära rahvad nende eest ning jagas nende maa liisuga pärisosadeks; ja ta pani nende telkidesse elama israeli suguharud.

56 Aga nemad ajasid kiusu ja trotsisid Jumalat, Kõigekõrgemat, ega pidanud tema tunnistusi,

57 vaid loobusid neist ning mürdsid ustavuse, nõnda nagu nende vanemad, ja pörkasid kõrvale, nagu lõtv amb,

- 58 ja vihastasid teda oma ohvrikinkudega ja ärritasid teda oma puuslikega.
59 Jumal kuulis seda ja raevutses ning hülgas Iisraeli täiesti
60 ja heitis ära hoone Siilos, telgi, mille ta oli püstitanud inimeste keskele.
61 Ta andis vangi oma vägevuse ja ilu oma vaenlaste kätte,
62 ja andis oma rahva mõõga kätte ning raevutses oma pärisosa vastu.
63 Nende noored mehed sõi tuli ja nende neitsid jäid pulmailuta;
64 nende preestrid langesid mõõga läbi ja nende lapsed ei saanud nutta leinanuttu.
65 Aga Issand ärkas otsekui unest, nagu sangar, kes veiniuimast virgub,
66 ja lõi oma vaenlased põgenema; ta pani nad igaveseks teotuseks.
67 Ta hülgas ka Joosepi telgi ega valinud Efraimi suguharu.
68 Ent Juuda suguharu ta valis enesele, Siioni mäe, mida ta armastab.
69 Ja tema ehitas oma pühamu nagu taeva kõrguse, nagu ilmamaa, mille ta on rajanud igaveseks.
70 Ja ta valis oma sulase Taaveti, võttes tema ära lambataradest.
71 Imetajate lammaste järelt ta tõi tema, et ta karjatakse ta rahvast Jaakobit ja ta pärisosa Iisraeli.
72 Ja Taavet karjatas neid südame laitmatuses ning juhtis neid osava käega.

PSALM 79

Aasafi laul. Jumal, paganad on tulnud su pärisossa; nad on rüvetanud su püha templi, on teinud Jeruusalemma kivivaremeiks.

- 2 Nad on su sulaste laibad andnud söögiks taeval lindudele ja su vagade liha metsloomadele.
3 Nad on valanud nende verd nagu vett Jeruusalemma ümber ja ei ole olnud matjat.
4 Me oleme saanud teotuseks oma naabritele, irvituseks ja pilkeks oma ümbruskonnale.
5 Kui kaua sa, Issand, oled lõpmata vihane ja su püha viha leegitseb nagu tuli?
6 Vala oma vihaleek paganate peale, kes sind ei tunne, ja riikide peale, kes su nime ei kuuluta!
7 Sest nad on söönud ära Jaakobi ja on puupaljaks teinud tema eluaseme.
8 Ära tuleta meelde meie vastu esivanemate pahategusid; tõtaku meid kohtama sinu halastus, sest me oleme väga kurnatud!
9 Aita meid, meie pääste Jumal, oma nime auhiilguse pärast, ja tõmba meid välja ning tee lepitus meie pattude eest oma nime pärast!
10 Mispärast peavad paganad ütlema: 'Kus on nende Jumal?' Saagu teatavaks paganate seas meie silma all, et kätte makstakse su sulaste veri, mis on valatud!
11 Lase tulla oma palge ette vangide ägamine; oma käsivarre suurusega jäta ellu surmalapsed
12 ja tasu meie naabritele seitsmekordselt sülle nende teotamised, millega nad on teotanud sind, Issand!
13 Aga meie, sinu rahvas ja su karjamaa lambad, täname sind igavesti; me jutustame sinu kiitust põlvest põlve.

PSALM 80

Laulujuhatajale: viisil 'Liiliad'; Aasafi tunnistus ja laul.

² Sina, Iisraeli karjane, võta kuulda! Kes Joosepit juhivad nagu lambaid, kes istud keerubite peal, hakka kiirgama!

³ Ärata oma vägevus Efraimi, Benjamini ja Manasse ees ning tule meid päästma!

⁴ Jumal, uuenda meie olukord ja lase paista oma pale, siis oleme päästetud!

⁵ Issand, vägede Jumal, kui kaua sa lased suitseda oma viha oma rahva palvest hoolimata?

⁶ Sa oled neid söötnud nutuleivaga ja jootnud rohke silmaveega.

⁷ Sa oled meid pannud riiuasjaks meie naabritele ja meie vaenlased irvitavad meie üle.

⁸ Vägede Jumal, uuenda meie olukord ja lase paista oma pale, siis oleme päästetud!

⁹ Sina töid viinapuu Egiptusest; sina ajasid ära rahvad ja istutasid selle nende asemele.

¹⁰ Sa tasandasid temale koha, ja ta ajas laiali oma juured ning täitis maa.

¹¹ Tema varjuga kattusid mäed, tema okstega Jumala seedrid.

¹² Tema väädid ulatusid mereni ja ta võsud Frati jõeni.

¹³ Miks oled kiskunud maha tema müürid, nõnda et kõik teekäijad tema küljest nopivad?

¹⁴ Metssiga tuustib teda ja loomad väljal on ta paljaks söönud.

¹⁵ Vägede Jumal, pöördu ometi, vaata taevast ja näe ning tule katsuma seda viinapuud

¹⁶ ja istikut, mille su parem käsi on istutanud, võsu, mille sa enesele oled tugevaks kasvatanud!

¹⁷ See on tulega ära põletatud, see on maha lõigatud; nad on su palge sõitlusest hukkunud.

¹⁸ Sinu käsi olgu su parema käe mehe, inimesepoja üle, kelle sa enesele oled tugevaks kasvatanud!

¹⁹ Siis me ei tagane sinust! Elusta meid, siis me kuulutame sinu nime!

PSALM 81

Laulujuhatajale, gati pillil mängijale: Aasafi laul.

² Hõisake Jumalale, kes on meie tugevus, hüüdke rõõmuga Jaakobi Jumala poole!

³ Alake kiituslaulu, lööge trummi, pange hüüdma kannel ja naabel!

⁴ Puhuge pasunat noorel kuul, täiskuu ajal, meie pidupäeval!

⁵ Sest see on määrus Iisraelis ja kohustus Jaakobi Jumala jaoks.

⁶ Selle ta seadis tunnistuseks Joosepi sekka, kui ta läks välja Egiptusemaa vastu. Seal ma kuulsin keelt, mida ma ei tundnud.

⁷ 'Mina vabastasin tema õla koorma alt, tema käed pääsesid korvide kandmisest.

⁸ Kui kitsas käes oli, hüüdsid sa, ja ma päästsin sinu; ma vastasin sulle kõuepilvest, proovisin sind Meriba vee ääres.' Sela.

⁹ 'Kuule, mu rahvas, ma hoiatan sind! Iisrael, kui sa ometi kuulaksid mind!

¹⁰ Ärgu olgu su seas võõrast jumalat ja ära kummarda võõramaa jumala ette!

¹¹ Mina olen Issand, sinu Jumal, kes tõin sind Egiptusemaalt; tee lahti oma suu, siis täidan ta!

¹² Aga mu rahvas ei võtnud kuulda mu häält, Iisrael ei tahtnud teha mu meelt mööda.

¹³ Siis ma andsin nad nende südame paadumusse ja nad käisid oma arvamiste järgi.

- ¹⁴ Oh et mu rahvas mind kuulaks ja Iisrael käiks minu teedel!
- ¹⁵ Ma alistaksin varsti nende vaenlased ja pööraksin oma käe nende rõhujate vastu.'
- ¹⁶ Kes Issandat vihkavad, peaksid lõmitama tema ees, ja nende saatust oleks igavene.

PSALM 82

- A**safi laul. Jumal seisab jumalikus koguduses, ta mõistab kohut jumalate seas.
- ² Kui kaua te mõistate kohut ülekohtuselt ja hoiate õelate poole? Sela.
- ³ Mõistke kohut vaevalisele ja vaeslapsele, mõistke õigust viletsale ja kehvale!
- ⁴ Päästke vaevalised ja vaesed, vabastage nad õelate käest!
- ⁵ Nad ei tea ega saa sellest aru; nad käivad pimeduses; kõikuma on löönud kõik ilmamaa alused.
- ⁶ Mina küll ütlesin: Teie olete jumalad ja olete kõik Kõigekõrgema lapsed.
- ⁷ Siiski te surete kui inimesed ja langete kui kes tahes vürstidest.
- ⁸ Tõuse, Jumal, mõista kohut maailma üle, sest sina pärid kõik rahvad!

PSALM 83

- A**safi laul ja lugu.
- ² Jumal, ära ole nii vait, ära vaiki! Ära jää vagusi, mu Jumal!
- ³ Sest vaata, su vaenlased möllavad ja su vihkajad ajavad pea püsti.
- ⁴ Sinu rahva vastu nad sepitsevad kavatsusi ja peavad nõu sinu varju all olijate vastu.
- ⁵ Nad ütlevad: 'Lähme ja hävitame nad rahvaste seast, nõnda et Iisraeli nimegi ei mäletata enam!'
- ⁶ Sest nemad on ühel meelel pidanud nõu ja teinud lepingu sinu vastu:
- ⁷ Edomi telgid ja Ismaeli, Moabi ja Hagri rahvas,
- ⁸ Gebal ja Ammon ja Amalek, Vilistimaa ja Tüürose elanikud.
- ⁹ Ka Assur on heitnud nende kilda, nad on Loti lastele käsivarreks. Sela.
- ¹⁰ Tee neile nõnda, nagu sa tegid Midjanile, nagu Siiserale, nagu Jaabinile Kiisoni jõe ääres!
- ¹¹ Nad hävitati Eendoris; nad said sõnnikuks mullale.
- ¹² Tee nende ülemad Oorebi ja Seebi sarnaseks ja kõik nende maavalitsejad Sebahi ja Salmuna taolisteks,
- ¹³ kes ütlesid: 'Me omandame enestele Jumala aasad!'
- ¹⁴ Mu Jumal, tee nad ohakakera sarnaseiks, nagu põhk tuule kätte!
- ¹⁵ Nõnda nagu tuli põletab metsa ja leek paneb lõõmama mäed,
- ¹⁶ nõnda aja neid taga oma marutuulega ja tee neile hirmu oma tuulispeaga!
- ¹⁷ Täida nende silmad häbistusega, et nad otsiksid sinu nime, Issand!
- ¹⁸ Häbenegu nad ja ehmugu ikka ja igavesti; jäägu nad häbisse ja mingu hukka

PSALM 84

Laulujuhatajale, gati pillil mängijale: Korahi laste laul.

² Kui armsad on sinu hooned, Issand Sebaot!

³ Issanda õuesid igatseb ja ihaldab mu hing; mu süda ja mu ihu hüüavad rõõmsasti elava Jumala poole.

⁴ Lind on ju enesele aseme leidnud ja pääsuke enesele pesa, kuhu ta paneb oma pojad: sinu altarid, Issand Sebaot, mu kuningas ja mu Jumal!

⁵ Õndsad on need, kes elavad sinu kojas; nad kiidavad sind alati. Sela.

⁶ Õnnis on inimene, kelle tugevus on sinus, kelle mõttes on pühad teekonnad.

⁷ Nutuorust läbi käies teevad nad selle allikate maaks; ka varajane vihm katab neid õnnistusega.

⁸ Nad saavad rammule rammu lisaks ja ilmuvad Jumala ette Siionis.

⁹ Issand, vägede Jumal, kuule mu palvet, võta kuulda, Jaakobi Jumal! Sela.

¹⁰ Meie kilp, Jumal, vaata siia ja pane tähele oma võitnud mehe palet!

¹¹ Sest üks päev sinu õuedes on parem kui muid tuhat; ma seisan pigemini läve juures oma Jumala kojas, kui viibin õelate majades.

¹² Sest Issand Jumal on päike ja kilp; armu ja au annab Issand ega keela head neile, kes laitmatult elavad.

PSALM 85

Laulujuhatajale: Korahi laste laul.

² Issand, sul on olnud hea meel oma maast, sa oled pööranud Jaakobi vangipõlve.

³ Sa oled andnud andeks oma rahva pahateo ja oled katnud kinni kõik nende patud. Sela.

⁴ Sa oled koristanud kõik oma raevu, sa oled pöördunud oma tulisest vihast.

⁵ Taasta meid, meie pääste Jumal, ja lõpeta oma meelepaha meie vastu!

⁶ Kas sa oled meie peale tige igavesti ja jätkad oma viha põlvest põlve?

⁷ Kas sa meid ei elustaks taas, et su rahvas rõõmustuks sinus?

⁸ Issand, näita meile oma heldust ja anna meile oma abi!

⁹ Ma tahan kuulda, mida Jumal, Issand, räägib. Sest tema kuulutab rahu oma rahvale ja ütleb oma vagadele, et nad ei pöörduks alpuse poole.

¹⁰ Tõepoolest, tema pääste on ligi neile, kes kardavad teda, et meie maal au elaks,

¹¹ heldus ja tõde saavad teineteisega kokku, õigus ja rahu annavad teineteisele suud,

¹² ustavus võrsub maast ja õigus vaatab alla taevast.

¹³ Issand annab head ja meie maa annab oma lõikuse.

PSALM 86

Taaveti palve. Issand, pööra oma kõrv ja kuule mind, sest ma olen vilets ja vaene!

² Hoia mu hinge, sest ma olen vaga! Päästa sina, mu Jumal, oma sulane, kes loodab sinu peale!

³ Ole mulle armuline, Issand, sest ma hüüan su poole kogu päeva!

⁴ Rõõmusta oma sulase hinge, sest sinu poole, Issand, ma tõstan oma hinge!

⁵ Sest sina, Issand, oled hea ja andeksandja, ja rikas heldusest kõigile, kes sind appi hüüavad.

- ⁶ Võta kuulda, Issand, mu palvet, ja pane tähele mu anumise häält!
- ⁷ Oma ahastuse päeval hüüan ma sind appi, sest sa vastad mulle.
- ⁸ Issand, sinu sarnast ei ole jumalate seas, ega ole niisuguseid tegusid kui sinul.
- ⁹ Kõik rahvad, keda sa oled teinud, tulevad kummardama su ette, Issand, ja annavad au sinu nimele.
- ¹⁰ Sest sina oled suur ja teed imesid, sina oled Jumal, sina üksi.
- ¹¹ Õpeta mulle, Issand, oma teed; ma tahan käia su tões! Kinnita mu süda kartma sinu nime!
- ¹² Ma ülistan sind kõigest südamest, Issand, mu Jumal, ja austan su nime igavesti.
- ¹³ Sest su heldus on suur minu vastu, ja sa oled mu hinge üles tõmmanud surmavalla sügavusest.
- ¹⁴ Jumal! Ülbed on tõusnud mu vastu, ja vägivaldsete jõuk püüab mu hinge; kuid sind nad ei pane tähele.
- ¹⁵ Ent sina, Issand, oled halastaja ja armuline Jumal, pikameelne ning rikas heldusest ja ustavusest.
- ¹⁶ Kaldu mu poole ja ole mulle armuline; anna oma sulasele oma ramm ja aita oma teenija poega!
- ¹⁷ Tee mulle tunnustäht mu heaks, et mu vihkajad näeksid ja häbeneksid, et sina, Issand, oled aidanud ja mind trööstinud!

PSALM 87

Korahi laste lugu ja laul. Tema alusmüür on pühadel mägedel -

- ² Issand armastab Siioni väravaid rohkem kui kõiki Jaakobi hooneid.
- ³ Auväärseid asju räägitakse sinu sees, sa Jumala linn. Sela.
- ⁴ 'Ma nimetan Rahabit ja Paabelit minu tundjateks. Vaata, Vilistimaa ja Tüüros koos Etioopiaga - need on seal sündinud.'
- ⁵ Aga Siionist öeldakse: Mees mehelt on nad seal sündinud, ja tema, Kõigekõrgem, asutab seda.
- ⁶ Issand loeb ära, kui ta rahvast kirjutab raamatusse: 'See on seal sündinud.' Sela.
- ⁷ Ja lauldes ning ringtantsu tantsides hõisatakse: 'Kõik mu allikad on sinus!'

PSALM 88

Korahi laste laul ja lugu. Lauljuhatajale: kurval viisil laulda; esralase Heemani õpetuslaul.

- ² Issand, mu pääste Jumal, päeval ma kisendan, öösel ma olen sinu ees.
- ³ Tulgu mu palve sinu ette, pööra oma kõrv mu halisemise poole!
- ⁴ Sest mu hing on täis õnnetust ja mu elu on jõudnud surmavalla lähedale.
- ⁵ Mind arvatakse nende liiki, kes lähevad alla hauda; ma olen nagu mees, kellel ei ole rammu!
- ⁶ Olen valla lastud surnute juurde, just nagu mahalöödud, kes lebavad hauas, keda sa enam ei meenuta, kes sinu käest on lõigatud ära.
- ⁷ Sina oled mind pannud kõige sügavamasse hauda, pimedasse paika, suurtesse sügavustesse.

- ⁸ Su vihaleek lasub mu peal, ja kõigi oma lainetega vaevad sa mind. Sela.
- ⁹ Mu tuttavad oled sa ajanud minust eemale ja oled mind teinud neile jäleduseks, ma olen kinni ega pääse välja.
- ¹⁰ Mu silmad on otsa jäänud mu viletsuse pärast; sind, Issand, ma hüüan appi kogu päeva, ma laotan välja oma käed sinu poole.
- ¹¹ Kas sina teed imet surnutele? Või tõusevad kadunud üles sind kiitma? Sela.
- ¹² Kas jutustatakse hauas sinu heldusest, kadupaigas sinu ustavusest?
- ¹³ Kas tuntakse pimeduses sinu imetöid ja su õiglust unustusemaal?
- ¹⁴ Aga mina hüüan sind appi, Issand! Ja mu palve jõuab vara su ette.
- ¹⁵ Miks sina, Issand, heidad ära mu hinge ja paned oma palge mu eest varjule?
- ¹⁶ Ma olen vilets ja vaagun hinge oma noorusest alates, ma kannan su ränki lööke, olen nõutu.
- ¹⁷ Sinu vihaleegid käivad mu üle, su rängad löögid muserdavad mind;
- ¹⁸ need ümbritsevad mind nagu vesi iga päev, need tiirlevad mu ümber üheskoos.

PSALM 89

Esralase Eetani õpetuslaul.

- ² Ma laulan Issanda heldusest igavesti, ma kuulutan oma suuga su ustavust põlvest põlve.
- ³ Sest ma ütlen: Igaveseks sa ehitasid helduse, taevastesse sa rajasid oma ustavuse.
- ⁴ 'Ma olen teinud lepingu oma valituga, ma olen oma sulasele Taavetile vandunud:
- ⁵ Ma kinnitan su soo igaveseks ja ehitan su aujärje põlvest põlve.' Sela.
- ⁶ Ja taevad tunnistavad su imetegusid, Issand, ja sinu ustavust pühade koguduses.
- ⁷ Sest kes on pilvedes Issanda taoline? Kes on Issanda sarnane Jumala laste seas?
- ⁸ Jumal on kohutav pühade salajases kogus, ja ta on kardetav üle kõikide, kes teda ümbritsevad.
- ⁹ Issand, vägede Jumal, kes on nii võimas kui sina, Issand? Ja sinu ustavus on sinu ümber.
- ¹⁰ Sina valitsed mere uhkust; kui ta oma lained tõstab, vaigistad sina need.
- ¹¹ Sina purustasid Rahabi nagu mahalöödu; oma vägeva käsivarrega sa pillutasid laiali oma vaenlased.
- ¹² Sinu oma on taevas ja sinu on ka maa; maailmale ja kõigele, mis seda täidab, oled sina rajanud aluse.
- ¹³ Põhja ja lõuna oled sina loonud; Taabor ja Hermon laulavad hõisates sinu nimele.
- ¹⁴ Sinul on vägev käsivars, tugev on sinu käsi, kõrge su parem käsi.
- ¹⁵ Õigus ja õiglus on su aujärje alus; heldus ja ustavus käivad su palge ees.
- ¹⁶ Önnis on rahvas, kes tunneb püha hõiskamist; nad käivad sinu palge valguses, Issand.
- ¹⁷ Sinu nimest rõõmutsevad nad iga päev, ja sinu õigluses nad ülendatakse.
- ¹⁸ Sest sina oled nende tugevuse ilu, ja sinu hea meele pärast tõstetakse meie sarv kõrgele.
- ¹⁹ Sest Issanda hoolet on meie kilp, ja Iisraeli Püha hoolet on meie kuningas.
- ²⁰ Kord sa rääkisid nägemuses oma vagadega ning ütlesid: 'Ma olen pannud abi sangari kätte, ma olen valitu suureks tõstnud rahva hulgast.'

- 21 Ma olen leidnud Taaveti, oma sulase, oma püha õliga olen ma tema võidnud.
- 22 Teda toetab mu käsi kõvasti ja mu käsivars tugevdab teda.
- 23 Vaenlane ei saa teda üllatada ega ülekohtune inimene teda maha rõhuda,
- 24 vaid mina taon puruks ta vaenlased ta eest ja löön maha tema vihkajad.
- 25 Ja mu ustavus ja mu heldus on temaga, ja tema sarv tõstetakse kõrgele minu nimes.
- 26 Ja ma panen tema käe mere peale ja ta parema käe jõgede peale.
- 27 Tema hüüab mind: Sina oled minu Isa, mu Jumal, mu päästekalju!
- 28 Ent mina teen ta esmasündinuks ning kõige kõrgemaks kuningaks üle ilmamaa.
- 29 Ma hoian oma helduse temale igavesti ja mu leping temaga jääb püsima.
- 30 Ma sean tema soo igaveseks ja tema aujärje nii kauaks kui taeva päevad.
- 31 Kui ta lapsed hülgevad mu Seaduse ega käi mu määruste järgi,
- 32 kui nad teotavad mu korraldusi ega pea mu käske,
- 33 siis ma küll nuhtlen nende üleastumisi vitsaga ja nende pahategusid hoopidega,
- 34 kuid oma heldust ma ei tühista ega tee valeks oma ustavust.
- 35 Ma ei riku oma lepingut ega muuda seda, mis on lähtunud mu huulilt.
- 36 Ma olen korra vandunud oma pühaduse juures; tõesti, ma ei valeta Taavetile.
- 37 Tema sugu püsib igavesti ja tema aujärg nagu päike minu ees;
- 38 nagu kuu peab ta jääma igavesti kindlaks ja nagu ustav tunnistaja pilvedes!' Sela.
- 39 Ja ometi oled sa tema ära tõuganud ja ära põlanud, sa oled saanud täis raevu oma võitnud mehe vastu.
- 40 Sa oled tühistanud oma sulase lepingu, sa oled maani häbistanud tema krooni.
- 41 Sa oled kiskunud maha kõik tema müürid, sa oled tema kindlused teinud varemeiks.
- 42 Kõik, kes seda teed mööda käivad, rüüstavad teda, ta on saanud teotuseks oma naabritele.
- 43 Sa oled suureks tõstnud tema rõhujate parema käe, sa oled rõõmustanud kõiki tema vaenlasi.
- 44 Sa oled tagasi pööranud ka tema mõõgatera ega ole teda püsti hoidnud sõjas.
- 45 Sa oled lõpetanud tema hiilguse ja oled lükanud maha tema aujärje.
- 46 Sa oled lühendanud tema nooruspäevi ja oled katnud teda häbiga. Sela.
- 47 Kui kaua sa, Issand, peidad ennast? Kui kaua su viha peab leegitsema nagu tuli?
- 48 Mõtle, kui lühike on mu eluiga! Kui tühisteks sa oled loonud kõik inimlapsed!
- 49 Kus on inimene, kes jääb elama ega näe surma, kes päästab oma elu surmavalla käest? Sela.
- 50 Kus on su endised heldused, Issand, mis sa vandusid Taavetile oma ustavuses?
- 51 Mõtle, Issand, oma sulase teotusele kõigi suurte rahvaste poolt, mida ma kannan oma põues,
- 52 millega sinu vaenlased sind, Issand, teotavad, kui nad teotavad su võitnud mehe järgi!

PSALM 90

- M**oosese, jumalamehe palve. Issand, sina oled meile olnud eluasemeks põlvest põlve.
- 2 Enne kui mäed sündisid ja kui maa ja maailm loodi, oled sina, Jumal, igavesest igavesti.
- 3 Sina viid inimese jälle põrmu ja ütled: 'Tulge tagasi, inimlapsed!'
- 4 Sest tuhat aastat on sinu silmis nagu eiline päev, kui see on möödunud, ja nagu vahikord

öösel.

⁵ Sa uhud nad ära, nad on nagu uni, nagu rohi, mis hommikul haljendab.

⁶ See õitseb hommikul ja haljendab, õhtul see närtsib ja kuivab ära.

⁷ Sest sinu viha tõttu me lõpeme ja su vihaleegist me ehmume.

⁸ Sa paned meie pahateod enese ette, meie salapatud oma palge valguse ette.

⁹ Sest kõik meie päevad mööduvad su raevu all, meie aastad lõpevad nagu ohe.

¹⁰ Meie päevade mõõt on seitsekümmend aastat ja kui keegi on tugev, kaheksakümmend aastat, ja parimal puhul on need ometi vaev ja häda. Jah, see möödub kähku ja me lendame ära.

¹¹ Kes tunneb su viha tugevust ja su raevu, nõnda nagu sind tuleb karta?

¹² Õpeta meid meie päevi arvestama, et me saaksime targa südame!

¹³ Pöördu tagasi, Issand! Oh kui kaua? Halasta oma sulaste peale!

¹⁴ Täida meid hommikul oma heldusega, siis me hõiskame ja oleme rõõmsad kogu oma eluaja!

¹⁵ Rõõmusta meid nii palju päevi, kui sa meid vaevasid, nii palju aastaid, kui me nägime õnnetust!

¹⁶ Saagu nähtavaks su töö su sulastele ja nende lastele su auhiilgus!

¹⁷ Issandal, meie Jumalal, olgu lahke meel meie vastu! meie kätetööd ta kinnitagu meile! Kinnita meie kätetööd!

PSALM 91

Kes Kõigekõrgema kaitse all elab ja alati Kõigeväelise varju all viibib,

² see ütleb Issandale: 'Sina oled mu varjupaik ja mu kindel mäelinnus, mu Jumal, kelle peale ma loodan!'

³ Sest tema kisub su välja linnupüüdja paelust, hukkava katku käest.

⁴ Oma tiivasulgedega kaitseb ta sind ja tema tiibade all sa leiad varju; tema tõde on kilp ja kaitsevall.

⁵ Ei sa siis karda öö hirmu ega noolt, mis päeval lendab,

⁶ ei katku, mis rändab pilkases pimedas, ega tõbe, mis laastab lõunaajal.

⁷ Langegu tuhat su kõrvalt ja kümme tuhat su paremalt poolt, sinu külge see ei puutu.

⁸ Aga sa vaatad oma silmaga ja näed, kuidas kätte makstakse õelatele.

⁹ Sest sina, Issand, oled mu varjupaik! Kõigekõrgema oled sina, mu hing, võtnud oma eluasemeks.

¹⁰ Ei taba õnnetus sind ega lähene häda su telgile.

¹¹ Sest tema annab oma inglitele sinu pärast käsu sind hoida kõigil su teedel.

¹² Kätel nad kannavad sind, et sa oma jalga ei lööks vastu kivi.

¹³ Sa astud üle lõvide ja rästikute, noored lõvid ja lohed sa lõmastad.

¹⁴ 'Et ta minusse on kiindunud, siis ma päästan tema; ma ülendan tema, sest ta tunneb minu nime.

¹⁵ Ta hüüab mind appi ja ma vastan temale; mina olen ta juures, kui ta on kitsikuses, ma vabastan tema ning teen ta auliseks.

¹⁶ Pika eaga ma täidan tema ja annan temale näha oma päästet.'

PSALM 92

Lugu ja laul hingamispäeval.

- ² Hea on tänada Issandat ja mängida sinu nimele, Kõigekõrgem,
³ hommikul kuulutada sinu heldust ja öösel su ustavust,
⁴ kümnekeelsel pillil ja naablil, kandlel mängides.
⁵ Sest sina, Issand, oled mind rõõmsaks teinud oma tegudega, ma hõiskan sinu kätetööde pärast.
⁶ Kui suured on sinu teod, Issand! Väga sügavad on su mõtted!
⁷ Sõge inimene ei tunne seda ja alp ei saa sellest aru.
⁸ Kui õelad loksavad nagu rohi ja kõik ülekohtutegijad õitsevad, siis on see neile hävituseks igavesti.
⁹ Aga sina, Issand, oled kõrge igavesti!
¹⁰ Sest vaata, su vaenlased, Issand, sest vaata, su vaenlased saavad hukka, kõik ülekohtutegijad pillutakse laiali.
¹¹ Aga minu sarve sa oled ülendanud nagu metshärjal, ma olen võitnud värske õliga.
¹² Mu silm vaatab alla mu vihameeste peale, mu kõrvad kuulevad rõõmuga kurjade käekäigust, kes mu vastu tõusevad.
¹³ Õige loksab nagu palmipuu, ta kasvab kõrgeks nagu seedripuu Liibanonil.
¹⁴ Kes Issanda kotta on istutatud, need loksavad meie Jumala õuedes.
¹⁵ Veel vanas eas nad kannavad vilja, on tusedad ja haljad

PSALM 93

Issand on kuningas! Ülevusega on ta riietunud. Issand on riietunud, ta on võõtunud võimusega; ka on ta kinnitanud maailma, et see ei kõiguks.

- ² Sinu aujärg on kinnitatud muistsest ajast, igavikust oled sina.
³ Jõed tõstsid, Issand, Jõed tõstsid oma häält, Jõed tõstsid kohinat.
⁴ Ülevam kui paljude vete kohin, ülevam kui mere lained on Issand ülal kõrgel.
⁵ Sinu tunnistused on väga ustavad, sinu kojale on omane pühadus, oh Issand, igaveseks ajaks!

PSALM 94

Sa kättemaksu Jumal, Issand! Sa kättemaksu Jumal, hakka kiirgama!

- ² Tõuse, sa ilmamaa kohtumõistja, tasu kätte uhkele!
³ Kui kaua õelad, kui kaua, Issand, õelad tohivad ilutseda?
⁴ Nad ajavad suust välja, räägivad jultunud sõnu, nad suurustavad, kõik need ülekohtutegijad.
⁵ Nad rõhuvad su rahvast, Issand, ja vaevavad su pärisosa.
⁶ Lesknaisi ja võõraid nad tapavad ja löövad maha vaeslapsi,
⁷ ja mõtlevad: 'Issand ei näe, Jaakobi Jumal ei saa aru.'
⁸ Saage aru, te sõgedad rahva seast ja te albid! Millal te saate targaks?
⁹ Kes kõrva on istutanud, kas tema ei peaks kuulma? Kes silma on valmistanud, kas tema

ei peaks nägema?

10 Kas rahvaste karistaja ei peaks nuhtlema, tema, kes õpetab inimesele teadmist?

11 Issand teab inimese mõtteid, et need on tühised.

12 Õnnis on mees, keda sina, Issand, karistad ja kellele sina õpetad oma Seadust,

13 et temale anda vaikset elu kurjal ajal, kuni õelale kaevatakse auku.

14 Sest Issand ei tõuka ära oma rahvast ega jäta maha oma pärisosa,

15 vaid kohus taotleb jälle õigust ja selle järgi käivad kõik, kes on õiglased südamest.

16 Kes seisab minu eest tigate vastu? Kes astub välja minu eest ülekohtutegijate vastu?

17 Kui Issand ei oleks olnud mulle abiks, siis oleks mu hing peagi leidnud aseme surmavaikus.

18 Kui ma ütlesin: 'Mu jalg vääatab', siis sinu heldus, Issand, toetas mind.

19 Kui mu südames oli palju muremõtteid, siis sinu lohutused trööstisid mu hinge.

20 Kas peaks sinul olema ühist õnnetuse kohtujärgiga, kus tehakse kurja seaduse varju all,

21 kus tungitakse hulgana õige inimese hinge kallale ja mõistetakse hukka vaga veri?

22 Aga Issand on saanud mulle kindlaks varjupaigaks ja mu Jumal mu kaitsekaljuks, kus ma pelgupaika otsin.

23 Tema tasub neile kätte nende nurjatuse ja ta hukkab nad nende kurjuse pärast. Issand, meie Jumal, hukkab nad.

PSALM 95

Tulge, hõisakem Issandale, hüüdkem rõõmuga oma päästekarju poole!

2 Tulgem tema palge ette tänamisega, hõisakem temale kiituslauludega!

3 Sest Issand on suur Jumal ja suur kuningas üle kõigi jumalate.

4 Tema käes on maa sügavused ja tema päralt on mägede tipud.

5 Tema oma on meri, sest tema on selle teinud, ja tema käed on valmistanud kuiva maa.

6 Tulge, kummardagem ja põlvitagem, heitkem maha Issanda, oma Looja palge ette!

7 Sest tema on meie Jumal ja meie tema karjamaa rahvas ja lambad, kes on tema käe all. Täna, kui te kuulete ta häält,

8 ärge tehke kõvaks oma südant nõnda nagu Meribas, nõnda nagu Massa päeval kõrbes.

9 'Seal teie esiisad kiusasid mind, panid mind proovile, ehk küll said näha mu tööd.

10 Nelikümmend aastat oli mul tülgaust sellest rahvapõlvest. Ja ma ütlesin: Nemad on eksija südamega rahvas, nad ei tunne minu teid.

11 Seepärast ma vandusin oma vihas: Nad ei pääse minu hingamisse!'

PSALM 96

Laulge Issandale uus laul, laulge Issandale, kõik maailm!

2 Laulge Issandale, kiitke tema nime, kuulutage päevast päeva tema päästet!

3 Jutustage paganate seas tema au, tema imeasju kõigi rahvaste seas!

4 Sest Issand on suur ja väga kiidetav ja tema on kardetavam kui kõik muud jumalad.

5 Sest teiste rahvaste jumalad on ebajumalad, aga Issand on teinud taeva.

6 Aulikkus ja auhiilgus on tema palge ees, võimsus ja ilu on tema pühamus.

- ⁷ Rahvaste suguvõsad! Andke Issandale, andke Issandale au ja võimus!
- ⁸ Andke Issandale tema nime au, tooge annetusi ja tulge tema õuedesse!
- ⁹ Kummardage Issandat pühas ehtes, kõik maailm värisegu tema palge ees!
- ¹⁰ Õelge paganate seas: Issand on kuningas! Siis maailm jääb kindlaks, ei see kõigu. Tema mõistab rahvastele õiglast kohut.
- ¹¹ Taevad rõõmustagu ja maa ilutsegu, kohisegu meri ja mis seda täidab!
- ¹² Hõisaku väljad ja kõik, mis seal on! Siis rõõmatagu rõõmust kõik metsapuud
- ¹³ Issanda palge ees, sest tema tuleb! Sest ta tuleb kohut mõistma maailmale. Ta mõistab kohut maailmale õiguses ja rahvaile oma ustavuses.

PSALM 97

- I**ssand on kuningas, maa ilutsegu! Rõõmustagu saarte hulk!
- ² Pilved ja pimedus on tema ümber, õigus ja õiglus on ta aujärje alus.
- ³ Tuli käib tema palge ees ja põletab vaenlased tema ümber.
- ⁴ Tema valgud valgustavad maailma, maa näeb ning vabiseb.
- ⁵ Mäed sulavad nagu vaha Issanda ees, kogu ilmamaa Issanda ees.
- ⁶ Taevad kuulutavad tema õigust ja kõik rahvad näevad tema au.
- ⁷ Häbi tunnevad kõik kujude kummardajad, kes kiitlevad ebajumalaist. Kummardage teda, kõik jumalad!
- ⁸ Siion kuuleb seda ja rõõmustab, ja Juuda tütreid ilutsevad sinu õiglastest kohtuotsustest, Issand.
- ⁹ Sest sina, Issand, oled Kõigekõrgem üle kogu ilmamaa, sa oled väga ülendatud üle kõigi jumalate.
- ¹⁰ Teie, kes armastate Issandat, vihake kurja! Tema hoiab oma vagade hingi, ta kisub nad ära õelate käest.
- ¹¹ Valgus koidab õigele ja rõõm neile, kes õiglased südameilt.
- ¹² Rõõmustage Issandas, te õiged, ja tänage tema püha nime!

PSALM 98

- L**aulge Issandale uus laul, sest ta on teinud imetegusid: tema parem käsi ja tema püha käsivars on toonud temale võidu!
- ² Issand on andnud teada oma pääste, tema on ilmutanud oma õigust paganate silme ees.
- ³ Ta on tuletanud meelde oma heldust ja oma ustavust Iisraeli soo vastu; kõik ilmamaa otsad on näinud meie Jumala päästet.
- ⁴ Hõisake Issandale, kogu ilmamaa, tõstke hõisates häält ja mängige temale!
- ⁵ Mängige Issandale kandle, kandle ja laulude häälega!
- ⁶ Trompetite ja pasunate häälega hõisake kuningas Issanda ees!
- ⁷ Kohisegu meri ja mis seda täidab, maailm ja kõik, kes seal elavad!
- ⁸ Jõed plaksutagu käsi, mäed hõisaku üheskoos
- ⁹ Issanda ees! Sest ta tuleb mõistma kohut ilmamaale; ta mõistab kohut maailmale õiguses ja rahvaile õigluses.

PSALM 99

Issand on kuningas! Värisegu rahvad! Ta istub keerubite peal. Vabisegu maa!

² Issand on suur Siionis ja ta on kõrge üle kõigi rahvaste.

³ Andku nad au sinu suurele ja kardetavale nimele: see on püha!

⁴ Ja kuninga võimsus on, et ta armastab õiglast kohut. Sina oled kinnitanud õiguskorra, sina oled seadnud õigluse ja õiguse Jaakobisse.

⁵ Ülistage Issandat, meie Jumalat, ja kummardage tema jalgade järi ette: tema on püha!

⁶ Mooses ja Aaron on tema preestrite seas ja Saamuel nende hulgas, kes hüüavad appi tema nime. Nad hüüavad Issanda poole ja tema vastab neile.

⁷ Pilvesambast ta rääkis nendega. Nad hoidsid tema tunnistusi ja määrusi, mis ta neile oli andnud.

⁸ Sina, Issand, meie Jumal, vastasid neile; sina olid neile Jumalaks, kes annab andeks, ja maksab neile kätte nende tegude eest.

⁹ Ülistage Issandat, meie Jumalat, ja kummardage tema püha mäe ette! Sest püha on Issand, meie Jumal!

PSALM 100

Tänulaul. Hõisake Issandale, kõik ilmamaad!

² Teenige Issandat rõõmuga, tulge tema palge ette hõiskamisega!

³ Teadke, et Issand on Jumal! Tema on meid teinud ja tema omad me oleme, tema rahvas ja tema karjamaa kari.

⁴ Tulge sisse ta väravaist tänuga, tema õuedesse kiitusega; ülistage teda ja andke tänu ta nimele!

⁵ Sest Issand on hea, tema heldus kestab igavesti ja tema ustavus põlvest põlve.

PSALM 101

Taaveti laul. Ma laulan heldusest ja õigusest ja mängin sinule, Issand.

² Ma mõtlen käia laitmatut teed. Millal sina tuled mu juurde? Ma tahan vaga südamega käia oma kojas.

³ Ei ma sea oma silma ette tühje asju; ma vihkan taganejate tegusid, ei need hakka mu külge.

⁴ Pöörane süda olgu kaugel minust, ei ma salli kurja.

⁵ Kes salaja laimab oma ligimest, selle ma hävitan; kel ülbed silmad ja hooplev süda, seda ma ei talu.

⁶ Mu silmad otsivad ustavaid maa peal, et nad elaksid mu juures. Kes käib laitmatut teed, see peab olema minu teenija.

⁷ Ei tohi mu koja keskele astuda see, kes teeb pettust; kes räägib valet, ei jää püsima mu silma ette.

⁸ Igal hommikul ma hävitan kõik õelad maa pealt, kaotan Issanda linnast kõik ülekohtutegijad.

PSALM 102

Hädalise palve, kui ta on minestamas ja valab oma kaebuse Issanda ette.

² Issand, kuule mu palvet, ja mu appihüüd tulgu su ette!

³ Ära pane oma palet varjule minu eest, kui mul on kitsas käes! Pööra oma kõrv mu poole! Päeval, mil ma hüüan, tõtta mulle vastama!

⁴ Sest mu päevad on lõppenud suitsus ja mu kondid õhkuvad nagu lee.

⁵ Mu süda on kõrbenud ja kuivanud nagu rohi, ma olen unustanud oma leivagi söömata.

⁶ Mu valjust oigamisest on mu luud liha küljes kinni.

⁷ Ma olen nagu kaaren kõrbes, nagu öökull varemetes.

⁸ Ma olen uneta ja nagu üksik lind katusel.

⁹ Iga päev teotavad mind mu vaenlased, mu hooplejad vastased vannuvad mu nime juures.

¹⁰ Sest ma süün tuhka nagu leiba ja tembin oma jooki nutuga

¹¹ sinu suure meelepaha ja su viha pärast; sest sina oled mind tõstnud üles ja visanud maha.

¹² Mu päevad on veninud pikaks nagu vari ja ma kuivan ära nagu rohi.

¹³ Aga sina, Issand, istud aujärjel igavesti ja sinu mälestus kestab põlvest põlve.

¹⁴ Küll sa tõused ja halastad Siioni peale, sest aeg on käes temale armu anda, paras aeg on juba kätte jõudnud.

¹⁵ Sest sinu sulastele meeldivad tema kivid ja nad haletsevad tema põrmu.

¹⁶ Siis paganad hakkavad kartma Issanda nime ja kõik ilmamaa kuningad sinu au.

¹⁷ Sest kui Issand on üles ehitanud Siioni, siis ilmub ta oma auhiilguses.

¹⁸ Ta on kaldunud nende palve poole, kes on tehtud puupaljaks, ega ole põlanud nende palvet.

¹⁹ Pandagu see kirja tulevase põlve rahva jaoks; siis rahvas, kes luuakse, kiidab Issandat,

²⁰ et ta on vaadanud oma pühast kõrgusest, Issand on taevast vaadanud ilmamaad,

²¹ et kuulda vangide ägamist ja vabastada surmalapsed,

²² et Siionis kuulutataks Issanda nime ja Jeruusalemmas tema kiitust,

²³ kui kõik rahvad ja riigid kogutakse kokku teenima Issandat.

²⁴ Tema on teel nõrgestanud mu rammu, lühendanud mu päevi.

²⁵ Ma ütlen: 'Mu Jumal, ära võta mind ära keset mu eluiga; sinu aastad kestavad põlvest põlve!

²⁶ Muiste sa panid maale aluse ja taevas on su kätetöö.

²⁷ Need hävivad, aga sina püsid; nad kõik kuluvad nagu kuub; sa vahetad neid nagu riideid ja nad muutuvad.

²⁸ Aga sina oled seesama ja sinu aastad ei lõpe.

PSALM 103

Taaveti laul. Kiida, mu hing, Issandat, ja kõik, mis mu sees on, tema püha nime!

² Kiida, mu hing, Issandat, ja ära unusta ainsatki tema heategu!

³ Tema annab andeks kõik su ülekohtu, tema parandab kõik su tõved.

⁴ Tema lunastab su elu hukatusest ja ehib sind helduse ja halastusega nagu pärjaga.

⁵ Tema täidab su suu heaga, et su iga saab uueks nagu kotkal.

⁶ Issand teeb õigust ja mõistab õiglast kohut kõigile, kellele liiga tehakse.

- ⁷ Tema andis Moosesele teada oma teed, Iisraeli lastele oma teod.
- ⁸ Halastaja ja armuline on Issand, pikameelne ja rikas heldusest.
- ⁹ Tema ei riidle lõpmata ega pea igavesti viha.
- ¹⁰ Tema ei tee meile meie pattu mööda ega tasu meile kätte meie pahategusid mööda.
- ¹¹ Sest otsekui taevas on maast kõrgel, nõnda on tema heldus võimas nende vastu, kes teda kardavad.
- ¹² Nii kaugel kui ida on läänest, nii kaugele viib ta meist meie üleastumised.
- ¹³ Otsekui isa halastab laste peale, nõnda halastab Issand nende peale, kes teda kardavad.
- ¹⁴ Sest ta teab, millist tegu me oleme; tal on meeles, et oleme põrm.
- ¹⁵ Inimese elupäevad on nagu rohi: ta õitseb nõnda nagu õieke väljal;
- ¹⁶ kui tuul temast üle käib, ei ole teda ja tema ase ei tunne teda enam.
- ¹⁷ Aga Issanda heldus on igavesest igavesti nendele, kes teda kardavad, ja tema õigus jääb laste lastele,
- ¹⁸ neile, kes peavad tema lepingut ja mõtlevad tema korraldustele, et teha nende järgi.
- ¹⁹ Issand on oma aujärje kinnitanud taevasse, tema kuningriik valitseb kõiki.
- ²⁰ Kiitke Issandat, tema inglid, teie, vägevad sangarid, kes täidate tema käske, kuulates tema sõna häält!
- ²¹ Kiitke Issandat, kõik tema väehulgad, tema teenijad, kes teete tema tahtmist!
- ²² Kiitke Issandat, kõik tema tööd kõigis tema valitsuse paigus! Kiida, mu hing, Issandat!

PSALM 104

Kiida, mu hing, Issandat! Issand, mu Jumal, sina oled väga suur, austuse ja iluga oled sa ennast riietanud.

- ² Sa riietad ennast valgusega nagu rüüga, sa tõmbad taevad laiali nagu telgivaiba.
- ³ Sa võlvid oma ülemad toad vete peale, sa teed paksud pilved oma tõllaks, sa sammud tuule tiibadel.
- ⁴ Sa teed oma käskjalgadeks tuuled, oma teenijaiks tuleleegid.
- ⁵ Sa rajasid maa tema alustele, nõnda et see ei kõigu mitte iialgi ega igavesti.
- ⁶ Ulgumerega kui rõivaga sa katsid tema, mägede peal seisid veed.
- ⁷ Sinu sõitluse eest nad põgenevad, sinu äikese hääle eest nad pagevad.
- ⁸ Mäed tõusevad, orud vajuvad alla sinna paika, mille sina neile oled rajanud.
- ⁹ Sa oled seadnud piiri vetele, millest nad üle ei lähe ega tule tagasi katma maad.
- ¹⁰ Sina saadad allikaist ojad jooksmas; need voolavad mägede vahel.
- ¹¹ Nad jookuvad kõiki metsloomi; metseeslid kustutavad seal oma janu.
- ¹² Taevalinnud asuvad elama nende äärde, okste vahel nad teevad häält.
- ¹³ Sa jookvad mägesid oma ülemistest tubadest; sinu tööde viljast toidab ennast maa.
- ¹⁴ Sa lased targata rohu loomadele ja orased inimeste tarbeks, et tuua leiba välja maa seest
- ¹⁵ ja veini, mis rõõmustab inimese südant; õli, et panna tema pale läikima; ja leiba, et kinnitada inimese südant.
- ¹⁶ Issanda puud saavad toidust küllalt, Liibanoni seedrid, mis ta on istutanud,
- ¹⁷ kus linnud pesitsevad; toonekurgedel on majad küpresside otsas.

- 18 Kõrged mäed on kaljukitsedele, kaljud mäkradele varjupaigaks.
- 19 Ta on teinud kuu aegade näitajaks, päike teab oma loojakut.
- 20 Kui sa teed pimeduse, siis tuleb öö ja kõik metsloomad roomavad välja.
- 21 Noored lõvid mõirgavad saaki ning nõuavad Jumalalt oma toidust.
- 22 Päike tõuseb, nemad koristavad end ja heidavad maha oma asemeile.
- 23 Siis väljub inimene oma tööle ja oma tegemistele õhtuni.
- 24 Kui palju on sinu töid, Issand! Sa oled nad kõik teinud targasti. Maa on täis sinu looduid.
- 25 Siin on meri, suur ja lai; seal kubiseb lugemata palju loomi, pisikesi ja suuri;
- 26 seal ujuvad laevad; seal on Leviatan, kelle sa oled valmistanud endale mängima.
- 27 Kõik nad ootavad sind, et sa neile annaksid nende toidu omal ajal.
- 28 Sa annad neile, ja nad korjavad kokku; sina avad oma käe, ja nende kõhud saavad täis head.
- 29 Sa peidad oma palge, ja nad ehmuvad; sa võtad ära nende hingeõhu, nad heidavad hinge ning pöörduvad tagasi põrmu.
- 30 Sa läkitad välja oma vaimu, ja nad luuakse, ja sina uuendad maa näo.
- 31 Kestku Issanda au igavesti! Issand rõõmustagu oma tegudest,
- 32 tema, kes vaatab ilmamaad, nõnda et see vabiseb, kes puudutab mägesid, ja need suitsevad.
- 33 Ma tahan laulda Issandale oma eluaja ja mängida oma Jumalale, niikaua kui ma olen elus.
- 34 Olgu mu mõlgutus armas tema meelest; mina rõõmutsen Issandas.
- 35 Kadugu patused maa pealt ja õelaid ärgu olgu enam! Kiida, mu hing, Issandat! Halleluuja!

PSALM 105

- T**änage Issandat, kuulutage tema nime, tehke teatavaks rahvaste seas tema teod!
- 2 Laulge temale, mängige temale, kõnelge kõigist tema imedest!
- 3 Kiidelge tema pühast nimest, rõõmutsegu nende süda, kes otsivad Issandat!
- 4 Nõudke Issandat ja tema võimsust, otsige alati tema palet!
- 5 Meenutage tema tehtud imetegusid, tema imetähti ja tema huulte kohtuotsuseid,
- 6 te Aabrahami, tema sulase sugu, te Jaakobi, tema valitu lapsed!
- 7 Tema, Issand, on meie Jumal, tema kohtuotsused on igal pool maailmas.
- 8 Ta peab igavesti meeles oma lepingut, sõna, mille ta on andnud tuhandele põlvele,
- 9 lepingut, mille ta on sõlminud Aabrahamiga, ja oma vannet lisakile.
- 10 Ta seadis selle Jaakobile määruseks, israellile igaveseks lepinguks.
- 11 Ta ütles: 'Sinule ma annan Kaananimaa, see on teie pärisosa!'
- 12 kui neid oli väike hulgake ja nad olid seal ainult pisut aega ning võõrastena elanud.
- 13 Ja nad rändasid rahva juurest rahva juurde, ühest riigist teise rahva juurde.
- 14 Tema ei lasknud ühtegi inimest neile liiga teha ja ta nuhtles nende pärast kuningaid:
- 15 'Minu võituid ärge puudutage ja ärge tehke kurja minu prohvetitele!'
- 16 Ja ta kutsus nälja maa peale, lõpetas kõik leivajätku.
- 17 Ta läkitas nende eele mehe: Joosep müüdi orjaks.

- 18 Tema jalgu vaevati pakus, ta kaelgi pandi raudu,
19 kuni Issanda sõna läks täide, tema kõne tegi ta puhtaks.
20 Siis kuningas läkitas ja päästis ta lahti, rahvaste valitseja laskis ta valla.
21 Ta pani tema isandaks oma koja üle ja kogu oma omandi valitsejaks,
22 nõnda et ta oma tahtmist mööda võis sundida tema vürste ja õpetada tarkust tema vanemaile.
23 Nõnda tuli Iisrael Egiptusesse ja Jaakob elas võõrana Haami maal.
24 Ja Issand suurendas väga oma rahvast ning tegi ta tugevamaks tema rõhujaist.
25 Ta pani ahistajate südame vihkama oma rahvast, ja salakavalust pidama tema sulaste vastu.
26 Ta läkitas Moosese, oma sulase, ja Aaroni, kelle ta oli valinud.
27 Nemad tegid tema tunnustähti ja imetegusid Haami maal.
28 Ta läkitas pimeduse, tegi maa pimedaks, ja nad ei tõrkunud vastu tema sõnale.
29 Ta muutis nende veed vereks, ta suretas nende kalad.
30 Nende maa kubises konnadest, nende kuningate kambriteski oli neid.
31 Ta käskis, ja siis tuli parme ja sääski kogu nende maadele.
32 Ta andis neile rahet vihma asemel ja saatis tuleleeke nende maale.
33 Ta lõi maha nende viinapuud ja viigipuud ning murdis kõik puud nende maal.
34 Ta käskis, ja tuli lugematul arvul rohutirtse ja söödikuid,
35 ja need sõid kõik rohu nende maal ja neelasid nende põllu vilja.
36 Tema lõi maha ka kõik esmasündinud nende maal, kõik nende mehejõu esmikud.
37 Siis ta viis nad välja koos hõbeda ja kullaga, ega olnud ühtegi, kes oleks komistanud nende suguharude seas.
38 Egiptus rõõmustas nende ära minnes, sest hirm nende pärast oli teda vallanud.
39 Tema laotas pilve nende katteks ja tule valgustama ööd.
40 Nad palusid, ja ta tõi vutte ning söötis nende kõhud täis taeva leivaga.
41 Ta avas kalju ja vesi jooksis; see jooksis jõena põuasel maal.
42 Sest tema pidas meeles oma püha sõna ja oma sulast Aabrahami.
43 Nõnda ta viis välja oma rahva rõõmutsemisega ja oma valitud hõiskamisega.
44 Ja ta andis neile paganarahvaste maad ning nad pärisid rahvahõimude töövaeva,
45 et nad peaksid tema määrusi ja hoiaksid tema Seadust. Halleluuja!

PSALM 106

- H**alleluuja! Tänage Issandat, sest tema on hea, sest tema heldus kestab igavesti!
2 Kes jõuab ära rääkida Issanda vägevaid tegusid ja kuulutada kõike tema kiitust?
3 Õndsad on need, kes peavad tema seadusi ja kes teevad õigust igal ajal.
4 Mõtlen minule, Issand, su head meelt mööda oma rahva vastu, tule mind katsuma oma abiga,
5 et ma näeksin su valitud rahva head põlve ning rõõmustaksin sinu rahva rõõmuga, kiitleksin koos sinu pärisosaga!
6 Me oleme pattu teinud nagu meie esiisad, me oleme teinud paha ja olnud õelad.
7 Meie esiisad Egiptuses ei saanud õieti aru su imetegudest ega pidanud meeles su suurt heldust, vaid tõrkusid su vastu mere ääres, Kõrkjamere ääres.

- ⁸ Aga tema päästis nad oma nime pärast, et ilmutada oma vägevust.
- ⁹ Ta sõitles Kõrkjamerd ja see sai kuivaks, ja ta talutas nad ürgvetest läbi otsekui kõrbet mööda.
- ¹⁰ Nõnda ta päästis nad vihamehe käest ja lunastas nad vaenlaste käest.
- ¹¹ Veed matsid nende rõhujad, ei jäänud neist üle ühtainustki.
- ¹² Siis nad uskusid tema sõnu, nad laulsid temale kiitust.
- ¹³ Kuid varsti nad unustasid tema teod ega jäänud ootama tema nõuandmist.
- ¹⁴ Suur himu süttis neil kõrbes ja nad kiusasid Jumalat tühjal maal.
- ¹⁵ Siis andis tema neile, mida nad palusid, aga läkitas tõve nende sekka.
- ¹⁶ Ja nad kadestasid leeris Moosest ja Aaronit, Issanda pühitsetut.
- ¹⁷ Aga maa avanes ja neelas Daatani ja mattis kinni Abirami jõugu.
- ¹⁸ Ja tuli loitis nende jõugus, leek lõõmas õelate kallal.
- ¹⁹ Nad tegid vasika Hoorebi mäe ääres ning kummardasid valatud kuju.
- ²⁰ Nad vahetasid oma Aulise rohtu sööva härja kuju vastu.
- ²¹ Nad unustasid Jumala, oma päästja, kes oli teinud suuri asju Egiptuses,
- ²² imetegusid Haami maal, kardetavaid tegusid Kõrkjamere ääres.
- ²³ Siis ta lubas nad hävitada, kui poleks olnud Moosest, ta valitut, kes astus kaljulõhes ta palge ette, et ära pöörata tema vihaleeki hukatust toomast.
- ²⁴ Pärast nad põlgasid ära kalli maa, ei nad uskunud tema sõna.
- ²⁵ Siis nad nurisesid oma telkides ega tahtnud kuulda Issanda häält.
- ²⁶ Aga tema tõstis oma käe nende vastu, et neid hukutada kõrbes,
- ²⁷ ja et nende seeme langeks paganarahvaste sekka ning neid pillutataks mööda maid.
- ²⁸ Siis nad astusid liitu Baal-Peoriga ja sõid surnute ohvreid
- ²⁹ ja ärritasid teda oma tegudega, ja nii tungis taud nende kallale.
- ³⁰ Siis Piinehas astus esile ja pidas kohut, ja taudile pandi piir.
- ³¹ Ja see arvati temale õiguseks põlvest põlve, igavesti.
- ³² Nad vihastasid teda Meriba vee ääres, nõnda et Mooseski sai kannatada nende pärast.
- ³³ Sest nad tegid ta meele väga kibedaks, nõnda et ta huultele tulid mõtlemata sõnad.
- ³⁴ Nad ei hävitanud rahvaid, keda Issand oli neid käskinud hävitada,
- ³⁵ vaid nad segasid endid paganarahvastega ning õppisid nende tegusid.
- ³⁶ Nad teenisid nende ebajumalaid ja need said neile püüniseks.
- ³⁷ Nad ohverdasid oma poegi ja tütreid kurjadele vaimudele
- ³⁸ ja valasid süüta verd, oma poegade ja tütarde verd, mida nad ohverdasid Kaanani ebajumalaile. Ja maa reostati veresüüga.
- ³⁹ Ja nad rüvetusid oma tegudest ning hoorasid oma eluviisidega.
- ⁴⁰ Siis süttis Issanda viha oma rahva vastu ja tema pärisosa sai jäledaks tema meelest;
- ⁴¹ ja tema andis nad paganarahvaste kätte ning nende vihamehed valitsesid nende üle.
- ⁴² Ja nende vaenlased rõhusid neid ning nad alandati nende käe alla.
- ⁴³ Mitu korda ta kiskus nad välja, kuid nad jäid tõrksalt oma nõu juurde ning said jõuetuks oma pahategude tõttu.
- ⁴⁴ Aga ta vaatas nende kitsikusele, ja kui ta kuulis nende halisemist,
- ⁴⁵ siis ta meenutas oma lepingut nendega ja ta kahetses oma suurt heldust mööda
- ⁴⁶ ning laskis neid leida halastust nende kõikide ees, kes nad olid vangi viinud.
- ⁴⁷ Päästa meid, Issand, meie Jumal! Ja kogu meid paganate seast, et saaksime tänada

su püha nime ja kiidelda sinu kiitmisega!

⁴⁸ Tänu olgu Issandale, Iisraeli Jumalale, igavesest ajast igavesti! Ja kõik rahvas öelgu: 'Aamen! Halleluuja!'

PSALM 107

Tänage Issandat, sest tema on hea, sest tema heldus kestab igavesti!

² Nõnda öelgu Issanda lunastatud, keda tema on lunastanud kitsikusest

³ ja on kogunud võõralt mailt, hommiku poolt ja õhtu poolt, põhja poolt ja lõuna poolt.

⁴ Nad ekslesid kõrbes, tühjal maal, ega leidnud teed linna, kuhu asuda.

⁵ Neil oli nälg ja janu, nende hing nõrkas nende sees.

⁶ Aga oma ahastuses nad kisendasid Issanda poole ja tema kiskus nad välja nende kitsikustest

⁷ ning saatis nad minema õiget teed, et nad jõuaksid linna, kuhu asuda.

⁸ Tänapu nad Issandat ta helduse eest ja tema imeliste tegude eest inimlastele,

⁹ et ta kosutas janunevat hinge ja täitis nälgiva hinge heaga.

¹⁰ Nad istusid pimeduses ja surmavarjus, olid vangis viletsuses ja raudus,

¹¹ sest nad olid tõrkunud vastu Jumala sõnadele ja olid põlanud Kõigekõrgema nõuannet.

¹² Siis ta alandas nende südant vaevadega; nad komistasid, ja ei olnud aitajat.

¹³ Aga oma ahastuses nad kisendasid Issanda poole ja tema päästis nad nende kitsikustest.

¹⁴ Ta viis nad välja pimedusest ja surmavarjust ning rebis katki nende köidikud.

¹⁵ Tänapu nad Issandat ta helduse eest ja tema imeliste tegude eest inimlastele!

¹⁶ Sest tema on katki murdnud vaskuksed ja puruks raiunud raudriivid.

¹⁷ Nad olid meeletud oma üleastumise tee tõttu ja nad said näha vaeva oma pahategude pärast.

¹⁸ Iga toit oli neile järele ja nad olid juba surmaväravate lähedal.

¹⁹ Aga oma ahastuses nad kisendasid Issanda poole ja tema päästis nad nende kitsikustest.

²⁰ Ta läkitas neile oma sõna ja tervendas nad ning päästis nad hua veerelt.

²¹ Tänapu nad Issandat ta helduse eest ja tema imeliste tegude eest inimlastele

²² ja ohverdagu tänuohvreid ning jutustagu tema tegusid hõiskamisega!

²³ Nad sõitsid laevadega merel ja toimetasid asju suurtel vetel.

²⁴ Nad nägid Issanda tegusid ja tema imetöid meresügavustes.

²⁵ Sest ta ütles sõna ning laskis tõusta marutuule ja tõstis merelained kõrgele.

²⁶ Need tõusid üles taeva poole ja vajusid alla sügavikesse, nende julgus häabus hädaohus.

²⁷ Nad taarusid ja tuikusid nagu joobnud ja kogu nende tarkus oli ära neelatud.

²⁸ Aga oma ahastuses nad kisendasid Issanda poole ja tema päästis nad nende kitsikustest.

²⁹ Ta muutis maru vaikseks ilmaks ja vete lained jäid vakka.

³⁰ Siis nad rõõmustasid, kui lained soiku jäid, ja ta viis nad igatsetud sadamasse.

³¹ Tänapu nad Issandat ta helduse eest ja tema imeliste tegude eest inimlastele

³² ning ülistagu teda rahvakogus ja kiitku vanemate koosolekul!

- 33 Tema tegi jõed kõrbeks ja veelättes kuivaks maaks,
34 viljamaa soolanõmmeks tema elanike kurjuse pärast.
35 Tema tegi kõrbe järveks ja põuase maa veelätteks,
36 ja pani sinna elama näljased, ja need asutasid linna, kus elada.
37 Ja nad seemendasid põldusid ja istutasid viinamägesid, ja nad said hea viljasaagi.
38 Ja tema õnnistas neid, ja neid sai väga palju, ka nende loomi ta ei vähendanud.
39 Aga siis nad vähenesid ja raugesid õnnetuste ja murede läbi.
40 Kuid tema, kes valab põlgust vürstide peale ja paneb nad eksima tühjal maal, kus ei ole teed,
41 tema ülendas vaese viletsusest ja pani tema suguvõsa sigima nagu lambakarja.
42 Õiglased näevad seda ja rõõmustavad, ja kõik ülekohus peab oma suu kinni.
43 Kes tark on, see pidagu seda meeles, ja Issanda heldust pandagu tähele!

PSALM 108

Taaveti laul ja lugu.

- 2 Kindel on mu süda, oh Jumal! Ma tahan laulda ja mängida, samuti mu au.
3 Virgu, naabel, virgu, kannel, ma äratan üles koidu!
4 Issand, ma tahan sind tänada rahvaste seas, ja tahan sulle mängida rahvahõimude keskel.
5 Sest suur kuni taevasteni on sinu heldus ja kuni ülemate pilvedeni sinu ustavus.
6 Jumal, üleenda ennast üle taevaste ja üle kogu ilmamaa olgu su auhiilgus!
7 Et pääseksid su armsad, selleks aita oma parema käega ja vasta meile!
8 Jumal on rääkinud oma pühamus: Ma tahan võidutseda, jaotada Sekemi ja mõõta ära Sukkoti oru.
9 Gilead on minu ja Manasse on minu, Efraim on mu pea kaitse. Juuda on mu valitsuskepp,
10 Moab on mu pesukauss, Edomi peale ma viskan oma sandaali. Vilistimaa, hõiska minule!
11 Kes viib mu kindlasse linna? Kes saadab mind Edomini?
12 Eks sina, Jumal, tõuganud meid ära, ega sina, Jumal, läinudki välja meie sõjaväega?!
13 Anna meile abi kitsikuses, sest tühine on inimeste abi!

PSALM 109

Laulujuhatajale: Taaveti laul. Mu kiituse Jumal, ära ole vait!

- 2 Sest nad on avanud mu vastu õela ja petise suu; nad räägivad minuga valekeelel;
3 nad on mind piiranud vihkamissõnadega ja võitlevad mu vastu põhjuseti.
4 Mu armastuse pärast kaebavad nad minu peale, aga mina palvetan.
5 Nemad tasuvad mulle head kurjaga ja mu armastust vihkamisega.
6 Sea õel tema vastu ja saatatan seisku ta paremal käel!
7 Kohtust väljugu ta hukkamõistetult ja tema palve saagu patuks!
8 Tema päevi olgu pisut, ta amet saagu teisele!
9 Ta lapsed jäägu vaeslasteks ja ta naine leseks!

- 10** Ta lapsed hulkugu ümber ja kerjaku ning otsigu toitu kaugel oma varemeist!
- 11** Liigkasuvõtja võtku kõik, mis tal on, ja muulased rüüstaku ta töövaeva!
- 12** Ärgu olgu tal kedagi, kes osutab heldust ta vastu, ja ärgu olgu kedagi, kes annaks armu tema vaeslastele!
- 13** Tema järglased saagu otsa, teises põlves kustugu tema nimi!
- 14** Tema esiisade pahateod seisku Issandal meeles ja tema ema pattu ärgu kustutatagu!
- 15** Olgu need Issanda ees alati, ja ta kaotagu maa pealt nende mälestus!
- 16** Sest see mees ei mõelnud teha head, vaid kiusas viletsat ja vaest ja meeleheitel olevat, et teda surmata.
- 17** Ta armastas needmist - see tabagu teda! Temale ei meeldinud õnnistamine - see jäägu temast kaugelt!
- 18** Ta riietas end needmisega nagu kuuega - see tungigu nagu vesi tema sisemusse ja nagu õli ta kontidesse!
- 19** Olgu see temale nagu riie, millesse ta ennast mähib, ja nagu vöö, millega ta alati ennast vöötab!
- 20** Niisugune olgu mu pealekaebajate palk Issanda käest ja nende palk, kes räägivad kurja minu hinge vastu!
- 21** Aga sina, Issand, mu Jumal, tee minuga oma nime kohaselt, sest sinu heldus on hea: kisu mind välja!
- 22** Sest mina olen vilets ja vaene, ja mu süda on läbi torgatud mu sees.
- 23** Ma kaon nagu vari, mis pikemaks venib, mind raputatakse maha nagu rohutirtse.
- 24** Mu põlved nõrkevad paastumisest ja mu liha kõhnub rasvatuks.
- 25** Ma olen saanud neile teotuseks, mind nähes nad vangutavad pead.
- 26** Aita mind, Issand, mu Jumal! Päästa mind oma heldust mööda!
- 27** Tundku nad, et see on sinu käsi, et sina, Issand, oled seda teinud!
- 28** Kui nad neavad, siis sina õnnista! Kui nad kipuvad kallale, siis jäägu nad häbisse, aga sinu sulane rõõmustagu!
- 29** Mu vastased riietugu teotusega ja mähkigu end oma häbisse nagu ülekuube!
- 30** Ma tahan Issandat väga tänada oma suuga ja paljude seas teda kiita,
- 31** sest tema seisab vaese paremal käel, et päästa tema hing hukkamõistjate käest.

PSALM 110

Taaveti laul. Issand ütles minu Issandale: 'Istu mu paremale käele, kuni ma panen su vaenlased su jalgealuseks järeks!'

- 2** Sinu võimuse valitsuskepi läkitab Issand Siionist. Valitse keset oma vaenlasi!
- 3** Su rahvas on meeleldi valmis su sõttamineku päeval; pühas ehtes ilmub su ette su noorte sõdijate vägi nagu kaste koidu üsast.
- 4** Issand on vandunud ja tema ei kahetse seda: 'Sina oled preester igavesti Melkisedeki korra järgi!'
- 5** Issand on su paremal käel, ta purustab kuningad oma viha päeval.
- 6** Ta mõistab kohut rahvaste seas ta täidab kõik laipadega, ta purustab päid laial maal.
- 7** Ta joob jõest tee ääres, seepärast ta tõstab oma pea üles.

PSALM 111

Halleluuja! Ma tänan Issandat kõigest südamest õiglaste osaduses ja koguduses!

² Suured on Issanda teod, uuritavad kõigile, kellel neist on hea meel.

³ Aulised ja ülevad on tema tööd ja tema õigus kestab igavesti.

⁴ Tema on mälestuse seadnud oma imetegudele. Halastaja ja armuline on Issand.

⁵ Ta annab toidust neile, kes teda kardavad, ta peab igavesti meeles oma lepingut.

⁶ Ta on ilmutanud oma tegude vägevust oma rahvale, et neile anda paganate pärusmaa.

⁷ Tema kätetööd on tõde ja õigus; usaldatavad on kõik ta seadmised.

⁸ Need on toetatud ikka ja igavesti, need on tehtud tões ja õiguses.

⁹ Ta läkitas lunastuse oma rahvale, ta kinnitas oma lepingu igaveseks, püha ja kardetav on tema nimi.

¹⁰ Issanda kartus on tarkuse algus; hea arusaamine on kõigil, kes teevad seda mööda; tema kiitus kestab igavesti.

PSALM 112

Halleluuja! Õnnis on mees, kes kardab Issandat, kellele väga meeldivad ta käsud.

² Võimsaks saab tema seeme maa peal, õiglaste sugu õnnistatakse.

³ Vara ja rikkus on tema kajas ja tema õigus püsib ikka.

⁴ Pimeduses tõuseb õiglastele valgus, armuline ja halastav ja õige.

⁵ Õnnis on mees, kes on armuline ja annab laenuks, kes oma asju ajab õigluses.

⁶ Sest ta ei kõigu iialgi; igaveseks mälestuseks jääb õige.

⁷ Ei ta karda õnnetuse sõnumit, tema süda on kindel, ta loodab Issanda peale.

⁸ Tema süda on toetatud, ta ei karda, kuni ta viimaks parastab oma vaenlasi.

⁹ Ta jagab välja rikkalikult ja annab vaestele; tema õigus püsib ikka, tema sarv on kõrgel au sees.

¹⁰ Õel näeb seda ja saab pahaseks, ta kiristab hambaid ja nõrkeb. Õelate igatsused lähevad tühja.

PSALM 113

Halleluuja! Kiitke, Issanda sulased, kiitke Issanda nime!

² Issanda nimi olgu tänatud nüüd ja igavesti!

³ Päikesetõusust loojakuni olgu kiidetud Issanda nimi!

⁴ Issand on kõrge üle kõigi rahvaste, tema auhiilgus on üle taevaste.

⁵ Kes on nagu Issand, meie Jumal, kes kõrgel istub,

⁶ kes alandub vaatama, mis taevas ja maa peal on,

⁷ kes tõstab põrmust üles vaevase ja tuhaasemelt viletsa,

⁸ pannes tema istuma õilsate kõrvale, oma rahva õilsate kõrvale,

⁹ kes paneb sigimatu, kel polnud maja, elama poegade rõõmsa emana? Halleluuja!

PSALM 114

Kui Iisrael läks välja Egiptusest ja Jaakobi sugu umbkeelse rahva juurest,
² siis sai Juuda tema pühamuks ja Iisrael tema valitsusalaks.
³ Meri nägi ja põgenes, Jordan pöördus tagasi.
⁴ Mäed hüplesid otsekui jäärad, kingud nagu lambatalled.
⁵ Mis sul oli, meri, et sa põgenesid, Jordan, et sa pöördusid tagasi,
⁶ mäed, et te hüplesite otsekui jäärad, ja teie, kingud, nagu lambatalled?
⁷ Issanda palge ees värise, maa, Jaakobi Jumala palge ees,
⁸ kes muudab kalju veejärveks, ränikivi veeallikaks!

PSALM 115

Mitte meile, Issand, mitte meile, vaid oma nimele anna au oma helduse pärast, oma ustavuse pärast!
² Mispärast peaksid paganad ütleva: 'Kus on nüüd nende Jumal?'
³ Aga meie Jumal on taevas, ta teeb kõik, mis temale meeldib.
⁴ Nende ebajumalad on hõbe ja kuld, inimeste kätetöö.
⁵ Suu neil on, aga nad ei räägi; silmad neil on, aga nad ei näe;
⁶ kõrvad neil on, aga nad ei kuule; nina neil on, aga nad ei tunne lõhna;
⁷ käed neil on, aga nad ei katsu; jalad neil on, aga nad ei kõnni; nende kurk ei kõnele.
⁸ Nende sarnaseks saavad nende tegijad ja kõik, kes nende peale loodavad.
⁹ Iisrael, looda Issanda peale, tema on teie abi ja teie kilp!
¹⁰ Teie, Aaroni sugu, lootke Issanda peale, tema on teie abi ja teie kilp!
¹¹ Teie, kes Issandat kardate, lootke Issanda peale; tema on teie abi ja teie kilp!
¹² Issand mõtleb meile, tema õnnistab: ta õnnistab Iisraeli sugu, ta õnnistab Aaroni sugu,
¹³ ta õnnistab neid, kes kardavad Issandat, nii pisikesi kui suuri.
¹⁴ Issand lisagu teile veel õnnistust, teile ja teie lastele!
¹⁵ Teie olete Issanda õnnistatud, selle, kes on teinud taeva ja maa!
¹⁶ Taevas on Issanda taivas ja maa on ta andnud inimestele.
¹⁷ Ei surnud kiida Issandat ega need, kes lähevad alla vaikusesse.
¹⁸ Aga meie, me täname Issandat nüüd ja igavesti. Halleluuja!

PSALM 116

Ma armastan Issandat, sest ta kuuleb mu häält ja mu anumist,
² sest ta on pööranud oma kõrva minu poole ja ma hüüan teda appi oma eluaja.
³ Surma võrgud ümbritsesid mind, surmavalla ängistused tabasid mind, ma sattusin ahastusse ja muresse.
⁴ Aga ma hüüdsin appi Issanda nime: 'Oh Issand, päästa mu hing!'
⁵ Armuline on Issand ja õige, meie Jumal on halastaja.
⁶ Issand hoiab kohtlasi; ma olin nõder ja tema aitas mind.
⁷ Pöördu, mu hing, tagasi oma hingamisele, sest Issand on sulle head teinud!
⁸ Sest sina kiskusid mu hinge surmast välja, mu silmad silmaveest, mu jala komistusest.
⁹ Ma loodan ikka käia Issanda ees elavate maal.

- 10** Mina usun, seepärast ma räägin. Ma olin suures vaevas.
- 11** Ma ütlesin oma kohmetuses: 'Kõik inimesed on valelikud!'
- 12** Kuidas ma tasun Issandale kõik tema heated minu vastu?
- 13** Ma tõstan üles päästekarika ja hüüan appi Issanda nime.
- 14** Ma tasun oma töötused Issandale kogu ta rahva nähes.
- 15** Kallis on Issanda meelest tema vagade surm.
- 16** Oh Issand, ma olen ju su sulane, ma olen su sulane, su teenija poeg; sa oled mu köidikud lahti päästnud!
- 17** Sinule ma ohverdan tänuohvreid ja hüüan appi Issanda nime.
- 18** Oma töötused ma tasun Issandale kogu ta rahva nähes
- 19** Issanda koja õuedes, sinu keskel, Jeruusalemm. Halleluuja!

PSALM 117

Kiitke Issandat, kõik paganad, ülistage teda, kõik rahvahõimud!

2 Sest võimsaks on saanud tema heldus meie üle ja Issanda ustavus kestab igavesti. Halleluuja!

PSALM 118

Tänage Issandat, sest tema on hea, sest tema heldus kestab igavesti!

- 2** Õelgu nüüd Iisrael, et tema heldus kestab igavesti!
- 3** Õelgu nüüd Aaroni sugu, et tema heldus kestab igavesti!
- 4** Õelgu nüüd, kes Issandat kardavad, et tema heldus kestab igavesti!
- 5** Kitsikuses ma hüüdsin appi Issandat, Issand vastas mulle, asetas mind avarusse.
- 6** Issand on minuga, ei ma karda. Mis võib inimene mulle teha?
- 7** Issand on mulle abimeheks, seepärast ma saan parastada vihkajaid.
- 8** Parem on pelgupaika otsida Issanda juures kui loota inimeste peale.
- 9** Parem on pelgupaika otsida Issanda juures kui loota õilsate peale.
- 10** Kõik paganad piirasid mind, Issanda nimel tõrjusin ma nad tõesti tagasi.
- 11** Nad piirasid mind, küll nad piirasid mind, Issanda nimel tõrjusin ma nad tõesti tagasi.
- 12** Nad piirasid mind nagu mesilased - nad kustusid nagu tuli kibuvitstes. Issanda nimel tõrjusin ma nad tõesti tagasi.
- 13** Mind tõugati kõvasti, et ma langeksin, kuid Issand aitas mind.
- 14** Issand on mu tugevus ja mu kiituslaul, ja tema oli mulle päästjaks.
- 15** Hõiske- ja päästehääl kostab õigete telkidest: 'Issanda parem käsi teeb vägevaid tegusid!'
- 16** Issanda parem käsi on tõusnud kõrgele, Issanda parem käsi teeb vägevaid tegusid!'
- 17** Ei ma sure, vaid jään elama, ja jutustan Issanda tegusid.
- 18** Issand karistas mind rängasti, aga ta ei andnud mind surmale.
- 19** Avage mulle õiguse väravad! Ma lähen neist sisse ja tänan Issandat.
- 20** See on Issanda värav. Õiged lähevad sealt sisse.
- 21** Ma tänan sind, et sa mulle vastasid ning tulid mulle päästjaks!

- 22 Kivi, mille hooneehitajad ära põlgasid, on saanud nurgakiviks.
- 23 Issanda käest on see tulnud, see on imeasi meie silmis.
- 24 See on päev, mille Issand on teinud: ilutsegem ja rõõmutsegem temast!
- 25 Oh Issand, aita nüüd! Oh Issand, lase hästi korda minna!
- 26 Õnnistatud olgu, kes tuleb Issanda nimel! Meie õnnistame teid Issanda kojast.
- 27 Issand on Jumal ja tema on meile paistnud nagu valgus. Siduge peoohvrid kõitega altari sarvedeni!
- 28 Sina oled mu Jumal ja sind ma tänan! Mu Jumal, sind ma ülistan!
- 29 Tänage Issandat, sest tema on hea, sest tema heldus kestab igavesti!

PSALM 119

- Õndsad on need, kelle elutee on laitmatu, kes käivad Issanda Seaduse järgi!
- 2 Õndsad on need, kes peavad tema tunnistusi ja nõuavad teda kõigest südamest,
- 3 kes ei tee ka ülekohtu, vaid käivad tema teedel!
- 4 Sina oled käskinud oma korraldusi hästi pidada.
- 5 Oh, et mu elutee oleks kindel, et ma peaksin su määrusi.
- 6 Siis ma ei jää häbisse, pannes tähele kõiki su käske.
- 7 Ma tahan sind tänada õiglasest südamest, õppides su õiguse seadusi.
- 8 Ma tahan pidada su määrusi, ära mind hülga päriselt!
- 9 Kuidas hoiab noor inimene oma teeraja selge? Kui ta seda peab sinu sõna järgi.
- 10 Ma nõuan sind kõigest oma südamest, ära saada mind kõrvale oma käskudest!
- 11 Ma panen su sõna tallele oma südamesse, et ma ei teeks pattu sinu vastu.
- 12 Tänu olgu sulle, Issand! Õpeta mulle oma määrusi!
- 13 Oma huultega ma loen üles kõik sinu suu seadused.
- 14 Sinu tunnistuste teedel ma rõõmutsen enam kui kogu rikkusest.
- 15 Ma mõlgutan mõtteid sinu korralduste üle ja vaatlen sinu teeradu.
- 16 Sinu määrustest ma tunnen head meelt, ma ei unusta sinu sõna.
- 17 Tee head oma sulasele, et ma elaksin ja hoiaksin sinu sõna!
- 18 Ava mu silmad nägema su Seaduse imesid!
- 19 Ma olen võõras maa peal, ära peida mu eest oma käske!
- 20 Mu hing nõrkeb igatsusest su seaduste järele igal ajal.
- 21 Sa sõitlesid ülbeid, äraneetuid, kes eksivad eemale su käskudest.
- 22 Veereta mu pealt ära teotus ja häbistus, sest ma pean sinu tunnistusi!
- 23 Vürstidki istuvad ja kõnelevad isekeskis minu vastu, aga sinu sulane mõtiskleb sinu määrustest.
- 24 On ju sinu tunnistused mu rõõmustajad ja mu nõumehed.
- 25 Mu hing on põrmu küljes kinni, elusta mind oma sõna järgi!
- 26 Sinule ma jutustan oma teid ja sa vastad mulle; õpeta mulle oma määrusi!
- 27 Oma korralduste teedest lase mind aru saada, ja ma tahan meelt mõlgutada su imeasjade üle.
- 28 Mu hing valab pisaraid meelehärmist - tõsta mind üles oma sõna järgi!
- 29 Vale tee hoia minust eemal ja kingi mulle armust oma Seadus!

- 30 Ma olen valinud ustavuse tee, ma olen pannud enese ette sinu seadused.
- 31 Ma pean kinni su tunnistustest, Issand. Ära lase mind sattuda häbisse!
- 32 Ma jooksen su käskude teed, sest sina teed mu südame avaraks.
- 33 Õpeta mulle, Issand, oma määruste teed, et ma seda otsani peaksin!
- 34 Anna mulle arusaamist panna tähele su Seadust ja seda pidada kõigest südamest!
- 35 Lase mind käia sinu käskude jalgrajal, sest see meeldib mulle!
- 36 Pööra mu süda oma tunnistuste poole, aga mitte ahnuse poole!
- 37 Eemalda mu silmad tühja vaatamast, elusta mind oma teedel!
- 38 Kinnita oma sulasele oma sõna, mis saadab sind kartma!
- 39 Eemalda mu teotus, mida ma kardan, sest sinu seadused on head!
- 40 Näe, ma igatsen su korraldusi, elusta mind oma õiguse läbi!
- 41 Tulgu mulle sinu heldus, Issand, ja su pääste su ütluse järgi,
- 42 et ma vastaksin oma teotajaile; sest ma loodan sinu sõna peale!
- 43 Ära kisu ilmaski mu suust ära tõesõna, sest ma loodan su seaduste peale!
- 44 Ma tahan hoida su Seadust alati, ikka ja igavesti,
- 45 ja avaruses käia, sest ma nõuan sinu korraldusi.
- 46 Ma tahan rääkida su tunnistustest kuningate ees ja mitte häbeneda.
- 47 Ma tahan ennast rõõmustada sinu käskudega, mida ma armastan.
- 48 Ma tõstan oma käed su käskude poole, mida ma armastan, ja mõlgutan meelt su määruste üle.
- 49 Tuleta meelde sõna oma sulase kohta, mille peale sa mind oled pannud lootma!
- 50 See on mulle troostiks mu viletsuses, et su ütlus mind elustab.
- 51 Ülbed pilkavad mind väga; ometi ma ei pöördunud kõrvale su Seadusest.
- 52 Mul seisid meeles, Issand, su seadused muistsest ajast ja ma sain troosti.
- 53 Tuline viha on mind haaranud õelate pärast, kes hülgevad su Seaduse.
- 54 Su määrused on mu kiituslauluks mu võõraspõlve majas.
- 55 Mulle meenub öösel su nimi, Issand, ja ma hoian su Seadust.
- 56 See sai mulle osaks sellepärast, et ma pidasin su korraldusi.
- 57 Issand on mu osa; ma olen öelnud, et ma pean sinu sõnu.
- 58 Ma püüan kõigest südamest leevendada su palet, ole mulle armuline oma ütlust mööda!
- 59 Ma uurin oma teid ja pööran oma jalad jälle su tunnistuste poole.
- 60 Ma tõttan aega viitmata pidama sinu käske.
- 61 Õelate köidikud punusid end mu ümber; aga mina ei unusta su Seadust.
- 62 Südaööl ma tõusen üles sind tänama su õiguse seaduste eest.
- 63 Mina olen kõigi nende kaaslane, kes sind kardavad ja peavad sinu korraldusi.
- 64 Ilmamaa on täis sinu heldust, Issand; õpeta mulle oma määrusi!
- 65 Sina, Issand, oled teinud head oma sulasele oma sõna järgi.
- 66 Head arusaamist ja tundmist õpeta mulle, sest ma usun su käske!
- 67 Enne kui mind vaevati, eksisin ma eemale; aga nüüd ma hoian sinu ütlusi.
- 68 Sina oled hea ja teed head; õpeta mulle oma määrusi!
- 69 Ülbed sepitsevad mu peale valejutte, aga mina pean kõigest südamest sinu korraldusi.
- 70 Nende süda on tuim nagu rasv, aga mina tunnen rõõmu sinu Seadusest.

- 71 Mulle on hea, et mind vaevati, et ma õpiksin su määrusi.
- 72 Seadus su huultelt on mulle kallim kui tuhanded kulda ja hõbedat.
- 73 Sinu käed on mind teinud ja valmistanud, anna mulle arusaamist, et ma õpiksin sinu käske!
- 74 Kes sind kardavad, näevad mind ja rõõmustavad, et ma loodan sinu sõna peale.
- 75 Ma tean, Issand, et su seadused on õiged ja et sa ustavuses mind oled vaevanud.
- 76 Olgu nüüd su heldus mulle troostiks, nõnda nagu sa oled ütelnud oma sulasele!
- 77 Tulgu su halastused minu peale, et ma elaksin, sest sinu Seadus on minu rõõm!
- 78 Jäägu häbisse ülbed, et nad mind valega on ära eksitanud! Mina mõlgutan meeles sinu korraldusi.
- 79 Pöördugu minu juurde need, kes sind kardavad ja tunnevad su tunnistusi!
- 80 Olgu mu süda laitmatu su määrustes, et ma ei jääks häbisse!
- 81 Mu hing on lõppemas, oodates su abi, ma loodan sinu sõna peale.
- 82 Mu silmad on lõppemas, igatsedes su ütlust; ma küsin: 'Millal sa trööstid mind?'
- 83 Sest ma olen nagu nahkastja suitsus; sinu määrusi ma ei ole aga unustanud.
- 84 Kui palju päevi on veel su sulasel? Millal saadad täide kohtuotsuse mu tagakiusajate kallal?
- 85 Ülbed on kaevanud mulle auke, need, kes ei ela su Seaduse järgi.
- 86 Kõik su käsud on tõde; valega kiusatakse mind taga. Aita mind!
- 87 Peaaegu oleksid nad lõpetanud minu elu maa peal. Mina aga ei ole hüljanud su korraldusi.
- 88 Oma heldust mööda elusta mind, siis ma hoian sinu suu tunnistust!
- 89 Igavesti, Issand, jääb püsima sinu sõna taevas.
- 90 Põlvest põlve kestab su ustavus. Sina oled kinnitanud maa ja see seisab.
- 91 Sinu seaduste kohaselt nad püsivad tänapäev, sest need kõik on sinu sulased.
- 92 Kui sinu Seadus ei oleks olnud mu rõõm, siis ma oleksin hukkunud oma viletsuses.
- 93 Ma ei unusta iialgi su korraldusi, sest nendega sa oled mind elustanud.
- 94 Sinu oma olen mina, päästa mind, sest ma nõuan taga su korraldusi!
- 95 Õelad lootsid mind hukata; mina panen tähele sinu tunnistusi.
- 96 Ma olen näinud, et ka kõige täiuslikumal asjal on lõpp, kuid sinu käsk on väga avar.
- 97 Kuidas ma armastan sinu Seadust! Iga päev mõlgutan ma mõttes seda.
- 98 Sinu käsud teevad mind targemaks mu vaenlastest, sest nad on minu päralt igavesti.
- 99 Ma olen mõistlikum kui kõik mu õpetajad, sest ma olen mõlgutanud mõttes su tunnistusi.
- 100 Ma olen arukam kui vanad, sest ma panen tähele su korraldusi.
- 101 Ma hoian oma jalad eemale kõigilt kurjadelt teedelt, et pidada sinu sõna.
- 102 Ma ei tagane sinu seadustest, sest sina õpetad mind.
- 103 Kui mahe on su ütlus mu suulaele, enam kui mesi mu suule.
- 104 Su korraldustest ma olen saanud arukaks, sellepärast ma vihkan kõiki vale teeradu.
- 105 Sinu sõna on mu jalale lambiks ja valguseks mu teerajal.
- 106 Ma olen vandunud ja täidan seda, et ma pean sinu õiguse seadusi.
- 107 Ma olen väga vaevatud. Issand, elusta mind oma sõna järgi!
- 108 Minu suu vabatahtlikud ohvrid olgu su meelt mööda, Issand, ja õpeta mulle oma seadusi!

- 109 Mu hing on alati mu pihus ja sinu Seadust ma ei unusta.
- 110 Õelad on mulle pannud püüdepaela, kuid mina ei eksi ära sinu korraldustest.
- 111 Su tunnistused ma olen saanud pärandiks igavesti, sest nad on mu südame rõõm.
- 112 Ma pöörasin oma südame tegema su määruste järgi alaliselt ja otsani.
- 113 Ma vihkan kahepaikseid mõtteid, aga sinu Seadust ma armastan.
- 114 Sina oled mu kaitse ja kilp; sinu sõna peale ma loodan.
- 115 Taganege minust, te kurjategijad, ja ma pean oma Jumala käske!
- 116 Kinnita mind oma ütluse järgi, et ma elaksin, ja ära lase mind sattuda häbisse mu lootuses!
- 117 Toeta mind, et ma pääseksin, siis ma vaatlen alati su määrusi!
- 118 Sa ei pane mikski neid, kes eksivad eemale sinu määrustest, sest nende kavalus on asjatu.
- 119 Sa koristad ära kõik õelad maa pealt kui räbu, sellepärast ma armastan sinu tunnistusi.
- 120 Hirmust sinu ees tuleb värin mu lihasse ja ma kardan su seadusi.
- 121 Ma olen toiminud seadust ja õigust mööda, ära jäta mind mu rõhujate kätte!
- 122 Kosta oma sulase eest tema heaks, ärgu rõhugu mind ülbed!
- 123 Mu silmad on lõppenud ootamast su abi ja su õiguse töötust.
- 124 Tee oma sulasega oma heldust mööda ja õpeta mulle oma määrusi!
- 125 Mina olen su sulane; anna mulle arusaamist, et ma tunnetaksin su tunnistusi!
- 126 Aeg on Issandal tegutseda; on ju tehtud tühjaks su Seadus.
- 127 Seepärast ma armastan su käske enam kui kulda ja selgemat kulda;
- 128 seepärast ma pean kõiki su korraldusi täiesti õigeks, ma vihkan iga valeteed.
- 129 Imelised on sinu tunnistused, sellepärast hoiab neid minu hing.
- 130 Kui su sõnad avanevad, annavad nad valgust, tehes arukaks kohtlasi.
- 131 Ma avan oma suu ja ahmin, sest ma ihaldan su käske.
- 132 Kaldu minu poole ja ole mulle armuline, see on nende õigus, kes armastavad sinu nime.
- 133 Kinnita mu samme oma ütlusega ja ära lase ühtki nurjatust saada meelevalda minu üle!
- 134 Lunasta mind inimeste rõhumisest, siis ma pean su korraldusi!
- 135 Lase oma pale paista oma sulase peale ja õpeta mulle oma määrusi!
- 136 Veeojad voolavad mu silmist nende pärast, kes ei pea su Seadust.
- 137 Sina oled õige, Issand, ja su seadused on õiglased.
- 138 Sa oled seadnud oma tunnistused õiguses ja väga suures ustavuses.
- 139 Minu kiivus on mind kulutanud, sest mu rõhujad on unustanud sinu sõnad.
- 140 Mis sa oled öelnud, on sulatatud väga selgeks, ja su sulane armastab seda.
- 141 Ma olen vähene ja halvaks pandud, kuid ma ei unusta sinu korraldusi.
- 142 Su õigus on õigus igaveseks ja su Seadus on tõde.
- 143 Kitsikus ja ahastus on mind tabanud, aga su käsud on mu rõõm.
- 144 Su tunnistuste õigus jääb igavesti; anna mulle arusaamist, et ma elaksin!
- 145 Ma hüüan kõigest südamest, kosta mulle, Issand! Ma tahan pidada su määrusi.
- 146 Ma hüüan sinu poole, päästa mind, et ma peaksin su tunnistusi!
- 147 Ma jõudsin koidust ette ja hüüdsin. Sinu sõna peale ma loodan.
- 148 Mu silmad jõuavad ette vahikordadest, et mõlgutada mõttes su ütlust.

- 149 Kuule mu häält oma helduse pärast! Issand, elusta mind oma seadusi mööda!
- 150 Mulle lähenesid ilguste toimepanijad; nemad on sinu Seadusest kaugel.
- 151 Sina oled ligi, Issand, ja kõik su käsud on tõde.
- 152 Ammu ma teadsin sinu tunnistustest, et sa need oled rajanud igavesti.
- 153 Vaata mu viletsust ja vabasta mind, sest ma ei unusta su Seadust!
- 154 Aja mu tüliasja ja lunasta mind, elusta mind oma ütlust mööda!
- 155 Õelaist on pääste kaugel, sest nad ei hooli su määrustest.
- 156 Sinu halastus, Issand, on suur. Elusta mind oma seadusi mööda!
- 157 Palju on mu tagakiusajaid ja rõhujaid, kuid mina ei pöördu kõrvale su tunnistustest.
- 158 Ma nägin äraandjaid ja tundsin tülgastust, sest nemad ei hooli sinu ütlustest.
- 159 Vaata, kuidas ma armastan sinu korraldusi, Issand! Elusta mind oma heldust mööda!
- 160 Sinu sõna sisu on tõde ja kõik su õiguse seadused jäävad igavesti.
- 161 Vürstid kiusavad mind taga põhjusega, aga minu süda tunneb hirmu sinu sõna ees.
- 162 Ma rõõmutsen su ütlusest nagu see, kes leiab palju saaki.
- 163 Ma vihkan valet ja see on mu meelest järele, ent sinu Seadust ma armastan.
- 164 Seitse korda päevas ma kiidan sind su õiguse seaduste eest.
- 165 Sinu Seaduse armastajail on suur rahu ja nad ei komista.
- 166 Ma ootan päästet sinult, Issand, ja teen su kärke mööda.
- 167 Mu hing hoiab su tunnistusi ja ma armastan neid väga.
- 168 Ma pean su korraldusi ja su tunnistusi, sest kõik mu teed on sinu ees.
- 169 Jõudku mu halamine su palge ette, Issand! Anna mulle arusaamist oma sõna mööda!
- 170 Tulgu mu anumine su palge ette, päästa mind oma ütlust mööda!
- 171 Mu huuled lasku hoovata kiitust, sest sa õpetad mulle oma määru!
- 172 Mu keel kuulutagu sinu ütlusi, sest kõik su käsud on õigus!
- 173 Olgu su käsi mind aitamas, sest ma olen valinud su korraldused!
- 174 Ma igatsen päästet sinult, Issand, ja sinu Seadus on mu rõõm.
- 175 Elagu mu hing, et ta sind kiidaks, ja su seadused aidaku mind!
- 176 Ma olen eksinud nagu kadunud lammas. Otsi oma sulast, sest ma ei unusta su kärke!

PSALM 120

Palveteekonna laul. Ma hüüdsin oma kitsikuses Issanda poole ja tema vastas mulle.

- 2 Issand, vabasta mu hing valetajaist huultest ja petisest keelest!
- 3 Mida anda sulle, mida lisada sulle, petis keel?
- 4 Sangari teravaid nooli koos leetpõõsa tuliste sütega.
- 5 Häda mulle, et ma võõrana elan Mesekis, et ma viibin Keedari telkide keskel!
- 6 Juba kaua on mu hing elanud nende juures, kes vihkavad rahu.
- 7 Mina tahan rahu! Aga kui ma räägin, on nemad valmis sõjaks.

PSALM 121

Palveteekonna laul. Ma tõstan oma silmad mägede poole, kust tuleb mulle abi?

² Abi tuleb mulle Issanda käest, kes on teinud taeva ja maa.

³ Ei ta lase su jalga vääratada, ei su hoidja suku.

⁴ Vaata, ei suku ega jää magama see, kes Iisraeli hoiab.

⁵ Issand on su hoidja, Issand on su varjaja su paremal käel.

⁶ Päeval ei pista sind päike ega kuu öösel.

⁷ Issand hoiab sind kõige kurja eest, tema hoiab sinu hinge.

⁸ Issand hoiab su minemist ja su tulemist nüüd ja igavesti.

PSALM 122

Palveteekonna laul Taavetilt. Ma rõõmustasin, kui mulle öeldi: 'Lähme Issanda kotta!'

² Meie jalad seisid su väravais, Jeruusalemm.

³ Jeruusalemm, kes oled ehitatud nagu hästi kokkuliidetud linn,

⁴ kuhu läksid üles suguharud, Issanda suguharud tunnistuseks Iisraelile tänama Issanda nime.

⁵ Sest sinna on seatud aujärjed kohtumõistmiseks, aujärjed Taaveti kojale.

⁶ Paluge rahu Jeruusalemmale! Käigu hästi nende käsi, kes sind armastavad!

⁷ Rahu olgu su müüride vahel, hea käekäik su kuninglikes kodades!

⁸ Oma vendade ja oma sõprade pärast tahan ma nüüd öelda: Rahu sinule!

⁹ Issanda, meie Jumala koja pärast tahan ma otsida sulle head.

PSALM 123

Palveteekonna laul. Ma tõstan oma silmad sinu poole, kes istud taevas.

² Vaata, otsekui sulaste silmad vaatavad oma isandate käte peale, otsekui teenija silmad vaatavad oma emanda käte peale, nõnda vaatavad meie silmad Issanda, meie Jumala peale, kuni tema meile armu annab.

³ Anna meile armu, Issand! Anna meile armu, sest meil on enam kui küllalt põlgusest!

⁴ Meie hing on küllalt saanud tunda jultunute irvitust ja uhkete põlgust.

PSALM 124

Palveteekonna laul Taavetilt. Kui Issand ei oleks olnud meiega - nii ütelgu Iisrael -,

² kui Issand ei oleks olnud meiega, kui inimesed tulid meile kallale,

³ siis nad oleksid meid elusalt neelanud, kui nende viha süttis meie vastu;

⁴ siis oleksid veed meid uputanud, jõgi oleks läinud üle meie hinge;

⁵ siis oleksid ülbed veed läinud üle meie hinge.

⁶ Tänu olgu Issandale, kes ei andnud meid nende hammaste saagiks!

⁷ Meie hing on nagu lind pääsenud linnupüüdja paelust: paelad läksid katki ja me pääsesime ära.

⁸ Meie abi on Issanda nimes, kes on teinud taeva ja maa.

PSALM 125

Palveteekonna laul. Kes loodavad Issanda peale, on nagu Siioni mägi, mis ei kõigu, vaid püsib igavesti.

² Jeruusalemma ümber on mäed ja Issand on oma rahva ümber nüüd ja igavesti.

³ Sest õela valitsuskepp ei jää paigale õigete liisusosal, et õiged oma käsi ei sirutaks ülekohtu järele.

⁴ Issand, tee head neile, kes on head, ja neile, kes on õiglased oma südames!

⁵ Aga kes käänduvad oma kõveraile teedele, need saatku Issand hukka ühes nurjatusetegijatega! Rahu Iisraelile!

PSALM 126

Palveteekonna laul. Kui Issand tõi tagasi Siioni vangid, siis olime nagu unenägijad.

² Siis oli meie suu täis naeru ja meie keel täis hõiskamist, siis öeldi paganarahvaste seas: 'Issand on neile suuri asju teinud!'

³ Issand on meile suuri asju teinud, me oleme rõõmsad.

⁴ Issand, too tagasi meie vangid, nagu veeojad Lõunamaal!

⁵ Kes silmaveega külvavad, lõikavad hõiskamisega.

⁶ Kes minnes kõnnib nuttes, kui ta külviseemet kannab, see tuleb ja hõiskab, kandes oma vihke.

PSALM 127

Palveteekonna laul Saalomonilt. Kui Issand ei ehita koda, tühja vaeva näevad siis ehitajad temaga. Kui Issand ei hoia linna, siis valvab valvur ilmaaegu.

² Ilmaaegu te tõusete vara üles, istute hilja ülal ning sööte leiba raske vaevaga. Nii see on: Issand annab oma armsatele unes!

³ Vaata, lapsed on pärisosa Issandalt, ihusugu on tasu temalt.

⁴ Otsekui nooled sangari käes, nõnda on noorpõlve pojad.

⁵ Õnnis on mees, kes oma nooletupe nendega on täitnud. Ei jää nad häbisse, kui nad vaenlastega kõnelevad väravas.

PSALM 128

Palveteekonna laul. Õnnis on igaüks, kes kardab Issandat, kes käib tema teedel.

² Sa sööd siis oma käte vaevast, sa oled õnnis ja su käsi käib hästi.

³ Su naine on nagu viljakas viinapuu su maja nurgas; su pojad on nagu õlipuu võsud su laua ümber.

⁴ Vaata, nõnda õnnistatakse tõesti meest, kes kardab Issandat!

⁵ Issand õnnistagu sind Siionist ja saagu sa näha Jeruusalemma head põlve kogu oma eluaja!

⁶ Ja saagu sa näha oma laste lapsi! Rahu Iisraelile!

PSALM 129

Palveteekonna laul. Palju on mind rõhutatud mu noorpõlvest peale - nõnda üteltu Iisrael -,
² palju on mind rõhutatud mu noorpõlvest peale: ometi ei ole minust jagu saadud.
³ Mu selja peal on kündjad kündnud, nad on ajanud pikki vagusid.
⁴ Issand on õiglane, ta on õelate kõied katki lõiganud.
⁵ Jäägu häbisse ja taganegu kõik, kes vihkavad Siionit!
⁶ Nad olgu nagu rohi katustel, mis kuivab, enne kui see kitkutakse,
⁷ millest lõikaja ei saa endale peotäit ega siduja sületäit
⁸ ja möödaminejad ei ütle: 'Issanda õnnistus olgu teiega! Me õnnistame teid Issanda nimega!'

PSALM 130

Palveteekonna laul. Põhjatuist sügavusist hüüan ma sinu poole, Issand!
² Issand, kuule mu häält, sinu kõrvad pangu tähele mu anumise häält!
³ Kui sina, Issand, peaksid meeles kõik pahateod, kes siis, Issand, püsiks?
⁴ Kuid sinu käes on andeksand, et sind kardetaks.
⁵ Ma ootan Issandat, mu hing ootab, ja ma loodan tema sõna peale.
⁶ Mu hing ootab Issandat enam kui valvurid hommikut, kui valvurid hommikut.
⁷ Iisrael, looda Issanda peale, sest Issanda juures on heldus ja tema juures on rohke lunastus!
⁸ Ja tema lunastab Iisraeli kõigist tema pahategudest.

PSALM 131

Palveteekonna laul Taavetilt. Issand, mu süda ei ole kõrk ega ole mu silmad uhked, ja ma ei nõua asju, mis mulle on liiga suured ja imelised.
² Eks ma ole oma hinge taltsutanud ja vaigistanud? Otsekui võõrutatud laps ema juures, otsekui võõrutatud laps on mu hing minus.
³ Iisrael, looda Issanda peale nüüd ja igavesti!

PSALM 132

Palveteekonna laul. Issand, meenuta kõiki vaevu, mis on Taavetil,
² kes vandus Issandale, töötas Jaakobi Vägevale:
³ 'Ei ma lähe oma maja ulualla ega heida oma magamisasemele,
⁴ ei ma anna und oma silmadele ega suikumist oma laugudele,
⁵ kuni ma leian paiga Issandale, eluaseme Jaakobi Vägevale.'
⁶ Vaata, me kuulsime sellest Efratas, me leidsime selle Jaari väljadelt.
⁷ Mingem nüüd ta eluasemeisse, kummardugem tema jalgade järi ette!
⁸ Tõuse, Issand, minema oma hingamispaika, sina ja su võimsuselaegas!
⁹ Sinu preestrid ehtigu endid õigusega ja su vagad hõisaku!
¹⁰ Oma sulase Taaveti pärast ära lükka tagasi oma võitnud mehe palet!

- ¹¹ Issand on vandunud Taavetile, tõesti, ta ei tagane sellest: 'Sinu ihu soost panen ma ühe su aujärjele!
- ¹² Kui su pojad peavad minu lepingut ja mu tunnistusi, mis ma neile õpetan, siis ka nende pojad peavad istuma igavesti sinu aujärjel!
- ¹³ Sest Issand on valinud Siioni ja himustanud teda enesele eluasemeks.
- ¹⁴ 'See on mu hingamispaik igavesti; siia ma jään, sest ma olen himustanud seda.
- ¹⁵ Ma tahan rohkesti õnnistada tema toidust, tema vaesed täita leivaga.
- ¹⁶ Ja tema preestrid ma riietan päästega, ja tema vagad hakkavad valjusti hõiskama.
- ¹⁷ Seal ma lasen targata sarve Taavetile, ma valmistan lambi oma võitnud mehele.
- ¹⁸ Tema vaenlased ma riietan häbiga, aga tema peas peab ta peaehe särama!'

PSALM 133

Palveteekonna laul Taavetilt. Vaata, kui hea ja armas on see, et vennad üheskoos elavad!

- ² See on nagu kallis õli pea peal, mis nõrgub alla habemesse, Aaroni habemesse, mis nõrgub alla tema rõivaste palistusse,
- ³ ja nagu Hermoni kaste, mis langeb maha Siioni mägedele. Sest sinna on Issand seadnud õnnistuse, elu igaveseks ajaks.

PSALM 134

Palveteekonna laul. Ennäe, tänage Issandat, kõik Issanda sulased, kes öösel seisate Issanda kojas!

- ² Tõstke oma käed pühamu poole ja tänage Issandat!
- ³ Õnnistagu Issand sind Siionist, tema, kes on teinud taeva ja maa!

PSALM 135

Halleluuja! Kiitke Issanda nime, kiitke teie, Issanda sulased,

- ² kes seisate Issanda kojas, meie Jumala koja õuedel!
- ³ Kiitke Issandat, sest Issand on hea; mängige tema nimele, sest see on kaunis!
- ⁴ Sest Issand on valinud enesele Jaakobi, omandiks võtnud Iisraeli.
- ⁵ Sest mina tean, et Issand on suur ja meie Issand on suurem kui kõik jumalad.
- ⁶ Kõik, mis Issandale meeldib, teeb ta taevas ja maa peal, meredes ja kõigis mere sügavikes.
- ⁷ Tema tõstab pilved maa otsast; tema teeb välgud vihmaks, ta toob tuule välja oma aitadest.
- ⁸ Ta lõi maha egiptlaste esmasündinud, nii inimeste kui loomade omad.
- ⁹ Ta saatis tunnustähti ja imesid sinu sekka, Egiptus, vaarao peale ja kõigi ta sulaste peale.
- ¹⁰ Ta lõi maha palju paganarahvaid ja tappis ära vägevad kuningad,
- ¹¹ Siihoni, emorlaste kuninga, Oogi, Baasani kuninga, ja kõik Kaanani kuningriigid,
- ¹² ja andis nende maa pärisosaks, pärisosaks oma rahvale Iisraelile.

- 13** Issand, su nimi püsib igavesti, Issand, su mälestus põlvest põlve!
14 Sest Issand mõistab kohut oma rahvale ja halastab oma sulaste peale.
15 Paganate ebajumalad on hõbe ja kuld, inimeste kätetöö.
16 Suu neil on, aga nad ei räägi; silmad neil on, aga nad ei näe.
17 Kõrvad neil on, aga nad ei pane tähele; ei ole ka hingeõhku nende suus.
18 Nende sarnaseks saavad nende tegijad ja kõik, kes nende peale loodavad.
19 Iisraeli sugu, tänage Issandat! Aaroni sugu, tänage Issandat!
20 Leevi sugu, tänage Issandat! Teie, kes kardate Issandat, tänage Issandat!
21 Olgu tänatud Issand Siionist, tema, kes elab Jeruusalemmas! Halleluuja!

PSALM 136

- T**änage Issandat, sest tema on hea, sest tema heldus kestab igavesti!
2 Tänage jumalate Jumalat, sest tema heldus kestab igavesti!
3 Tänage isandate Isandat, sest tema heldus kestab igavesti;
4 teda, kes üksi teeb suuri imetegusid, sest tema heldus kestab igavesti;
5 teda, kes arukusega on teinud taeva, sest tema heldus kestab igavesti;
6 teda, kes on laotanud maa üle vee, sest tema heldus kestab igavesti;
7 teda, kes on teinud suured valgused, sest tema heldus kestab igavesti;
8 - päikese pannud valitsema päevaajal, sest tema heldus kestab igavesti;
9 - kuu ja tähed valitsema öösel, sest tema heldus kestab igavesti;
10 teda, kes lõi surnuks Egiptuse esmasündinud, sest tema heldus kestab igavesti;
11 ja tõi Iisraeli nende keskelt välja, sest tema heldus kestab igavesti;
12 vägeva käega ja väljasirutatud käsivarrega, sest tema heldus kestab igavesti;
13 teda, kes lõhestas Kõrkjamere kaheks, sest tema heldus kestab igavesti;
14 ja laskis Iisraeli minna sealt läbi, sest tema heldus kestab igavesti;
15 ja puistas vaarao ja tema väe Kõrkjamerre, sest tema heldus kestab igavesti;
16 teda, kes juhtis oma rahvast kõrbes, sest tema heldus kestab igavesti;
17 teda, kes lõi surnuks vägevad kuningad, sest tema heldus kestab igavesti;
18 ja lõi maha suurtsugu kuningad, sest tema heldus kestab igavesti,
19 Siihoni, emorlaste kuninga, sest tema heldus kestab igavesti,
20 ja Oogi, Baasani kuninga, sest tema heldus kestab igavesti,
21 ja andis nende maa pärisosaks, sest tema heldus kestab igavesti,
22 pärisosaks oma sulasele Iisraelile, sest tema heldus kestab igavesti;
23 teda, kes meid meelde tuletas meie alanduses, sest tema heldus kestab igavesti,
24 ja vabastas meid meie vaenlaste käest, sest tema heldus kestab igavesti;
25 teda, kes annab kõigele lihale roa, sest tema heldus kestab igavesti!
26 Tänage taeva Jumalat, sest tema heldus kestab igavesti!

PSALM 137

Paabeli jõgede kaldail, seal me istusime ja nutsime, kui mõtlesime Siionile.

² Rummelgate otsa, mis seal olid, me riputasime oma kandleid.

³ Sest seal küsisid meilt meie vangiviijad laulu sõnu ja meie piinajad rõõmulaule: 'Laulge meile Siioni laule!'

⁴ Kuidas me võime laulda Issanda laulu võõral pinnal?

⁵ Kui ma sind unustan, Jeruusalemm, siis ununegu mu parem käsi!

⁶ Jäägu mu keel kinni suulae külge, kui ma sinule ei mõtleks, kui ma ei paneks Jeruusalemma oma ülemaks rõõmuks!

⁷ Tuleta meelde, Issand, Jeruusalemma hukatuse päeva Edomi laste vastu, kes ütlesid: 'Kiskuge maha, kiskuge alusmüüri maha, mis on temas!'

⁸ Paabeli tütar, sa laastatav! Õnnis on see, kes sulle tasub sedamööda, kuidas sa meile oled teinud.

⁹ Õnnis on see, kes võtab su väikesed lapsed ja rabab nad vastu kaljut.

PSALM 138

Taaveti laul. Ma tänan sind kõigest oma südamest, jumalate ees ma mängin sulle!

² Ma kummardan su püha templi poole ja tänan su nime su helduse ja ustavuse pärast; sest suuremaks, kui on kõik su kuulsus, oled sa teinud oma töötuse.

³ Sel päeval, mil ma appi hüüdsin, vastasid sa mulle; sa tegid mind julgeks, mu hinges on tugevus.

⁴ Sind, Issand, tänavad kõik ilmamaa kuningad, kui nad kuulevad sinu suu töötusi,

⁵ ja nad laulavad Issanda teedel, et suur on Issanda au.

⁶ Sest Issand on kõrge ja näeb madalat, aga kõrgi ta tunneb kaugelt ära.

⁷ Kuigi ma käin keset kitsikust, elustad sina mind; mu vaenlaste viha vastu sa sirutad oma käe ja su parem käsi aitab mind.

⁸ Issand viib mu asja lõpule. Issand, sinu heldus kestab igavesti! Ära jäta maha oma kätetööd!

PSALM 139

Laulujuhatajale: Taaveti laul. Issand, sa uurid mind läbi ja tunnend mind.

² Sina tead, millal ma maha istun ja millal ma tõusen; sa mõistad kaugelt ära mu mõtted.

³ Sa mõõdad ära mu käimise ja mu pikali-olemise, ja kõik mu teed on sulle tuttavad.

⁴ Sõna ei ole veel mu keelel, kui ennäe - sina, Issand, tead selle kõik ära.

⁵ Tagant ja eest sa ümbritsed mind ja paned oma pihu mu peale.

⁶ See tundmine on minule imeline, see on liiga kõrge, et saaksin sellest jagu.

⁷ Kuhu ma võiksin minna su Vaimu eest? Ja kuhu ma põgeneksin su palge eest?

⁸ Kui ma astuksin taevasse, siis oled sina seal; kui ma teeksin endale aseme surmavalda, vaata, sina oled seal!

⁹ Kui ma võtaksin koidutiivad ja asuksin elama viimse mere äärde,

¹⁰ siis sealgi su käsi juhataks mind ja su parem käsi haaraks minust kinni.

¹¹ Ja kui ma ütleksin: 'Katku mind pimedus ja valgus mu ümber saagu ööks!'

¹² siis pimedus ei oleks pime sinu ees, vaid öö oleks nagu päev, pimedus oleks otsekui

valgus.

13 Sest sina valmistasid mu neerud ja kodusid mind mu ema ihus.

14 Ma tänan sind, et olen nii kardetavalt imeliselt loodud. Imelised on sinu teod, seda tunneb mu hing hästi.

15 Mu luud ei olnud varjul sinu eest, kui mind salajas loodi, kui mind maa sügavuses imeliseks kooti.

16 Su silmad nägid mind juba mu eos ja su raamatusse kirjutati kõik päevad, mis olid määratud, ehk küll ühtainustki neist ei olnud olemas.

17 Ent kui kallid on mulle sinu mõtted, oh Jumal! Kui väga suur on nende arv!

18 Kui ma hakkaksin neid ära lugema, oleks neid rohkem kui liiva. Kui ma ärkan, olen ma alles sinu juures.

19 Oh, et sa, Jumal, surmaksid õelad! Ja et minust taganeksid verevalajad,

20 kes sinust räägivad salalikult, kes silmakirjaks tõstavad häält, need sinu vaenlased!

21 Kas ma neid, kes sind vihkavad, Issand, ei peaks vihkama, ja kas ei peaks mulle olema tülkad need, kes tõusevad sinu vastu?

22 Täie vihaga ma vihkan neid, nad on saanud mu vaenlasteks.

23 Oh Jumal, uuri mind ja tunne ära mu süda! Katsu mind läbi ja tunne ära mu mõtted!

24 Vaata, kas ma olen valuteel ja juhata mind igavesele teele!

PSALM 140

Laulujuhatajale: Taaveti laul.

2 Vabasta mind, Issand, kurjade inimeste käest, varja mind vägivaldsete meeste eest,

3 kes mõtlevad kurja oma südames ja iga päev õhutavad võitlusi!

4 Nemad teritavad oma keelt nagu madu; rästikumürk on nende huulte all. Sela.

5 Hoia mind, Issand, õela käte eest, varja mind vägivaldsete meeste eest, kes mõtlevad mu samme peatada!

6 Uhked on mulle salajasse pannud paelad ja köied, nad on laotanud võrgud tee peale ja on mulle seadnud püünised. Sela.

7 Ma ütlesin Issandale: Sina oled mu Jumal! Kuule, Issand, mu anumise häält!

8 Issand Jumal, sa mu võimas abi! Sina kaitsed mu pead tapluse päeval.

9 Issand, ära sa täida õela himustust! Ära lase õnnestuda tema kavatsust, muidu nad suurstavad! Sela.

10 Nende sapp, kes mind ümber piiravad, nende huulte vaev katku neid endid!

11 Tuliseid süsi sadagu nende peale, kukuta nad sügavatesse aukudesse, kust nad ei saa üles tõusta!

12 Keelekandja mees ärgu püsigu maa peal, vägivaldsel mehel olgu õnnetusi; need ajagu teda järjest taga!

13 Ma tean, et Issand ajab viletsa kohtuasja ja teeb vaesele õige otsuse.

PSALM 141

Taaveti laul. Issand, ma hüüan sind appi, tõtta mu juurde; kuule mu häält, kui ma hüüan su poole!

2 Olgu mu palve suitsutusohvriks su palge ees, ja mu käte tõstmine olgu õhtuseks

roahvriks!

³ Issand, pane valvur mu suu ette, hoidja mu huulte uksele!

⁴ Ära lase mu südant pöörduda paha asja poole, et ma üleannetult teeksin ülekohtu tegusid õeluses koos meestega, kes teevad nurjatust, ega sööks nende maiuspalasid!

⁵ Õige löögu mind; see on heldus! Ja ta nuhelgu mind; see on õli mu pea peale! Ärgu mu pea keeldugu sellest! Sest veel pisut aega, ja minu palve läheb täide nende õnnetustes!

⁶ Kui nende valitsejad tõugatakse kaljudelt, siis kõik mõistavad, kui õiged on minu sõnad.

⁷ Nagu maad oleks küntud ja lõhestatud, nõnda pillutatakse nende luud surmavalla suhu.

⁸ Sest mu silmad, Issand Jumal, vaatavad sinule. Sinu juures ma otsin pelgupaika, ära lase mu hinge hukka minna!

⁹ Hoia mind paela eest, mis mulle on pandud, ja nurjatusetegijate püünise eest!

¹⁰ Õelad langegu üheskoos oma võrkudesse, kuni mina neist mööda lähen!

PSALM 142

Taaveti õpetuslaul; palve, kui ta oli koopas.

² Oma häält tõstes ma kisendan Issanda poole, oma häält tõstes ma anun Issandat.

³ Ma valan välja oma kaebuse tema ette, ma annan temale teada oma ahastuse.

⁴ Kui minu vaim nõrkeb mu sees, siis sina tunned mu teerada. Teele, mida ma käin, on minu jaoks peidetud püünised.

⁵ Vaata paremale poole ja näe, et mul ei ole, kes mind tunneks. Pelgupaik on mu eest hävinud, ükski ei hooli mu hingest.

⁶ Ma kisendan sinu poole, Issand! Ma ütlen: Sina oled mu pelgupaik, mu osa elavate maal!

⁷ Pane tähele mu halisemist, sest ma olen väga nõder! Vabasta mind mu tagaajajate käest, sest nad on minust tugevamad!

PSALM 143

Taaveti laul. Issand, kuule mu palvet, pane tähele mu anumist! Oma ustavuses vasta mulle, oma õiguses!

² Ja ära mine kohtusse oma sulasega, sest ükski elav inimene ei ole õige sinu palge ees!

³ Sest vaenlane jälitab mu hinge, ta rõhub maha mu elu, ta paneb mind istuma pimedusse nagu need, kes on ammugi surnud.

⁴ Mu vaim nõrkeb mu sees ja mu süda tunneb jubedust mu rinnus.

⁵ Ma meenutan muistseid päevi, ma mõtisklen kõigist su tegudest, ma mõlgutan meeles su kätetöid.

⁶ Ma laotan oma käed laiali sinu poole, mu hing himustab su järele nagu janunev maa. Sela.

⁷ Vasta mulle peatselt, Issand! Mu vaim on lõppemas! Ära pane oma palet mu eest varjule, et ma ei saaks nende sarnaseks, kes lähevad alla hauda!

⁸ Anna mulle vara kuulda oma heldust, sest ma loodan sinu peale! Anna mulle teada tee, mida pean käima, sest sinu poole ma tõstan oma hinge!

⁹ Kisu mind ära, Issand, mu vaenlaste käest; sinu kaitse alla ma kipun!

¹⁰ Õpeta mind tegema sinu meelt mööda, sest sina oled mu Jumal! Sinu hea Vaim

juhatagu mind tasasel maal!

¹¹ Issand, elusta mind oma nime pärast, vii välja mu hing kitsikusest oma õiguse pärast!

¹² Ja hävita mu vaenlased oma helduse pärast, ja kaota ära kõik, kes mu hinge rõhuvad, sest ma olen sinu sulane!

PSALM 144

Taaveti laul. Tänatud olgu Issand, mu kalju, kes õpetab mu käsi lahinguks ja mu sõrmi sõjaks,

² tema, kes on mu heldus ja mu mäelinnus, mu kindel varjupaik ja mu päästja, minu kilp ja see, kelle juures ma pelgupaika otsin; ta alistab minule mu rahva.

³ Oh Issand! Mis on inimene, et sa tahad teda tunda? Mis on inimlaps, et sa paned teda tähele?

⁴ Inimene on tuuleõhu sarnane: tema päevad on nagu mööduv vari.

⁵ Issand, kalluta oma taevaid ja tule alla, puuduta mägesid, et need suitseksid!

⁶ Löö välku ja pilluta nad laiali, lækita oma nooled ja peleta neid!

⁷ Siruta oma käed ülalt, päästa ja tõmba mind välja suurest veest, võõramaa laste käest,

⁸ kelle suu räägib tühja ja kelle parem käsi on valetaja käsi!

⁹ Jumal, ma laulan sulle uue laulu! Ma mängin kümnekeelsel naablil sinule,

¹⁰ kes annad abi kuningale, kes päätsid oma sulase Taaveti kurja mõõga eest.

¹¹ Päästa mind ja vabasta mind võõramaa laste käest, kelle suu räägib tühja ja kelle parem käsi on valetaja käsi,

¹² et meie pojad oleksid noorpõlves nagu hästi kasvatatud taimed, ja meie tütreid nagu templi ehituses ilusasti voolitud nurgasambad,

¹³ et meie aidad oleksid täis ning annaksid iga liiki vilja, et meie lambakari kasvaks tuhandekordseks ja kümne tuhande kordseks meie nurmedel,

¹⁴ et meie veised oleksid tiined, et ei juhtuks kahju ega kaotust, et ei oleks hädakisa meie tänavatel!

¹⁵ Õnnis on rahvas, kelle käsi nõnda käib. Õnnis on rahvas, kelle Jumal on Issand.

PSALM 145

Taaveti kiituslaul. Ma tõstan sind kõrgeks, mu Jumal, sa kuningas! Ja ma tänan su nime ikka ja igavesti!

² Iga päev ma tänan sind ja kiidan su nime ikka ja igavesti!

³ Suur on Issand ja kõrgeks kiidetav, tema suurus on uurimatu!

⁴ Rahvapõlv ülistab rahvapõlvele sinu tegusid, ja nad kuulutavad sinu suurt vägevust.

⁵ Sinu võimsuse toredat hiilgust ja su imeasju tahan ma meeles mõlgutada.

⁶ Sinu kardetavast jõust räägitagu ja ma jutustan sinu suurtest töödest.

⁷ Su suure headuse mälestust kuulutatagu ja su õiguse üle hõisatagu!

⁸ Armuline ja halastaja on Issand, pika meelega ja suur helduselt.

⁹ Hea on Issand kõigile ja tema halastus on üle kõigi tema tegude.

¹⁰ Sind ülistavad, Issand, kõik sinu teod, ja su vagad tänavad sind.

¹¹ Nemad kõnelevad sinu riigi auhiilgusest ja nad räägivad su vägevusest,

- ¹² et teada anda inimlastele tema vägevust ja tema riigi auhiilguse ilu.
- ¹³ Sinu riik on kõigi ajastute riik ja sinu valitsus kestab rahvapõlvest rahvapõlve.
- ¹⁴ Issand toetab kõiki, kes on langemas, ja tema tõstab püsti kõik, kes on küüru vajutatud.
- ¹⁵ Kõikide silmad ootavad sind ja sina annad neile nende roa omal ajal;
- ¹⁶ sina avad oma käe ja täidad kõik, mis elab, hea meelega.
- ¹⁷ Õige on Issand kõigil oma teedel ja vaga kõigis oma tegudes.
- ¹⁸ Issand on ligi kõigile, kes teda appi hüüavad, kõigile, kes teda tões appi hüüavad.
- ¹⁹ Tema teeb nende meele järgi, kes teda kardavad, ja ta kuuleb nende kisendamist ning aitab neid.
- ²⁰ Issand hoiab kõiki, kes teda armastavad, ja hävitab kõik õelad.
- ²¹ Issanda kiitust rääkigu mu suu ja kõik liha andku tänu tema pühale nimele ikka ja igavesti!

PSALM 146

Halleluuja! Kiida, mu hing, Issandat!

- ² Ma tahan Issandat kiita oma eluaja! Ma tahan oma Jumalale mängida, niikaua kui mind on!
- ³ Ärge lootke vürstide peale, inimlaste peale, kelle käes ei ole abi!
- ⁴ Kui tema vaim välja läheb, siis ta pöördub tagasi oma mulda; selsamal päeval kaovad tema kavatsused.
- ⁵ Õnnis on see, kelle abi on Jaakobi Jumal, kelle lootus on Issanda peale, oma Jumala peale,
- ⁶ kes on teinud taeva ja maa, mere ja kõik, mis seal sees on, kes on ustav igavesti,
- ⁷ kes mõistab õiglast kohut neile, kellele liiga tehakse, kes annab leiba näljastele. Issand päästab lahti, kes on kinni seotud.
- ⁸ Issand avab pimedate silmad; Issand seab püsti need, kes on küüru vajutatud. Issand armastab õigeid.
- ⁹ Issand kaitseb võõraid, ta peab ülal vaeslapsi ja lesknaisi; kuid õelate teed ta saadab nurja.
- ¹⁰ Issand on kuningas igavesti, sinu Jumal, Siion, põlvest põlve! Halleluuja!

PSALM 147

Halleluuja! Jah, hea on mängida meie Jumalale; Jah, kaunis ja kohane on kiituslaul.

- ² Issand ehitab Jeruusalemma, tema kogub Iisraeli hajutatud.
- ³ Ta parandab need, kelle süda on murtud, ja seob kinni nende valusad haavad.
- ⁴ Tema määrab tähtede arvu ja nimetab neid kõiki nimepidi.
- ⁵ Meie Issand on suur ja vägev rammult; tema mõistus on määratu.
- ⁶ Issand peab ülal viletsaid, aga õelad alandab maani.
- ⁷ Laulge Issandale tänuga, mängige kandlel kiitust meie Jumalale,
- ⁸ kes katab taeva paksude pilvedega, kes valmistab maale vihma, kes laseb tärgata rohu mägedele,
- ⁹ ta annab loomadele nende toidu ja kaarnapoegadele, kes teda hüüavad.

- ¹⁰ Temale ei meeldi hobusevägi ega ole tal head meelt jalameeste säärtest.
- ¹¹ Issandal on hea meel neist, kes teda kardavad, kes loodavad tema helduse peale.
- ¹² Ülista, Jeruusalemm, Issandat! Siion, kiida oma Jumalat!
- ¹³ Sest tema on teinud tugevaks su väravate riivid, tema õnnistab su lapsi sinu sees.
- ¹⁴ Ta annab rahu su piirile, ta küllastab su tuumaka nisuga.
- ¹⁵ Ta läkitab oma ütlused maa peale, rutusti jookseb tema sõna.
- ¹⁶ Ta annab lund nagu villa, ta külvab halla nagu tuhka.
- ¹⁷ Ta viskab oma jääd nagu palukesi: kes võib püsida tema külma ees?
- ¹⁸ Ta läkitab oma sõna ja sulatab nad; ta laseb oma tuult puhuda ja veed vulisevad.
- ¹⁹ Ta annab teada oma sõna Jaakobile ja Iisraelile oma määrused ja seadused.
- ²⁰ Nõnda ei ole tema teinud ühelegi paganarahvale, ja tema seadusi ei ole nad tundnud.
- Halleluuja!

PSALM 148

- H**alleluuja! Kiitke Issandat taevastest, kiitke teda ülal kõrgustes!
- ² Kiitke teda, kõik tema inglid! Kiitke teda, kõik tema väehulgad!
- ³ Kiitke teda, päike ja kuu! Kiitke teda, kõik valguse tähed!
- ⁴ Kiitke teda, taevaste taevad, ja kõik veed taevaste peal!
- ⁵ Kiitku nad Issanda nime, sest kui tema käskis, siis nad loodi!
- ⁶ Ja ta püstitas nad alatiseks ja igaveseks; tema andis määruse, ja sellest nad ei astu üle.
- ⁷ Kiitke Issandat maa pealt, mereloomad ja kõik mere sügavused,
- ⁸ tuli ja rahe, lumi ja udu, marutuul, kes teeb tema sõna järgi,
- ⁹ mäed ja kõik kingud, viljapuud ja kõik seedrid;
- ¹⁰ metsloomad ja kõik koduloomad, roomajad ja tiivulised linnud;
- ¹¹ ilmamaa kuningad ja kõik rahvahõimud, vürstid ja kõik ilmamaa kohtumõistjad;
- ¹² ka noored mehed ja neitsid, vanad koos noortega!
- ¹³ Kiitku nad Issanda nime, sest tema nimi üksi on kõrge; tema aulisus ulatub üle maa ja taeva!
- ¹⁴ Ja tema on tõstnud kõrgele sarve oma rahvale, kõigile oma vagadele, kiituslauluks Iisraeli lastele, rahvale, kes on tema lähedal. Halleluuja!

PSALM 149

- H**alleluuja! Laulge Issandale uus laul, tema kiituslaul vagade koguduses!
- ² Iisrael rõõmustagu oma tegijast! Siioni lapsed ilutsegu oma kuningast!
- ³ Nad kiitku ringtantsus tema nime, trummide ja kanneldega mängigu nad temale!
- ⁴ Sest Issandal on hea meel oma rahvast, ta ehib viletsad päästega.
- ⁵ Vagad ilutsegu au sees, nad hõisaku oma voodites!
- ⁶ Neil olgu suus Jumala ülistus ja käes kaheterane mõõk,
- ⁷ et valmistada kättemaks paganarahvale ja nuhtlus rahvahõimudele,

⁸ et siduda nende kuningad ahelaisse ja panna jalaraudu nende auväärsed mehed,
⁹ et saata täide nende kohta kirja pandud kohtuotsus! See on auks kõigile tema vagadele.
Halleluuja!

PSALM 150

Halleluuja! Kiitke Jumalat tema pühamus! Kiitke teda tema võimsas taevaotuses!
² Kiitke teda tema vägevate tegude pärast! Kiitke teda tema määratud suurust mööda!
³ Kiitke teda pasuna helidega! Kiitke teda naabli ja kandlega!
⁴ Kiitke teda trummide ja ringtantsudega! Kiitke teda keelpillide ja viledega!
⁵ Kiitke teda helisevate simblitega! Kiitke teda kumisevate simblitega!
⁶ Kõik, kellel on eluõhku, kiitku Issandat! Halleluuja!

For other languages please go to www.wordproject.org